
Jubelklangen

ANDLIGA SÅNGER
SAMLADE OCH UTGIFNA
AF
AL. SKOOG & J. A. HULTMAN
MINNEAPOLIS, MINN.

JUBELKLANGEN

ANDLIGA SÅNGER

SAMLADE OCH UTGIFNA

AF

A. L. SKOOG OCH J. A. HULTMAN.

MINNEAPOLIS, MINN.

1896.

Tryckt hos Skoog & DeLander, Minneapolis, Minn.

1. Jubelklangen.

1. Hör jubelklangens enkla ljud,
Klara ljud, glada ljud,
En helsning bringar ifrån Gud.
Säll enhvar som tror den!
Se nu är salighetens dag,
Nådens dag, lifvets dag,
En tid af himmelskt välbehag
Hvilar öfver jorden.

KÖR. O stora bud
Ifrån vår Gud!
Med väldig röst må sången skalla
Att enhvar till frihet kalla.
Frälsning bjudes fritt åt alla
Under nådens jubelår.

2. För verldens synder Jesus led,
Villigt led, tåligt led,
Ja dödens bittra kamp han stred
Att från död oss frälsa.
Hvar syndaträl kan nu bli fri,
Rättsligt fri, evigt fri.
Den fattige nu rik han bli,
Sargad själ få helsa.

3. Så låtom oss till Herren gå,
Alla gå, genast gå
Att nåd för nåd af honom få
Och vår hyllning bringa.
För verlden ljuda skall vår sång,
Glada sång, hjertats sång,
Tills inför lammets tron en gång
Bättre den skall klinga.

2. Lofven Gud med glädjesång.

1. Lofven Gud med glädjesång
Uti hans helgedom,
Och i fästet af hans magt
Lofsjungen Herranom.

KÖR. Lofva honom, allt hvad anda har;
Gif åt Gud din lofsång ren och klar
För hans kärlek, allom uppenbar,
Sjung hans pris, halleluja!

2. Lofven för hans gerningar,
Hans stora härlighet.
Hyllen med en värdig sång
Hans höga majestät.

3. Lofven med basuners ton
Och cittrans, harpans ljud.
Ja, till puka, strängaspel
Och flöjt lofsjungen Gud.

4. Lofven med cymbalers klang,
Välljudande och klar.
Allt lofsjunge Jehova,
Allt, allt hvad anda har!

3. Håll dig till Herren.

1. Gå i Herrens fruktan
På din pilgrimsstig.
Många ögon skåda,
Hur du uppför dig.
Vare sig, det solsken,
Eller mulet är,

KÖR. Håll dig till Herren,
Kraft han beskär,

2. **Upplyft Jesu fana,**
Der du vandrar fram,
Att och några flera
Dragas till Guds lam.
Kännes modet svigta,
När förakt du bär.

3. Kärlek är ditt valspråk,
Frälsning är ditt mål,
Ordet är ditt vapen,
Som ej motstånd tål.
Härligt skall du segra
Uti striden här.

4. Gud är trofast.

1. Gud är trofast, står det skrifvet;
Och jag har min tröst deri.
Han är trofast hela lifvet,
Oafsedt hvad jag kan bli.
All min otro kan ej fälla
Herrens trofasthet omkull.
När det torkar i min källa,
Står min fader rik och huld.

2. Underlig har Herren varit,
Underlig han ännu är,
Vägen, som jag aldrig farit,
Ständigt han mig vandra lär,
Och i alla lifvets öden
Är hans nåd oändligt stor,
Och i sorgen som i nöden
Mången himmelsk lärdom gror.

3. Komme hvad som vill i lifvet,
Komme hvad det än må bli,
Gud är trofast, står det skrifvet,

Och jag har min tröst deri.
Har jag Herren vid min sida,
Då behöfver jag ej mer.
Jag kan tiden lungt förbida,
Tills i skyn jag honom ser.

5. Jordens fröjd så snart försvinner.

1. Jordens fröjd så snart försvinner,
Allting hastar till sin graf.
Lifvet som en ström bortrinner
Hän mot evighetens haf.
Men det lif, som Jesus gifver,
Ej tar slut med denna tid;
Evig himlens glädje blifver,
Utan ände är hans frid.

2. O du folk, som Jesus funnit,
Du har funnit glädjen all.
Stor den lycka är du vunnit,
Större än du vinna skall.
O så låt oss hvila stilla
Vid vår vän i ljuft och ledt,
Att vi riket ej förspilla,
Som vår fader oss beredt.

3. Må vi under pilgrimsfärden
Hjertat ha i himmelen.
Glädjen uti synden, flärden
Höfves ej en Jesu vän.
Resekost vår fader gifver,
Mer vi ej behöfva här.
Arfvet, som för evigt blifver,
Kronan, palmen få vi der.

4. Nu må jord och himmel falla
Det ej störa skall vår frid.

Herrens ord och löften alla
De stå qvar till evig tid.
O hvad tröst för hvarje hjerta,
Som i verlden lider tvång!
Kort är pröfvotidens smärta,
Evig blir vår jubelsång.

6. Tidigt vill jag söka Herren.

1. Tidigt vill jag höra Herrens röst,
Gifva honom boning i mitt bröst,
Tidigt älska Gud, som kärlek är,
Och som alltid haft och har mig kär.

KÖR. Tidigt vill jag söka, tidigt vill jag söka,
Söka Herren Gud uti unga dar.
De som honom söka, tidigt honom söka,
Skola honom finna—så han lofvat har.

2. Tidigt vill jag ligga vid hans fot
Och den bästa delen taga mot,
Tidigt jag hans bud vill lyssna till,
Och i hjertat jag dem gömma vill.

3. Tidigt vill jag älska bibelns ord,
Finna bete der med öfrig hjord,
Tidigt vill jag berga egen själ,
Vinna någon mer för Gud jemväl.

4. Tidigt vill jag söka Herren Gud,
Höja till hans ära lofvets ljud.
Snart vid resans slut jag fröjdas kan,
Att jag redan tidigt Herren fann.

7. Der fins rum.

1. Jesus kärleksfullt mig dragit
Med sitt evangelium

Till sitt hjerta, i hans kärlek
Fins för mig och alla rum.
KÖR. Der fins rum, der fins rum.
Ja för alla der fins rum.
På hans löftesord jag hvilar,
Och för alla der fins rum.

2. Jag åt Jesus helt förtror mig
Under lifvets dag så skum.
I hans frids och glädjes solsken
Fins för mig och alla rum.

3. Tröst och hopp mig Jesus skänker,
Han ock löst min tunga stum.
Trygg jag bäres i hans armar,
Och för alla der fins rum.

4. Kom, o själ, o kom till Jesus,
Är din känsla än så ljum.
Ingen ännu han utkastat,
Nej för alla der fins rum.

8. Han är alla dagar när.

1. O jag har en vän, som älskar mig,
Är mig alla dagar när:
Han mig troget följer på min stig,
Han är alla dagar när.
KÖR. Han är när, alltid när
Sina svaga vänner här.
Alla dagar intill verldens slut
Herren Jesus är oss när.

2. Fast mitt öga ej kan se min vän,
Han är alla dagar när;
Och i tron jag hör hans hviskning än:
"Jag är alla dagar när."

3. Det gör lyckans timmar gladare,
Han är alla dagar när;
Och i nödens stund hur godt att se,
Han är alla dagar när!

4. Vid hans löfte hvilar jag så säll,
Han är alla dagar när;
Och jag nalkas trygg min lefnadsqväll,
Han är alla dagar när.

9. Min vän är min.

1. Min vän, min vän
Är min och jag är hans.
På jord, på jord
Ej sådan glädje fans
Som den att ega Jesus Krist;
Se det är fröjd förutan brist,
Se det är fröjd, ja det är fröjd förutan brist.

2. Han har, han har
Sin ande till mig sändt
Och ljus, och ljus
Uti mitt hjerta tändt:
Jag ser min faders kärlekshöjd
Och smakar nådens ljufva fröjd, [fröjd.
Och smakar nådens, smakar nådens ljufva

3. Nu vet, nu vet
Jag ock, på hvem jag tror.
Jag vet, jag vet,
Att i mitt hjerta bor
Min Gud och frälsare så kär,
Som alla verldars herre är,
Som alla verldars, alla verldars herre är.

10. Jag är en liten pilgrim.

1. Jag är en liten pilgrim
Och stadd på resa hem.
Jag ämnar snart inträda
I Guds Jerusalem.
O dyre Herre Jesus,
Städs led mig vid din hand,
Att jag ej må förvillas
I detta främlingsland.

2. Jag är en liten pilgrim
Och vet, att Jesus sagt,
Att han skall mig bevara
Och hålla mig vid magt.
Ja hjelp, o käre Jesus.
Ditt eget lilla lam,
Att jag ej må uppgifvas
Men lyckligt komma fram.

3. Jag är en liten pilgrim
Och önskar nu blott ett:
Att göra Jesu vilja
Och blifva synden qvitt.
Så är jag verkligt lycklig
Och skall så evigt bli,
Ty han, som mig har friköpt,
Har gjort mig rättsligt fri.

4. Jag är en liten pilgrim,
Jag sjunger än en gång
Men väntar snart i himlen
Få sjunga lammets sång,
Då jag bland alla frälsta
Är löst från allt besvär.
Ja låt mig, dyre Jesus,
Snart bo i glädjen der.

11. När Herren är min herde.

1. När Herren är min herde,
Hvad kan mig fattas då?
Allt, allt hvad jag behöfver
Jag skall af honom få.
På ordets ängar gröna
Han föder sina lam,
Till lifvets friska källor
Han sjelf dem leder fram.

2. Och om från hjorden villas
Ett enda får, han ej
Det lemnar qvar i öken,
Ett rof för ulfven; nej
Han kärleksfullt det söker,
Den trogne frälsaren,
Och trofast återför det
På rätter väg igen.

3. Små lammen skall han bära
Och gömma vid sitt bröst,
Det sargade förbinda,
De sorgsna bringa tröst,
För köld och storm dem skydda
Och hjelpa i all strid,
Dem regn och skugga gifva
I torkans, hettans tid.

4. Och skulle jag än vandra
Igenom mörkan dal,
Jag räds ej— han är nära,
Som lindrar dödens qval.
Visst är hon hemsk och dyster,
Den mörka Jordans flod,
Men Jesus för mig öfver,
Han ger mig hopp och mod.

5. Så sjunger jag af hjertat:
Min herde Herren är.
Med fröjd jag honom följer
Den väg, som hemåt bär.
Blott nåd, ja idel godhet
Städs skola följa mig,
Och jag skall i hans hydda
Få bo evinnerlig.

12. Framåt i Jesu namn!

1. Framåt i Jesu namn!
Bröder, framåt,
Tills vi i fridens hamn
Ej skiljas åt!

2. Visst är vår ovän vred.
Hem dock det går;
Vår Gud är verkligt med,
Segern är vår.

3. Trumpeten ljuder snart:
Jesus är här!
Oss ordet säger klart:
Herren är när.

4. Ja snart är striden slut—
O huru godt!
Snart få vi hvila ut—
Saliga lott!

13. Till Sion, Guds heliga berg.

1. Till Sion, Guds heliga berg och Guds hus
O låtom oss skynda med fröjd.
Till Sion, trots vågens och stormarnes brus,
Till Sion, som skymtar deruppe i ljus,
Till Sion, till Sion,
Till Sion, den soliga höjd!

2. Och Jesus är när, om än vägen är brant,
Ja när, om än törnet är hvasst.
Hvar krökning af vägen han känner så grannt,
Med törnet han är ju ock nära bekant,
O skyndom, o skyndom,
O skyndom till honom med hast.

3. Ren många, som vandrat med oss här en tid.
Ha hunnit det lyckliga hem.
Vi följt dem till gränsen, vi sett deras strid
Men också en skymt af den saliga frid,
Som slutligt, som slutligt,
Som slutligt ock väntande dem.

4. Må ingen utaf oss tillbaka då bli!
Oss vinkar ju hemmet ock der,
Och snart är allt mörker i vägen förbi,
Och snart inför konungen framträda vi
Att skåda, att skåda,
Att skåda vår Gud, som han är.

14. Sabbatsdag, hur skön du är!

1. Sabbatsdag, hur skön du är!
Skänkt af Gud—jag har dig kär.
Kom, o kom att än en gång
Samla oss till bön och sång.

2. Efter arbetsveckans strid
Få vi sitta ned i frid
Vid vår faders rika bord,
Lyssnande till nådens ord.

3. Gud, vår Gud, till dig vi se,
Gif oss rik välsignelse.
Låt ditt evangelium
Ljuda klart på alla rum.

4. Låt i dag ditt helga ord
Göra under på vår jord.
Våra arma själar föd,
Herde god, med lifvets bröd.

5. Kom, och månget byte tag
Från den starke denna dag.
Berga mången kärfve in
Uti himlaladan din.

6. Herre, komme snart den tid,
Då vi efter lifvets strid
Uti evig sabbatsro
Få i dina gårdar bo.

15. Steg för steg.

1. Vi, en pilgrimsskara glad,
Tåga upp till Sions stad
Steg för steg med staf i hand
Öfver öknens sand.

KÖR. Steg för steg, steg för steg
Skrida vi framåt på vår sälla stråt:
Himlens port vi allfort
Nalkas steg för steg.

2. Med oss följer vännen kär,
Mod och styrka han beskär.
Om vi lyda honom blott,
Så blir allting godt.

3. Steg för steg då sträfva vi
Städs framåt att bättre bli.
Samt at mera känna Gud
Och hans viljas bud.

4. Genom en förförisk verld
Leder jemt vår pilgrimsfärd,
Men vi akta ej dess prål—
Himlen är vårt mål.

16. En källa öppen och fri

1. Oss en källa har Gud beredt,
En källa öppen och fri.
Emot synd och orenlighet
En källa öppen och fri.

KÖR. Öppen står källan,
Öppen och fri.
Kom till Jesus, ty der fins nåd,
En källa öppen och fri.

2. Från Guds hjerta dess åder går,
En källa öppen och fri.
Lifskraft har hon ur Jesu sår,
En källa öppen och fri.

3. Syndig själ gör hon hvit som snö;
En källa öppen och fri.
Styrka ger hon åt bräckligt rö;
En källa öppen och fri.

4. Är ditt hjerta som stenen hårdt?
En källa öppen och fri.
Är ditt samvete plågadt svårt?
En källa öppen och fri.

5. Blicken vidgas vid källans rand—
En källa öppen och fri.
Klart för själen syns himlens land—
En källa öppen och fri.

6. Kom till lifskällan, en och hvar—
En källa öppen och fri.
Mottag frälsningen underbar—
En källa öppen och fri.

17. Hos Jesus.

1. Hvar finner man ro under möda och strid?
Hos Jesus, endast hos Jesus.
Hvar finnes för hjertat den ljufvaste frid?
Hos Jesus, endast hos Jesus.

KÖR. Hos Jesus, hos Jesus,
Der trifves vår själ så osägligt väl.
Det kan ej förklaras, det kan blott erfaras,
Hur saligt det är hos Jesus.

2. Hvar lyser ett sken, som gör mörker till ljus?
Hos Jesus, endast hos Jesus.
Hvar sitter man lugn under stormarnes brus?
Hos Jesus, endast hos Jesus.

3. Hvar finnes det vatten, som själen ger lif?
Hos Jesus, endast hos Jesus.
O hjerta, som ej mer vill törsta, förblif
Hos Jesus, endast hos Jesus.

4. Hvar samlas de blodtvagna skaror en gång?
Hos Jesus, hemma hos Jesus.
Då skola de sjunga sin jublande sång
Hos Jesus, evigt hos Jesus.

18. Jesus är den gode herden.

1. Jesus är den gode herden,
Som sitt lif för fåren låter,
Tröstar barnet, när det gråter,
Gifver evigt lif.

2. Jesus är den gode herden,
Som så väl de sina känner
Och dem älskar såsom vänner
Och är känd af dem.

3. Jesus är den gode herden,
Han vid namn dem kallar alla,
Hjelper upp dem, när de falla:
Honom följa de.

4. Jesus är den gode herden,
I sin famn han vill dem trycka,
Ingen skall dem kunna rycka
Ur hans starka hand.

19. Mera lik Jesus.

1. Salig jag är nu genom tron,
Frälst genom nåden i Guds son.
Hvad kan jag önska mer? Jo si,
Mera lik Jesus vill jag bli.

KÖR. Mera lik Jesus, mera lik Jesus,
Mera från synden och verlden fri:
Mera lik Jesus, mera lik Jesus,
Mera lik Jesus vill jag bli.

2. Tålig och ödmjuk såsom han,
Stark uti frestelsen och sann,
Höjd öfver allt bedrägeri—
Mera lik Jesus vill jag bli.

3. Mera mot alla kärleksfull,
Mera frimodig för hans skull,
Mera till bönen böjd och fri—
Mera lik Jesus vill jag bli.

4. Honom jag skåda skall en dag.
Nu i min glädje sjunger jag,
Sjunger med barnslig melodi:
Mera lik Jesus skall jag bli.

20. Stäm upp en lofsång.

1. Stäm upp en lofsång till vår Gud,
Högt klinge hjertats harpoljud!
Ty stort och härligt är hans namn,
För trötta barn en ljuflig hamn.

2. Rik är vår Gud uti sin nåd,
Och stor i visdom och i råd.
Förlorad son han söker opp,
Hos nödens barn han föder hopp.

3. De höga han förnedra kan,
De ödmjuka dem hjelper han,
Ty god han är och godt han gör.
Ske honom lof och pris derför!

4. Och menskor, himlar, haf och jord
Han bär uppå sitt allmagtsord,
Hans rikes spira rättvis är,
Och kärleken är hans baner.

21. Tänken på honom.

1. Tänken på Jesus, frälsaren kär,
O hvilken kraft, som deruti är!
Kraft till att älska, och göra godt,
Kraft till att lefva honom blott!

KÖR. Tänken på honom uti all strid,
Tänken på honom, han är vår frid.
Tänken på honom, syndares vän,
För oss han dog men lefver än.

2. Glada vi löpa uti hans spår,
Kännes än kampen tröttsam och svår.
Jesus för oss långt mera utstod;
Tänken på honom, det ger mod.

3. Gerna vi bära hån och förakt
Der vi gå fram, ty har han ej sagt:
Om de behandlat mästaren så,
Vi ej det bättre vänta få.

4. Tänken på honom, smärtornas man,
Synden och döden han öfvervann.
Nu han i ära tronar hos Gud,
Dit han ock hemta skall sin brud.

22. Sjung en sång till Jesu ära.

1. Sjung en sång till Jesu ära,
Som så vårdar sina kära.
O hvad kan den själ förfära,
Som han återlöst!

2. Med sitt blod, som för oss runnit
Han de bundna frihet vunnit,
Han de vilsna återfunnit,
Och i famnen bär.

3. Genom öknen han oss leder,
Sänder bröd från himlen neder,
Der han väntar på och beder
För sin köpta brud.

4. Snart, ja, snart den kärleksrike
Vi få se och varda like,
Snart vi få i fridens rike
Höja bättre sång.

23. Upp till Sions stad.

1. Upp till Sions stad, till Jerusalem
Tåga vi med fröjd, till vårt rätta hem.
Och vårt sällskap är många tusende,
Hvilka lärt att älska sin frälsare.

KÖR. Hem, ja hem, vi tåga hem
Till Guds stad Jerusalem.

Snart hos Gud och Jehova
Få vi bo, halleluja!

2. Vi frimodigt gå genom öknen fram
Till vårt ljusa hem uppå himlens strand,
Och vår Josua med en väldig arm
Sjelf behåller segern trots verldens larm.

3. Tänk när vi en gång uti himmelen
Skola skåda Jesus, vår bror och vän,
Och instämma med uti himlens kor:
"Ära vare Gud, som i höjden bor."

4. O så led oss, Jesus, nu vid din hand,
Till dess vi stå frälsta på himlens stran
Och med alla helgon lofsjunga dig
Uti himlens salar evinnerlig.

24. Hör faderns röst i dag.

1. Hör faderns röst i dag
Du villsna lam.
Farväl af synden tag,
Till Gud gå fram.

2. Hör Jesu röst i dag,
Han klappar ju
På hjertat täta slag.
Låt upp just nu.

3. Hör andens röst i dag,
Drif den ej bort.
Än Herren har fördrag.
Din tid är kort.

4. Hör Herrens röst och kom,
Dig har han kär.
Kom utan men och om,
Kom som du är.

25. I den sena midnattstunden.

1. I den sena midnattstunden
Står vid hjertats dörr
Än en trogen vän och klappar
Såsom ofta förr.
Står han våt af daggens droppar
Utom dörren än,
Eller har du slutligt öppnat
För din bäste vän?

2. Döden klappar, än på kojan,
Än på kungens borg.
Fåfängt du då stänger dörren
För den bittra sorg.
Jesus väntar mild och tålig,
Men du öppnar ej.
Döden klappar, kan du stänga
Ock för honom? Nej.

3. En gång ropar du kanhända:
"Herre, släpp mig in.
Öppna för mig perleporten—
Jag, jag är och din."
Tänk, om Herren då dig svarar
I den mörka ängd:
"Du för mig ej velat öppna—
Nu min dörr är stängd."

4. Dock du hör ju honom ännu
Klappa på hos dig.
O så öppna då för honom—
Dagen närmar sig,
Dagen som skall allt förklara
I dess rätta ljus.
Må ock du ett rum då finna
I din faders hus.

26. Lemna dig helt åt Jesus.

1. Lemna dig helt åt Jesus;
Sjelf vill han helt bli din.
Se, med sin nådes fullhet
Vill han till dig gå in.
Lemna dig helt åt Jesus;
Förr blir dock allt ej väl.
Villigt din Gud och herre
Gif både kropp och själ.

2. Lemna dig helt åt Jesus;
Han såsom ingen ann'
Hjelpa, upplyfta, bära,
Trösta, hugsvala kan.
Lemna dig helt åt Jesus;
Stilla för honom blif;
Hela ditt hjertas kärlek
Honom, din brudgum gif.

3. Lemna dig helt åt Jesus;
Nu, nu i denna stund.
Han skall dig aldrig svika;
Evigt är hans förbund.
Lemna dig helt åt Jesus;
Sjelf vill han helt bli din.
Se med sin nådes fullhet
Vill han till dig gå in.

27. Hemma, hemma!

1. Hemma, hemma! den som vore
Lyckligt i sitt hem ändå!
Om jag kunde, glad jag fore
Öfver haf och rymder blå,
Öfver berg och öfver dalar,
Bort, långt bort från tidens flärd,
Till de sällas gyllne salar,
Till en mycket bättre verld.

2. Hemma, hemma! hvilken lycka,
När jag nått mitt faders hus!
Der skall ingen sorg mig trycka,
Allt är idel fröjd och ljus.
Ingen synd mitt hjerta aggar.
Ingen oro qväljer mer.
Frälst från syndens sår och taggar,
Faller jag för tronen ner.

3. Hemma, hemma! hvilka vänner
Jag hos Jesus der skall få!
Hvar och en den andre känner,
Intet mer oss skiljer då.
Ingen der jag mera sårar,
Ingen annan sårar mig,
Vi få bo i Edens vårar,
Hvilande från öknens stig.

4. Hemma, hemma! hjertat redan
Vidgar sig af fröjd och hopp.
Jesus kär, behåll mig medan
Jag fullbordar här mitt lopp.
O jag vet, min matta stämma,
Som i moll här tonat har,
Skall i dur gå upp derhemma
Till Guds ära hög och klar.

28. Hör hur englasången klingar.

1. Hör hur englasången klingar,
Med en himmelsk harmoni.
Bud om glädje den oss bringar,
Alla folk ha del deri.

KÖR. Fröjd i himlen, frid på jorden,
Och bland oss Guds välbehag!
Nu Guds son är menska vorden,
Frälsaren är född i dag!

2. Hvad profeter hafva skrifvit,
Hvad de gamle förutsagt,
Det har nu fullbordadt blifvit,
Det har nu framträdt med magt.

3. Himmelrikets store furste
Stigit ned från himlens tron,
Han, bland konungar den störste,
Vorden är en menskoson.

4. Fröjda dig, du lilla skara.
Uppgått har i ringa stall,
Jesus, morgonstjernan klara,
Som för evigt lysa skall.

29. Jesus, min Jesus.

1. Jesus, min Jesus, som uppå korset
För mina synder offrade dig!
Lär mig att älska och dig att vörda,
Du som i döden älskade mig.

2. Intet, nej intet du ville spara
Blott för att frälsa min dyra själ.
Skulle ej jag då helt dig tillhöra,
Du som i allt har stält det så väl!

3. Dyraste Jesus, tag då mitt hjerta,
Tag mig med kropp och själ som jag är,
Att jag må helt och lydigt dig följa,
Din helt få vara, frälsare kär.

30. Dyrbara ord om Guds nåd.

1. Dyrbara ord om Guds nåd—
Tyd dem ännu en gång.
Dyrbara ord om Guds nåd—
Kläd dem i ljuflig sång.
Burna af englar hit neder,

Trodda i herdarnes leder—
Tro ock, du själ, jag dig beder,
Dyrbara ord om Guds nåd.

KÖR. Nåd, Guds nåd,
Nåd, Guds nåd,
Nåd, Guds nåd,
Dyrbara ord om Guds nåd.

2. Dyrbara ord om Guds nåd—
Fastän du fjerran går,
Dyrbara ord om Guds nåd—
Än Herrens röst dig når.
Än ifrån korset de ljuda,
Upp till Guds himmel de bjuda,
Ända från skapelsen ljuda
Dyrbara ord om Guds nåd.

3. Dyrbara ord om Guds nåd—
Det fins ett fridens hem.
Dyrbara ord om Guds nåd—
För hvarje Jesu lem.
Uti de boningar klara
Skola vi evigt få vara,
Sjunga med helgonens skara
Dyrbara ord om Guds nåd.

31. Bära kärfvar fram.

1. Om i arla morgon ädel säd vi utså,
Så i middagshettan, så i aftonqvalm,
Hoppfullt må vi bida, vänta skördetiden,
Då vi få med jubel bära kärfvar fram.

KÖR. Bära kärfvar fram,
Bära kärfvar fram,
Då vi få med jubel bära kärfvar fram

Bära kärfvar fram,
Bära kärfvar fram,
Då vi få med jubel bära kärfvar fram.

2. Om vi så i solsken, så jemväl i skuggan,
Så, ehvad vi röna ära eller skam,
Snart är skörden bergad, alla mödor borta,
Och vi få med jubel bära kärfvar fram.

3. Om vi ock med tårar utså Herrens säde,
Om och anden qväljs af nöd så allvarsam,
När vårt qval är ändadt, Jesus oss välkomnar,
Och vi få med jubel bära kärfvar fram.

32. Nu vi samlats i ditt namn.

1. Nu vi samlats i ditt namn:
Jesus, var oss nära
Och uti din hulda famn
Värdes sjelf oss bära.

2. Tolka du för oss ditt ord,
Så att rätt vi höra.
Låt din ande blifva spord,
Lär oss ordet göra.

3. Lär oss taga väl i akt
Hvad du oss vill gifva,
Så att, som du sjelf har sagt,
Saliga vi blifva.

4. Må din säd i hjertat gro,
Rika frukter bära,
Lär oss du att barnsligt tro,
Lefva till din ära.

33. På Jakobs Gud.

1. Nu min frälsningssak är klar och god,
Min själ har gjort sitt val:
Jag mig anförtror i Herrens hand
För mina dagars tal.

KÖR. På Jakobs Gud vill jag bygga mitt hopp,
På Jakobs Gud vill jag tro.
I all nöd och sorg är han mig en borg,
Der jag så trygg får bo.

2. O hvad mer, om här i ödemark
Min bädd blir stenen hård,
Den till Herrens trofasthet skall bli
En dyrbar minnesvård.

3. Så jag vandrar glad mot ljusets land
På farlig ökenstig,
Ty jag hört hans löftesord: "jag skall
Ej öfvergifva dig."

4. Blott hos Jakobs Gud är salighet
För gammal och för ung.
Om du ej förut på honom trott—
O tro i dag och sjung:

34. Jesus, vår Jesus.

1. Jesus, vår Jesus, led oss vid handen,
Tills vi stå klädda i skinande skrud.
Lär oss lofsjunga med lossad tunga
Dig, som oss friköpt och vunnit åt Gud.

2. O du vår konung, du, du är värdig
Evigt att prisas med lofsångens ljud.
Lof, tack och ära dig vi hembära,
Att du oss friköpt och vunnit åt Gud.

3. Stor uti kärlek är du mot alla,
Varmast du älskar din längtande brud.
Snart vi derhemma lofvet uppstämma,
Att du oss friköpt och vunnit åt Gud.

35. Han är verldens ljus.

1. Lyssna till ordet från frälsaren kär:
Jag är verldens ljus.
Löfte om himmelen det innebär:
Jag är verldens ljus.

KÖR. Kom nu till Jesus, kom i dag,
Nu han dig kallar till sig.
Kom, och hans ljus i själen mottag,
Jesus vill frälsa dig.

2. Jesus har lofvat all synd plåna ut,
Han är verldens ljus.
Lofvat ett hem åt de sina till slut,
Han är verldens ljus.

3. Tron på hans ord gifver frid åt din själ,
Han är verldens ljus.
Göm det i hjertat, och dig skall gå väl,
Han är verldens ljus.

4. Vill du ej vandra i ljuset, o säg?
Han är verldens ljus.
Lita på Jesus och ljus blir din väg,
Han är verldens ljus.

36. Jag är lycklig i min Gud.

1. Ärans konung vill jag prisa
För hans ledning vis och huld.
Dag för dag mer lätt jag vandrar,
Sedan han utströk min skuld.

KÖR. Jag är lycklig i min Gud,
Gladt jag vandrar i hans bud.
Jag är lycklig i min Gud,
Så lycklig i min Gud.

2. Riklig frid han ger de sina,
Som på honom byggt sin tro.
Bördor lättas, själen skådar
Ända in i himlens ro.

3. När vår konung återkommer
Med basunaljud från höjd,
Må vi redo stå att möta
Herren Kristus då med fröjd!

37. Hos Jesus är glädje och hvila.

1. Hos Jesus är glädje och hvila,
Hos Jesus är sällhet och ro.
Till Jesus jag städse får ila,
Der är mitt trygga bo.

KÖR. Jag är så glad,
Ty Jesus har lidit och dött för mig.
Derför får jag
Nu lefva evinnerlig.

2. Hur godt att af ordet få lära,
Att Jesus vill vara vår vän!
Att han vill oss föra till ära
En gång i himmelen!

3. Ej kan jag beskrifva hans kärlek,
Som varit så god emot mig,
Att han hafver tagit min smälek
Och lagt den uppå sig.

4. Snart ärfva vi skola ett rike,
Hvars härlighet öga ej sett.
Ack saliga fröjd utan like,
Som Herren oss beredt!

38. Jesus älskar mig.

1. Jesus älskar mig, jag vet,
Nu och i all evighet.
Han ledsagar alltid mig,
Tryggt jag vandrar på min stig.

KÖR. Ära ske Gud!
O min själ, gladligt sjung,
Sjung med Guds här i höjd.
Ära ske Gud!
Jag är barn åt en kung,
Jesu kärlek är min fröjd.

2. Han är den, som lif mig ger,
Tro, hopp, kärlek och än mer,
Räddar mig från satans nät,
Vaktar alla mina fjät.

3. När likt böljor mot min själ
Frestelserna slå— hur väl!
Herre Jesus, jag hos dig
Finner skydd och gömmer mig.

39. Frid, frid, Guds frid.

1. Mitt hjerta har funnit en sång,
Så ljuflig, om icke så lång;
Den qväller som skogskällans språng:
Frid, frid, som Jesus kan ge.

KÖR. Frid, frid, Guds frid!
Himmelska gåfva så stor!
Ack härliga, härliga frid,
Som blott i Guds kärlek bor!

2. Från korset Guds frid välde fram,
I blodet, som flöt från Guds lam;
Allenast vid korsträdets stam,
Frid, frid, som Jesus kan ge.

3. När Jesus jag kände som min,
Och han mig upptog såsom sin,
Då frid i mitt hjerta kom in,
Frid, frid, som Jesus kan ge.

4. Till Jesus jag flyr ur all strid,
Hos honom i vexlingens tid
Jag finner beständigt min frid,
Frid, frid, som Jesus kan ge.

40. Hvar morgon ny.

1. Till dig, o Jesus, vill jag fly
Med bön och lof hvar morgon ny,
Och sänka qvällens skuggor sig,
Jag vill ock fly till dig, till dig.

2. Och kan jag än ej säga dig
Hvar särskild nöd, som trycker mig,
Du känner den, och i din famn
Fins hjelp för bördor utan namn.

3. Hvar dags bekymmer huldt du bär,
Och ingen nöd för stor dig är;
I dag densamme som i går,
Du är min tillflykt år från år.

4. Pris dig, som drar om allt försorg,
Och är för mig en säker borg,
Ett tryggt beskärm, dit jag må fly
Och finna hjelp hvar morgon ny!

41. Vi förstå hvarandra bättre.

1. Vi förstå hvarandra bättre,
När den sista skuggan flytt,
Och den klara morgon strålar,
Då vår Gud gjort allting nytt.

Här är missförstånd och smärta,
Tårar, slitningar och qval,
Men framför oss solen strålar
Bortom vägens sista dal.
Vi förstå hvarandra då,
När vårt mål vi slutligt nå.
När Guds klarhet oss omstrålar,
Vi förstå hvarandra då.

2. Vi förstå Guds vägar bättre,
När vi hunnit bergets topp
Och en öfverblick få kasta
På vårt korta vandringslopp.
Gåtan klarnar, alla missljud
Öfvergå i harmoni,
Alla synder, fall och sorger
Äro evigt då förbi.
Vi förstå Guds vägar då,
När vårt mål vi slutligt nå.
När Guds klarhet oss omstrålar,
Vi förstå Guds vägar då.

3. Vi förstå att sjunga bättre,
När hvar boja fallit af,
Och vi bo på andra sidan
Lifvets stormupprörda haf.
Nu vi dunkelt skåda tingen,
Då i ny och ljus gestalt
Få vi skåda nåden, lifvet,
Jorden, himlen, Gud och allt.
Vi förstå att sjunga då,
När vårt mål vi slutligt nå.
När Guds klarhet oss omstrålar,
Vi förstå att sjunga då.

42. O min nya sång!

1. Utaf anden lyft ifrån jorden en gång,
En Johannes fick höra den himmelska sång.
Härligt sjöngs den af helgonen omkring Guds
tron,
Till dess himlen genljöd af dess klangfulla ton.

KÖR. O min nya sång,
O min nya sång!
Jag har börjat den här—
O min nya sång!
Pris och lof och ära och starkhet vare Gud
Ifrån evighet och till evighet!

2. "Ära vare lammet, som köpt oss åt Gud!"
Evigt tonar den himmelska lofsångens ljud.
Nya jorden och himlarne svara igen:
"Ära, halleluja, vare lammet! Amen."

3. Snart skall Jesus komma i ära och magt
För att hemta de sina till sig, som han sagt.
Då fullkomligt hos honom en evighet lång
Får jag sjunga min nya, min himmelska sång

43. Om jag en korsets stridsman är.

1. Om jag en korsets stridsman är,
Som följa vill Guds lam,
Hans namn jag må bekänna här
Och för hans sak stå fram.

KÖR. O Herre, hjelp mig bära då
Mitt kors hvar dag och med dig gå,
Att sist jag kronan bära må
Och prisa dig i höjd.

2. Skall jag ej möta fiender,
Ej synden emotstå?

Månn' verlden hafver nåden kär,
Är hon min vän också?

3. Då kamp må segern föregå,
Föröka du mitt mod.
Blir striden hård, jag kraft skall få
Af ordet, Herre god.

4. Väl mig, om jag i denna strid
Skall dö, jag segrar än
Och ser framför mig evig frid
Hos dig i himmelen.

44. Hvar blomstrar fridens Eden?

1. Hvar blomstrar fridens Eden
På denna mörka ö?
Hvar är den säkra leden
På stormomtöcknad sjö,
På stormomtöcknad sjö?

2. Nämn stjernan, som kan visa
Den rätta vägen här.
Säg hvar de bröst få lisa,
Som syndens smärta tär,
Som syndens smärta tär?

3. Hos Jesus blomstrar Eden,
Ty han det öppnat har.
Och han är säkra leden
Och han är stjernan klar,
Och han är stjernan klar.

4. I lifvets alla lägen
Är han vår bästa skatt;
Ty mörknar det på vägen—
Han lyser upp vår natt,
Han lyser upp vår natt.

45. Jerusalem, Jerusalem.

1. Jerusalem, Jerusalem,
Som ofvantill är bygdt,
Ack inom dina portar först
Det blifver lungt och tryggt.

KÖR. Mitt mål står klart, jag vill blott ett
Blott ett, hvad än det kostar mig.
Jerusalem, Jerusalem,
Jag vill, jag vill blott hem till dig.

2. Min härkomst och ju är af dig,
Och jag är främling här,
I dig jag har mitt borgerskap,
I dig jag hemma är.

3. Jag hör till dina fria barn,
Ty Jesus gjort mig fri
Från satans band och lagens dom
Och syndens slafveri.

4. Hvad under om jag längtar hem
Till dig, Guds helga stad,
Der jag en gång får hvila ut
Fullkomligt fri och glad!

5. Der ingen gråt skall vara mer
Och ingen värk som här
Och intet mörker, ingen natt,
Ty lammet solen är.

46. Jag har en vän.

1. Jag har en vän, vet du hans namn?
Det är en stjerna blid,
Som strålar utur himlens famn
I outsäglig frid.

2. Han blödt ur många djupa sår
För mina synders skull,
Och städs han vid min sida går
Så mild och kärleksfull.

3. Ej något ondt kan skada mig,
Om jag har honom kär,
Den, som har sådan vän hos sig,
Fullkomligt tryggad är.

4. Hur jordens öden vexla här,
Hvad vind det ännu blås,
Min vän för evigt trofast är,
Och jag skall ej förgås.

5. O Jesus, du är all min tröst,
Till dig min längtan står.
Ack, drag mig, drag mig till ditt bröst
Och dina helga sår.

47. Klippan står fast.

1. Klippan står fast. På tidens strand
Hon reser sig mot himlens rand.
Remnad hon är, och ro beskär
Åt dem sig gömt i klyftan der.

KÖR. Somligas hopp står på lös och sandig mull,
Andra sin lit satt till ära, gods och gull,
Jag byggt på klippan, som aldrig slås om- [kull,
Jesus, min urtidsklippa.

2. Hon är ett kors med famn så vid
Och sprider ut en strålglans blid.
Jag håller fast vid klippans fot
Och räds ej mera stormens hot.

3. Hon är ett torn, hvars höga topp
Sig sträcker till Guds himmel opp.
Öppen dess port för verlden står,
Och lycklig den, som der ingår.

48. Helsokällan flödde.

1. Helsokällan flödde
Ifrån nåden fram,
När vår Jesus blödde
Uppå korsets stam.

2. Skriften höres ljuda:
Hon är öppen, fri.
Hvem kan mig förbjuda
Bada deruti?

3. Helsa kan hon gifva
Och den sorgsna frid,
Trötta kan hon lifva,
Kraft hon ger i strid.

4. När mitt hjerta gråter
Under sorgen tung,
Flyr jag dit, och åter
Känner jag mig lugn.

5. Hon är min förtjusning,
Här är jag så säll.
Vid den källans susning
Somnar jag hvar qväll.

6. Morgon, när jag vaknat,
Läskar jag mig här.
Aldrig har jag saknat
Fröjd och glädje der.

49. Der fins honung uti klippan.

1. Har, o själ, du annamat Jesus,
Som i döden utgifvit sig
För att blifva din frälsningsklippa?
Der fins honung uti klippan för dig.

KÖR. Der fins honung uti klippan, broder,
Der fins honung uti klippan för dig.

Från all synd Jesu blod oss renar—
Der fins honung uti klippan för dig.

2. Har du smakat Guds nåd och godhet?
Vandrar du på den smala stig?
Har du druckit ur lifvets källa?
Der fins honung uti klippan för dig.

3. Beder du af din himlafader:
"Herre, hur kan jag tjena dig?"
O var lugn, han skall säkert svara:
Der fins honung uti klippan för dig.

4. Gå då ut uppå gator, gränder,
Och om frälsningen aldrig tig.
Säg till hvarje förlorad broder:
Der fins honung uti klippan för dig.

50. Himlar, gifven Herren ära.

1. Himlar, gifven Herren ära,
Englar, sjungen högt hans pris.
Sol och måne, mån I bära
Honom lof hvar på ert vis!

2. Stjernor, tindrande i ljuset,
Verldar, under af hans hand,
Menskor, I som bon i gruset,
Prisen Gud i alla land.

3. Prisen honom för hans lagar,
Aldrig felar hvad han sagt;
Han är trofast alla dagar,
Synd och död han nederlagt.

4. Himlar, jord och allt, hvad under!
Det är vordet på hans bud.
Prisen honom alla stunder—
Kungars konung, verldars Gud.

51. Det fins ett namn.

1. Det fins ett namn jag gerna hör,
Dess pris jag sprida vill.
Mitt öra som musik det rör,
Dess like är ej till.

KÖR. Och detta namn, som ljufvast är
Min mästare och herre bär.
Mitt hopp han är för himmelen,
Min närmaste och bäste vän.

2. Det talar om en frälsarman,
Hvars kärlek gjort mig fri,
Om blodet, som för verlden rann,
Med reningskraft deri.

3. Det namnet Jesus ljufvast är
I himmel och på jord.
Dess skönhet kan ej tolkas här
Med dödlig tungas ord.

52. Hvit som snö.

1. Två mig hvitare än snö,
Rena mig uti ditt blod.
Lär mig från det onda dö,
Dyre Jesus, herde god.

KÖR. Hvit som snö, hvit som snö;
Två mig hvitare än snö.

2. Jag är oren i mig sjelf,
Född i synd som hvar och en.
Två mig ren i lifvets elf,
Fostra mig för himmelen.

3. Skära mig med isop väl
Och förlåt mig all min skuld
Helga ande, kropp och själ,
O min frälsare så huld.

53. Se stadigt på Jesus.

1. Låt synden ej råda, för frestelsen fly.
Hvar seger dig hjelper att vinna en ny.
Mot lustarne vaka, och strid som en man.

KÖR. Se stadigt på Jesus, se stadigt på Jesus,
Se stadigt på Jesus, dig seger ger han.

2. Fly onda kamrater, mot skämt var på vakt,
Guds namn håll i vördnad, han derpå ger akt.
Gör allting med allvar, var vänlig och sann.

3. Och honom, som vinner, är kronan beskärd.
I tron skall du vinna, fast mörk är din färd.
Dig Gud kan bevara, dig stärka han kan.

54. Sälla dag.

1. Hör sabbatsklockans klang så skön;
Sälla dag, sälla dag!
Den kallar oss till lof och bön;
Sälla dag, sälla dag!
O sabbatsdag, du är oss kär,
Ty du af Gud välsignad är,
Och frid och lugn du till oss bär,
Sälla dag, sälla dag!

2. I dag ur grafven Jesus gick;
Sälla dag, sälla dag!
Och banesåret döden fick;
Sälla dag, sälla dag!
Ty låt oss alla fröjdas då,
Må sången upp mot himlen gå,
Och englar stämma in också!
Sälla dag, sälla dag!

3. En hvila dock oss väntar än,
Sälla dag, sälla dag!

En sabbatsro i himmelen;
Sälla dag, sälla dag!
Der skall församlingen en gång,
För evigt löst från synd och tvång,
Förenas i en bättre sång—
Sälla dag, sälla dag!

55. Bröder, viljen I gå med oss?

1. Bröder, viljen I gå med oss,
Bröder, viljen I gå med oss,
Bröder, viljen I gå med oss
Till Kanaans sälla land?
Ja, visst vilja vi gå med er,
Ja, visst vilja vi gå med er,
Ja, visst vilja vi gå med er
Igenom Herrens nåd.

KÖR. Ära, ära, halleluja!
Ära, ära, halleluja!
Ära, ära, halleluja!
Pris Gud i evighet.

2. Vägen Herrens ande lär oss,
Gud, vår Gud är städse när oss;
Om vi tröttna, sjelf han bär oss
Till Kanaans sälla land.
Ja, o Gud, visst är du med oss.
Derför i din kraft bered oss,
Och i andens klarhet led oss
Till Kanaans sälla land.

3. Snart vid himlens portar stå vi,
Hvita sidendrägter få vi,
På de gyllne gator gå vi
I Kanaans sälla land.
Ja, och snart för tronen stå vi.
Kronan, harpan, palmen få vi,

Heligt segerdruckna gå vi
I Kanaans sälla land.

4. Skåda frälsaren helt nära,
Evig dyrkan honom bära,
Det skall bli vår fröjd och ära
I Kanaans sälla land.
Amen, ja vår lofsång blandas
Re'n med himlens— dagen randas
Der blott salighet vi andas
I Kanaans sälla land.

56. Lemnen allt, och följen mig.

1. O hur mildt ljöd Jesu bjudning,
Der vid sjön han gick sin stig.
Trötta fiskare den gälde:
Lemnen allt, och följen mig.

KÖR. Följen mig, följen mig,
Lemnen allt, och följen mig.
Följen mig, följen mig,
Lemnen allt, och följen mig.

2. Ock till oss han vänligt talar,
Han vill draga oss till sig.
Hör det ljufva nådesbudet:
Lemnen allt, och följen mig.

3. Så hans röst beständigt ljuder,
Han vill frälsa mig och dig.
Må vi lyda då hans maning:
Lemnen allt, och följen mig.

57. Sjung, min själ, hans kärlek stor.

1. Sjung, min själ, med tacksam fröjd
Om hans kärlek, som från höjd

Skådar öfver slägtet ner
Och sin nåd oss dagligt ger.
Sjung, min själ, hans kärlek stor.

2. Jord och himmel har han gjort,
Allt är hans, båd' smått och stort.
O hvad äro vi, att han
Så oss alltid älska kan?
Sjung min själ, hans kärlek stor.

3. Gud, så kärleksfull och god,
Har oss frälst med Jesu blod
Och, att vi ej villas må,
Låter anden med oss gå.
Sjung, min själ, hans kärlek stor.

4. Sjung, min själ, upphöj hans namn,
Tills du kallas i hans famn.
Under lifvet lita blott
På hans kärlek för allt godt.
Sjung min själ, hans kärlek stor.

58. Sjung, sjung nu på barnavis.

1. Nu vid Jesu korsbaner
Barn, en skara stor, man ser,
Som i alla land, från strand till strand
Till himlen sig beger.
Indiens och Kinas små
Sluta sig till oss också
På vår pilgrimsfärd från synd och flärd
Att lifvets krona få.

KÖR. Sjung, sjung nu på barnavis,
Sjung, sjung Herrens Jesu pris.
Sjung, tills alla barn en gång
Instämma i vår fröjdesång.

2. Medan fritt vårt hjerta slår
I vår ungdoms sköna vår.
Tåga vi med fröjd till Sions höjd,
Dit frestelsen ej når.
Kom nu med oss, en och hvar;
Rum för alla Jesus har.
Aldrig bör din själ då bli en träl
I syndens bojor qvar.

3. Redan hemma stå hos Gud
Många barn i snöhvit skrud,
Som i smått och stort Guds vilja gjort
Och gerna lydt hans bud.
Snart vi samlas få hos dem
I vårt sälla fadershem,
Der vi sjunga få och harpan slå
I Guds Jerusalem.

59. Stor fröjd, ty Jesus kommen är.

1. Stor fröjd, ty Jesus kommen är!
O verld, tag mot din kung.
Din hjertas hyllning honom bär,
Och högt hans ära sjung.

2. Stor fröjd, ty Jesus spiran bär!
O menska, sjung hans pris.
Må berg och dalar fjerran, när
Instämma på sitt vis.

3. Vår konung verlden styr med nåd
Och med rättfärdighet.
Vi prisa må hans frälsningsråd,
Hans magt och härlighet.

60. Snart är jag hemma.

1. Snart så sluta jordens strider,
Snart får jag till Jesus gå.
O hvad fröjd det en gång blifver,
Att till sist för tronen stå!

KÖR. Snart är jag hemma, snart är jag hemma,
Fri från sorger och besvär.
Snart är jag hemma, snart är jag hemma,
Der vår Jesus är.

2. Tänk att slutligt skåda Jesus,
Som jag här har trott uppå,
Och att få Guds lof uppstämma
Och på himlens harpor slå.

3. Tänk, Guds barn från alla orter
Skola samlas hemma der,
Och få mötas med hvarandra
För att aldrig skiljas mer.

4. Der det blir mig godt att vara,
Att för evigt bo hos Gud,
Hvarest lammets bröllop firas
Under himlasångens ljud.

61. En bergklint.

1. En bergklint skroflig, hård och kal,
Sig reste midt i dalen
Bland rosors mäng till tusental,
Och solens strålar föllo på
Så väl de fagra rosor små
Som på den hårda stenen grå
I gröna blomstersalen.

2. Och arlaregn och serlaregn
Mildt himlen ömsom gifver
Åt alla der i dalens hägn.
Då sände rosorna sin doft
Så tacksamt upp till himlens loft,
I grönska klär sig jordens stoft,
Men stenen kal förblifver.

3. Välsignelse för blad och rot
Af himlen solen bördar
Och tar i öppen famn dem mot.
Men stenen hård och sluten var
För himlens skatter alla dar,
Och derför står han blott och bar
Midt ibland rika skördar.

4. Om i ditt hjerta det fins sten,
Om stenbemängd hvar gömma,
Låt Jesus göra marken ren,
Så att Guds kärleks solljus må
Liksom hans nådaregn också
En emottaglig jordmån nå
Och in i hjertat strömma.

62. Hans älskande hjerta.

1. Min fader är god och kärleksfull,
Hans inre jemt röres för barnens skull,
Och hvar jag än går på lefnadens stig,
Hans älskande hjerta det klappar för mig.
KÖR. O djup utaf kärlek, o bredd, o höjd!
Du menniskors hopp och serafers fröjd!
O lär mig mer troget lefva för dig,
Du älskande hjerta, som klappar för mig.

2. Han sändt mig sin son, sin högsta skatt,
Att vara mitt ljus uti verldens natt,

Att frälsa min själ och leda min stig
Till älskande hjertat, som klappar för mig.

3. Han har mig ock skänkt sin ande kär,
Som städs mig påminner, hvems barn jag är.
Min bön han frambär från vandringens stig
Till älskande hjertat, som klappar för mig.

4. Kan moder förgäta sina små,
Min fader ej glömmer sitt barn ändå.
Hans ögon mig följa här på min stig,
Hans älskande hjerta det klappar för mig.

63. O, Betlehems stjerna.

1. Som fordom i fjerran österland
En stjerna sågs blänka på himlens rand—
En ledstjerna klar på visdomens stig,
Så tindrar en stjerna och lyser för mig.

KÖR. O, Betlehems stjerna, så skön och klar!
Du bär än den glans, som du fordom bar,
I salig tillbedjan följer jag dig,
Du tindrande stjerna, som lyser för mig.

2. "Ett barn är oss födt"—o, ljufva ord!
En Gudason gästar vår arma jord;
Det heliga minnet är på min stig
En tindrande stjerna, som lyser för mig.

3. Ej moln mägtar skymma stjernan klar,
Ej middagens gloria dess glans förtar;
När dödsskuggans natt omhöljer min stig,
Den tindrande stjernan hon lyser för mig.

4. På verlden hon strålar evigt blid
Och helsar hvar menska med himmelsk frid;
Till Betlehems gäst hon leder min stig
Den tindrande stjernan, som lyser för mig.

64. Jesus bjuder barnen.

1. Jesus bjuder barnen till sitt frälsarbröst.
Uti ordet ljufva hörs hans milda röst.
"Låten barnen komma— riket hör dem till."
Ej af dem ett enda Herren sakna vill.

2. Vänta icke glädje all din lefnadstid.
Här i verlden möter mycken nöd och strid.
Men din borg är Jesus, dit du ila får,
Och uti hans sköte intet ondt dig når.

3. Är din vänkrets liten, Jesus är din vän.
När dig andra svika, han dig älskar än.
För de dolda snaror på din vandringsstig
Har han sändt sin engel att bevara dig.

4. Jesus, dyre Jesus, jag vill följa dig,
Tro de fasta löften, som du gifvit mig.
Vårda du och led mig med din starka hand,
Tills jag lyckligt ingår i det goda land.

65. Framför.

1. Hvad är vårt lif på jorden:
Blott möda och besvär.
Vårt mål är ej i verlden;
Nej, frammanför det är.
Framför, framför,
Framför, framför,
Framför, framför,
Vårt mål det är framför.

2. Se menniskorna hvimla
I mängd, i tusental;
Ej ro de kunna finna
I denna jemmerdal.

Ej ro, ej ro,
Ej ro, ej ro,
Ej ro, ej ro,
I denna jemmerdal.

3. Här ser man tvenne skaror,
De tåga hvar till sitt.
Till hvilken hopen hör du?
Hvad är väl målet ditt?
Framför, framför,
Framför, framför,
Framför, framför,
Hvad är ditt mål framför?

4. Är du med dem, som tåga
Till evighetens ro,
Der vi få evigt hvila
Och hos vår fader bo?
I frid, i frid,
I frid, i frid,
I frid, i frid,
Få bo hos Gud i frid.

66. Sjung den igen.

1. Sången om Jesus, o sjung den igen,
Sjung den igen, sjung den igen.
Intet på jorden är skönt såsom den,
Sjung den igen, igen.

KÖR. Jesus, vår vän!
O huru skönt det klingar!
Sången om Jesus är ljufligast än,
Sjung den igen, igen.

2. Ljufligt den stärker vår tro och vårt hopp,
Sjung den igen, sjung den igen.
Bojor och fängelser bryter den opp.
Sjung den igen, igen.

3. Sjung den för dem, som Guds kärlek försmått,
Sjung den igen, sjung den igen.
Sången kan göra hvad ord ej förmått,
Sjung den igen, igen.

4. Sjung den för barnen, som här kring dig gå,
Sjung den igen, sjung den igen.
Kanske de ock vilja instämma då,
Sjung den igen, igen.

67. När Jesus jag eger.

1. När Jesus jag eger, så eger jag allt.
Jag vet, att han har sina englar befalt,
Att de skola bära på händren mig hem
Till Guds nya stad, Jerusalem.

2. När Jesus jag eger, så eger jag allt.
Ja äfven när hjertat käns ödsligt och kallt,
Så är han min helsa, mitt lif och min frid
Och förer mig hem trots sorg och strid.

3. När Jesus jag eger, så eger jag allt.
Fast jag såsom Jakob får känna mig halt,
Dock föres jag hemåt mot sällhetens höjd,
Der vinkar mig kronan— o hvad fröjd!

68. I den staden.

1. I den staden uti fjerran,
Der guldgator glimma,
Skola vi, som älska Herren,
För evigt få bo.

KÖR. Tänk hur saligt det blifver,
Han kronan oss gifver,
Och med palmer i händer
Vi sjunga hans namn.

2. Inga tårar kinden bränna,
Ty ingen der gråter,
Inga sorger skall man känna;
Der fins ingen död.

3. Vännen Jesus skall oss föra
Till lefvande källor.
Intet mera skall då störa
Vår glädje och sång.

4. Må vi alla, unga, gamla,
Få bo i den staden.
Jesus till sig, vill oss samla;
Tag mot honom nu.

69. Dit upp.

1. Jag är en gäst och främling här,
Mitt rätta fosterland
Är ofvan skyn, der Jesus är
På faderns högra hand.

KÖR. Dit upp min ande trår,
Dit upp min längtan står,
Dit upp med fröjd jag går,
Ty der, der är mitt hem.

2. Till detta land min längtan står,
Hur saligt der en gång,
Då bruden gyllne harpan slår
Vid englars jubelsång!

3. Tack, Jesus, att du köpte mig,
Och gaf mig barnarätt.
Nu går jag nöjd den smala stig;
Din nåd gör bördan lätt.

4. Lär mig blott söka ditt behag
Och lefva så för dig,
Att jag är redo hvilken dag
Du än vill hemta mig.

70. Väljen i dag.

1. "Väljen i dag hvem som I viljen tjena,"
Ljöd det till Israels barn en gång—
Antingen Herren Jehova allena
Eller de hedniska gudar mång'.
Äfven för oss är uppmaningen vigtig;
Det är omöjligt att tjena tu.
Må vi ock välja med ande uppri̇gtig,
Välja en herre och välja nu!

2. Två stå på valet, och Jesus den ena,
Mägtig och rik, af konungslig ätt.
Lycklig den själen, som honom vill tjena·
Hans ok är lustigt, hans börda lätt.
Alla de sina han rikligt belönar
För deras gerningar uti tron
Och med en strålande krona dem krönar,
Då de stå samlade vid hans tron.

3. Mången dock finnes, som satan vill tjena
Verlden för honom ej möda spar.
Mycket han lofvat att gifva de sina—
Låt honom skryta— han intet har!
Tjensten är hård, ja, hans folk äro trälar,
Lönen är döden— så ordet lär.
Derför de gå med oroliga själar,
Ofridens mask deras hjertan tär.

4. Hvem vill du tillhöra, Gud eller satan?
Vill du gå trygg eller farlig väg?
Vill du beträda den gyllene gatan
Eller nedsjunka i afgrund? Säg.
En af de båda du måste utvälja,
Ty flera vägar ej finnas till.
O må du icke åt döden dig sälja,
När Herren Jesus dig frälsa vill!

71. Sjung då om seger.

1. Tänk, huru stort, att vår Jesus har vunnit
Öfver vår ovän och synd och död.
Han är vår konung, i honom vi funnit
Sällhet och frid uti öfverflöd.

KÖR. Sjung då om seger, ja, sjung då om seger,
Himlarnes rike hör barnen till.
Jesus har vunnit, och all magt han eger:
Han oss för riket bevara vill.

2. O, hur saligt, Guds barn att få vara
Redan i ungdomens ljufva vår,
Följa den sälla och lyckliga skara,
Som vid Guds hand upp till himlen går!

3. Snart kommer frälsaren åter till jorden
För att till sig hemta skaran sin.
Då få vi höra de ljufliga orden:
Kommen, I mina, i riket in.

72. Drag mig.

1. Jesus, själavän så god,
Som på korset göt ditt blod
För att evigt frälsa mig,
Drag mig närmare till dig.

KÖR. Drag mig, drag mig,
Drag mig närmare till dig.
Med din kärlek innerlig
Drag mig, drag mig nära dig.

2. Drag mig med din ljufva röst
Till ditt varma frälsarbröst.
Lär mig mera älska dig,
Som i döden älskat mig.

3. Visa mig de djupa sår,
Som du fick i striden svår.
Fyll min själ med frid och lif,
Af din ande mer mig gif.

4. Drag mig nära, gör mig ren,
Att din kärleks återsken
Klart må utgå ifrån mig,
Lysa andra fram till dig.

73. Jesus lefver.

1. Jesus lefver, Jesus lefver
Och kan aldrig ändra sig;
Fader, moder, hem och framtid,
Allt han vara vill för mig;
Väg, der ingen väg jag finner,
Råd, der intet råd jag vet;
Nog för himlen, nog för jorden,
Nog för tid och evighet.

2. Visst är köttet ännu mägtigt,
Visst är anden ännu svag,
Men min sak den är dock Herrens,
Och han hjelper dag från dag.
Och han ger hvad jag behöfver,
Särskildt för hvar särskildt tid:
Ny hugsvalelse och starkhet,
Ny förlåtelse och frid.

3. O, då vill jag icke sörja,
Jesus sörja får för allt,
Ty han ger hvad jag behöfver
Och deröfver tusenfaldt.
Fri som blomman på sin tufva
Eller fågeln på sin qvist
Vill jag lefva för att sjunga
Blott om dig, o Jesus Krist.

4. Ja, må Jesussången klinga
Ljufligt öfver berg och dal,
Som ett genljud utaf sången
Ifrån lammets bröllopssal.
Gifs der intet annat ämne
För de frälstas sång en gång,
O, då vill jag ej på jorden
Sjunga någon annan sång.

74. Jesus älskar.

1. Låt hvart hjerta gladligt prisa
Honom, som oss älskar så.
Ljuft hans ord till barnen talar,
Af hans hand allt godt de få.

KÖR. Jesus älskar, Jesus älskar,
Ljufva tanke på min stig!
Fastän jag är helt ovärdig,
Herren Jesus älskar mig.

2. Långt tillbaka, så vi lära,
Kommo barn till honom fram.
Han välsignade dem alla,
Tog dem huldt uti sin famn.

3. Till hans famn vi ock få komma
Likt de barn i fordom tid.
Äfven oss han vill välsigna,
Gifva oss sin nåd och frid.

4. O hvad kunna vi väl gifva
För hans kärlek rik ock skön?
Värdes du, o Jesus, taga
Våra hjertan till din lön.

75. Vänner, jag är stadd på resa.

1. Vänner, jag är stadd på resa
Emot himlens perleport.
Gerna ville jag berätta
Om allt godt mig Herren gjort.

KÖR. Ära, ära, halleluja!
Blott en främling här jag går.
Jag är stadd på väg till Sion,
Snart uti mitt hem jag står.

2. Herren Jesus mig har funnit
Och sin kärlek hos mig tändt.
Ifrån syndens mörka öken
Han mitt hjertas fötter vändt.

3. Nu min själ af glädje fylles,
Sjunger högt hans kärleks pris.
Bortom verldens nöd och mödor
Ser jag himlens paradis.

4. Jag skall än min Jesus skåda
Vid min lefnads slut och vet,
Att min harpa då skall klinga
Till hans lof i evighet.

76. Jag såg en stjerna falla.

1. Jag såg en stjerna falla
Ifrån Guds himmel blå,
Då tänkte jag på alla,
Som bort från Herren gå.

2. O många tusen själar,
Som förr hört Jesus till,
Nu blifvit syndens trälar
Och fara åter vill.

3. De hafva mist sitt fäste,
Sin Gud, sin frid, sin tro
Som fogeln utan näste
De fara utan ro.

4. O fallna stjernor, arma,
O lampor utan glans,
Må Herren sig förbarma
Och föra er till sans!

5. Stån redo, bröllopstärnor,
Se Jesus kommer snart.
O vaknen, fallna stjernor,
Stån upp och strålen klart.

6. Stån upp, I släckta vekar,
Och söken nåd hos Gud,
Flyn undan verdens lekar,
Och frukten Herren Gud.

7. Den blinda verlden skalkas
Och drömmer tiden bort,
Med fasa domen nalkas—
Med jemmer inom kort.

8. Man skämtar ej bort döden
Och ej bort Herrens dom.
Man tviflar ej bort glöden,
Som brinner derbortom.

77. Jag kan ej fullt omtala.

1. Jag kan ej fullt omtala,
Hur dyr mig Jesus är,
Se'n till hans famn jag kommit
Och funnit frihet der.
Jag mägtar ej hans godhet
Beprisa, som sig bör.

Om du till honom kommer,
Skall du förstå, hvarför.

KÖR. Jag kan ej nog beprisa
Min dyre frälsare;
Jag kan dig endast bedja
Att komma, smaka, se.

2. Jag kan ej honom tjena
Så mycket, som jag vill;
Jag vill dock göra något,
Om Gud ger nåd dertill.
Ty dog han ej på korset
För hvarje menskosjäl?
För mig helt visst min Jesus
Då led och dog jemväl.

3. När jag på Jesus tänker,
Då fylles jag med tröst;
För mig han är så dyrbar,
För honom höjs min röst.
Jag vet, att han i höjden
Åt mig beredt en stad,
Der jag skall bo hos honom
För evigt fri och glad.

78. Låt ej basunen tystna.

1. Låt ej basunen tystna,
I, Herrens sändebud,
Men spriden ut det vida,
Att god är Herren Gud.
Prediken evangelium,
Och det för verlden all,
Till vittnesbörd för folken,
Och änden komma skall.
Prediken evangelium,
Och det för verlden all,

Till vittnesbörd för folken,
Och änden komma skall.

2. Så älskade Gud verlden,
Att han utgaf sin son,
Att hvem, som tror på honom,
Skall hafva full pardon.
För oss han gick i döden,
För oss han ock uppstod,
För oss, för oss utgöts ock
Hans dyra, helga blod.
För oss han gick i döden,
För oss han ock uppstod,
För oss, för oss utgöts ock
Hans dyra, helga blod.

3. Är detta evangelium
Ej värdt att lyssna till?
O hvem vill blifva lycklig?
O säg— o säg, hvem vill?
Nu gäller göra valet,
Nu gäller taga mot
Guds gåfva fritt, för intet—
O hvem vill göra bot?
Nu gäller göra valet,
Nu gäller taga mot
Guds gåfva fritt, för intet—
O hvem vill göra bot?

79. Närmare hemmet.

1. En ljuf, högtidlig tanke
Mig ofta genomfar:
I dag jag närmare hemmet **är,**
Än förr jag varit har.

KÖR. **Närmare hemmet,**
Närmare hemmet,

Närmare hemmet i dag
Än någonsin förut.

2. Ja närmre fadershuset
Med rum förutan tal,
Och närmre helgonens syskonkrets
I himlens tempelsal.

3. Och närmare den staden,
Der bördan lägges ner,
Och korset bytes mot kronan ut,
Den Gud de sina ger.

4. O Jesus, räck mig handen
Uti det sista slag;
Ty kanske närmare än jag tror
Jag är mitt hem i dag.

80. Ett förloradt får att söka.

1. Ett förloradt får att söka,
Steg från himlen— O hvad under!-
Gode herden, och han söker
Huldt det fåret alla stunder.

2. Sjelf uti den låga krubban
Hvilar han på bädd så ringa,
Medan herdarne från marken
Honom der sin hyllning bringa.

3. Se'n hur ömt allt jemt han följer
Det förlorade i spåret,
Ifrig att det återfinna!
Dyra barn, du är det fåret.

4. Nittio och nio vandra
Der ej storm och nöd dem hinna.
Men det hundrade är borta,
Och det måste han ock finna.

5. Och hur än hans fötter blöda,
Skyr han icke törnesnåret,
Icke nöd och död och fara
Blott för detta arma fåret.

6. Och när han det ändtligt funnit,
O hur huldt han det förbinder,
Bär dem hem på sina axlar,
Aktar inga vägens hinder.

7. Då, hvad fröjdesång derhemma!
Ingått har nu jubelåret;
"Herden fått sitt får tillbaka".
Dyra barn, är du det fåret?

81. Öppna då.

1. Hör, din själavän det är,
Som vill in hos dig.
Skall du svara honom kallt:
"O gå bort från mig"?
Han i allt vill stå dig bi,
All din synd han vill aftvå.

KÖR. O det är din frälsare, som väntar der.
Skynda, öppna då, öppna då,
Ännu står han qvar— öppna då.

2. Ingen klappar såsom han
På ditt hjertas dörr.
Ej som främling står han der,
Nej han klappat förr.
Han ditt hjerta ofta sökt
Att från synd det rena få.

3. O hur kan du säga än:
"Kom en annan gång",
Då han så bedröfvad stått
Uti väntan lång?

Se för dig han döden led,
Och till dig står hans åtrå.

82. Morgon mellan fjellen.

1. Morgon mellan fjellen,
Klara bäck och flod,
Sorlande mot hällen,
Sjunga: "Gud är god,
Gud är god."

2. Dagen ser jag bräckas,
Fram går ljusets flod.
Dalarna, som väckas,
Svara: "Gud är god,
Gud är god."

3. Skogens foglar sjunga,
Med ett glädtigt mod,
Der på qvist de gunga,
Qvittra: "Gud är god,
Gud är god."

4. Själ, vak upp och svara
Dem med nyfödt mod.
Höj din lofsång klara:
"Gud, vår Gud är god,
Gud är god."

83. Närmare korset.

1. 'Närmare korset," sjunger jag,
Närmare jag kommer.
Närmare korset dag för dag,
Närmare jag kommer.
Närmare frälsaren så god,
Närmare källan fyld med blod,
Närmare sårens purpurflod,

Närmare jag kommer,
Närmare jag kommer.

2. Närmare nådens tron— hur väl!
Närmare jag kommer.
Ljufligen mättas der min själ,
Närmare jag kommer.
Stärkt till min tro, mer klart jag ser
Jesus, som kom för mig hit ner,
Honom jag vill ock likna mer—
Närmare jag kommer,
Närmare jag kommer.

3. Närmare målet för mitt hopp,
Närmare jag kommer.
Redan med fröjd jag ser dit opp,
Närmare jag kommer.
Närmare hvilans ljufva rön,
Närmare ock min segerlön,
Närmare kronan evigt skön,
Närmare jag kommer,
Närmare jag kommer.

84. Kom, du nådens källa rika.

1. Kom, du nådens källa rika,
Till ditt lof mitt hjerta stäm.
Dina löften aldrig svika,
Högt jag vill lofsjunga dem.
Lär mig någon ljuflig visa,
Någon himmelsk melodi,
Att jag må din kärlek prisa,
Som från domen köpt mig fri.

2. Här vill jag mitt Ebeneser
Resa, ty du halp mig hit.
Och mot hemmet nu jag reser,
Du mig hjelper också dit.

När jag låg i mitt elände,
Du mig sökte huld och god.
När mitt hjerta synden brände,
Du mig löste med ditt blod.

3. Ack, jag mycket har att nåden
Tacka för hvarenda dag.
Herre, som en kedja låt den
Binda mig vid ditt behag.
Jag till synd är så benägen,
Till att fara vill så böjd.
Tag mig, gör mig till din egen,
Och mig göm till himlens fröjd.

85. Hör anden och bruden säga: kom.

1. Ack säg mig, hvad menar denna bjudning,
Som hörs så ofta här och der?
Ty hvarhelst man kommer, högt det ljuder'
"Kom, ty allt nu redo är."

KÖR. Hör anden och bruden säga: kom,
Och den der hörer säger: kom.
Dig törstige vi bjuda: kom,
Och drick till evigt lif.

2. Jo det är en himmelsk bröllopsbjudning
Från Herren Gud till syndare.
Vid sitt nådesbord det evigt rika
Hvarje menska vill han se.

3. O kommen, båd' fattiga och rika,
O kommen, I betungade.
Kommen, ogudaktiga och fromma,
Tagen mot förlåtelse.

4. Anammen i dag Guds kärleksbjudning
Som räckes fritt till en och hvar.
Se i morgon kanske dörren stänges—
Hvem vill då bli lemnad qvar?

86. Min framtidsdag är ljus och lång.

1. Min framtidsdag är ljus och lång.
Den räcker bortom tidens tvång,
Der Gud och lammet säll jag ser,
Och ingen nöd skall vara mer.

2. Ett oförgängligt arf jag har,
I himlen är det i förvar.
Och under pröfvotiden här
Min fader ger hvad nyttigt är.

3. Pris vare Gud, som ställt det så!
Nu slipper jag att ängslig gå.
För mig han ensam sörja vill,
Och då bör jag ej hjelpa till.

4. Så har jag frid uti min själ
Och sjunger glad: nu allt är väl.
Jag vandrar trygg vid faderns hand,
Han leder mig till lifvets land.

5. Men Herre Jesus, lär du mig
Att lefva mera helt för dig
Den lilla tid jag har igen
På vägen hem till himmelen.

87. Ljufva röst.

1. "Följen mig," en stämma ljuder,
Full af kärlek, frid och tröst.
Det är Jesu milda stämma,
Det är herdens ljufva röst.

Kör. Ljufva röst, milda röst,
Full af kärlek, frid och tröst!
O hur kan jag blifva borta,
När jag hör min herdes röst!

2. Herden sjelf går fram för fåren,
Kallar dem så huldt vid namn.
Tröttna de och blifva matta,
Bjuder han dem i sin famn.

3. Klena hjorden ömt han vårdar,
Skyddar dem mot ulfvens tand.
Hör han säger, oss skall ingen
Kunna rycka ur hans hand.

4. I hans hjord der vill jag vara,
Ligga tätt intill hans bröst,
Och jag är så trygg, så salig,
När jag hör hans ljufva röst.

88. Mitt hjertas sol.

1. Mitt hjertas sol, du Herre kär!
Det är ej natt, då du är när.
Må intet jordiskt moln sig te,
Dölja dig för din tjenare.

2. När sömnens dagg lätt faller på
Mitt trötta öga, vare då
Min sista tanke: o hvad tröst,
Alltid få hvila vid ditt bröst!

3. Led mig från morgon intill qväll,
Ty annars lefver jag ej säll.
Blif under natten qvar hos mig—
Jag törs ej dö förutan dig.

4. Tillsäg mig frid, när jag uppstår,
Förrän jag uti verlden går.
Led mig, tills jag försvinner nöjd
Uti din kärlek sist i höjd.

89. Han mig gömmer.

1. Hur än lifvets stormar rasa,
Brusa vildt på haf och land,
Finner jag en säker tillflykt
Uti skuggan af Guds hand.

KÖR. Han mig gömmer, han mig gömmer
Der all sorg och nöd jag glömmer.
Han mig gömmer, han mig gömmer
Uti skuggan af sin hand.

2. När mig nöd han stundom sänder,
Blir blott hvilan kär än mer,
Ty när Herren barnet agar,
Det af idel kärlek sker.

3. Fiender må gerna hota,
Satan bruka all sin list,
Herren skall det onda vända
Mig till godo, det är visst.

4. Derför vill jag korset bära
Trots den ondes nät och garn.
Jesus vårdar mig, att intet
Skada må hans faders barn.

90. Fröjdefullt, fröjdefullt.

1. Fröjdefullt, fröjdefullt hemåt vi dra,
Englarnes land är det mål, som vi ha.
Jesus, vår höfding, han förer oss an;
Fröjdefullt, fröjdefullt tåga vi fram.

2. Fröjdefullt, fröjdefullt hemåt vi gå,
Snart bland de saligas skaror vi stå.
Nu när vår Jesus vårt hjerta har fått,
Fröjdefull, fröjdefull blifver vår lått.

3. Örat skall tjusas af englarnes sång,
Höra de saligas harpor i gång,
Fyllande himlen med härliga ljud.
Fröjdefullt, fröjdefullt gå vi till Gud.

4. Snart kommer döden väl grymt oss emot,
Frälsta af Jesus, vi trotsa hans hot.
Väldet är brutet af Guds dyra lam;
Fröjdefullt, fröjdefullt tåga vi fram.

5. Snart går den eviga morgonen opp,
Klart skådar ögat vårt saliga hopp.
Hemlandets blomsterfält ljufliga stå;
Fröjdefullt, fröjdefullt hemåt vi gå.

91. Kommen, min faders välsignade.

1. O låtom oss sjunga en hemlandssång,
Instämmen med fröjdfullt ljud.
Visst kännes vår resa båd' svår och lång,
Men Jesus snart gifver bud:

KÖR. Kommen, min faders välsignade;
Ett rike är er tillredt
Allt ifrån verldens begynnelse—
O kommen, besitten det.

2. Då ögat skall tindra af himmelsk glans,
Och hjertat af glädje slå;
Ja vi skola löpa i fröjdedans,
När hemmet vi skåda få.

3. Den staden är tillredd såsom en brud
Och glänser af ädelt guld.
Dess tempel är lammet, dess sol är Gud;
Af härlighet är den full.

4. Af dyrbara stenar dess murar stå
Och skina som middagssol.
På gyllene gator mång' helgon gå
Hofverande för Guds stol.

5. **Snart genom dess portar vi tåga fram**
Att samlas vid lifsens elf;
Snart skola vi der i den sälla hamn
Välkomnas af Jesus sjelf.

92. I djupet af mitt hjerta.

1. I djupet af mitt hjerta
En stad jag högt åtrår:
Jerusalem, det sälla hem,
Der all min nöd och smärta
Sitt pass och afsked får.
I djupet af mitt hjerta
En stad jag högt åtrår.

2. Se den på tronen sitter
Der råder öfver dem
Med evig frid— der fins ej strid,
Ty ingen ond och bitter
Bor i Jerusalem.
Se den på tronen sitter
Der råder öfver dem.

3. Men på de vida vatten
Hvar finner jag dock väg?
Bland blinda skär hvar vägen är
I storm och mörka natten
Till hemmet, säg, o säg.
Ack på de vida vatten
Hvar finner jag dock väg?

4. Jo du mig visar vägen,
Min dyre frälsare.
Och vägen går i dina spår.
Sjelf hjelplös och förlägen
Jag blott på dig vill se.
Ja du mig visar vägen,
Min dyre frälsare.

5. **Så äfven jag skall vinna**
I Jesu Kristi namn.
Ja också jag så arm och svag
Skall en gång målet hinna
I härlighetens hamn.
Så äfven jag skall vinna
I Jesu Kristi namn.

93. Till min Jesus vill jag ila.

1. Nu har foglen funnit näste,
Trötta svalan fått ett fäste,
Skrämda dufvan ock ett hem, der hon får bo.
Hur än verlden kring mig larmar,
Uti Jesu frälsararmar
Får jag hvila uti trygghet, frid och ro.

KÖR. Till min Jesus vill jag ila,
Der allena har jag salighet och fröjd.
I hans sköte får jag hvila
Liksom fogeln i sitt näste trygg och nöjd.

2. När den onde mot mig rigtar
Sina afgrundsskott och sigtar
Som ett lejon glupskt att sluka upp min själ,
Jag i skötet skyndsamt ilar,
Och der nå mig ej hans pilar,
Huru hotfullt de än hvina— o så väl!

3. Hos min Jesus blir jag stilla,
Annars kan det gå mig illa
Här i denna mörka dödens skuggas dal.
Snart han tar sin skygga dufva
Ifrån denna jordens tufva
Upp till sig i himlens ljufva fröjdesal.

94. Fadershjertat står öppet för dig.

1. Kära själ,som gått bort från din fader och Gud,
Fadershjertat står öppet för dig.
Fast du trampat Guds kärlek och trotsat hans
Fadershjertat står öppet för dig. [bud,
Uppå lustarnas torg du din arfdel försatt,
Fridens lampa har slocknat i syndens natt,
Dock, hur väl! du kan än få tillbaka din skatt:
Fadershjertat står öppet för dig.

2. Kom just sådan du är med din synd och din
Fadershjertat står öppet för dig. [skam,
Är du liknöjd och hård— o så träd ändock fram,
Fadershjertat står öppet för dig.
Är du fattig och arm och ej vet någon råd,
Är din klädnad oren, ja hvarenda tråd?
Skynda hemåt, ja skynda, ty märk, hvilken nåd:
Fadershjertat står öppet för dig.

3. Si, din fader som fordom är ännu din vän,
Fadershjertat står öppet för dig.
Och han ropar hvar dag: "O mitt barn, kom
Fadershjertat står öppet för dig. [igen"—
Han vill varkunna sig och tillsäga dig tröst,
Han vill trycka dig ömt till sitt hulda bröst,
I sin barnkrets han längtar få höra din röst,
Fadershjertat står öppet för dig.

4. Fadershuset är rikt— o hvi hungrar jag då?
Fadershjertat står öppet *för mig.*
Jag vill uppstå och hem till min fader nu gå,
Fadershjertat står öppet *för mig.*
Jag till honom vill säga: "Min Gud och min far,
Inför dig och mot himlen jag syndat har,
Men jag kommer och ber, att du mig emottar"—
Fadershjertat står öppet *för mig.*

95. Fast ringa, arm och svag.

1. Fast ringa, arm och svag,
Så lycklig är dock jag,
Ty Herren är min del,
Jag eger honom hel.

2. Han är mitt lif, min frid
I klar och mulen tid.
Jag spisar vid hans bord
Det dyra nådens ord.

3. Förlossning i hans blod,
Den sköna helsoflod,
Jag eger hvarje stund
På nådens fasta grund.

4. Jag är hans mödas lön,
Hans arfvedel så skön.
Kan jag det ej förstå.
Han sjelf dock säger så.

96. Endast Jesus.

1. "Endast Jesus," är mitt valspråk,
Som jag uppå skölden bär.
Dit han leder vill jag följa;
Mod i striden han beskär.

KÖR. Fastän synden hjertat plågar,
Uti honom stark jag är.
"Endast Jesus," är mitt valspråk,
Som jag uppå skölden bär.

2. "Endast Jesus," när jag vacklar,
Stärker tron, gör anden lätt.
Endast han vist råd kan gifva
Och den vilsne leda rätt.

3. "Endast Jesus," ty hans frälsning
Är för alla full och fri.
Jesu blod för mig har runnit,
Frid och fröjd jag har deri.

4. "Endast Jesus!" Må hans ära
Ljuda öfver allt på jord!
Han ur synd och död uppväcker
Själar med sitt allmagtsord.

97. I en djup, oändlig skog.

1. I en djup, oändlig skog,
Svart af moln, der åskan slog,
Gick ett litet barn en gång
Dagen lång.

2. Ja den dagen var så lång,
Himlen mörk och skogen trång.
Barnet i sin ensamhet
Gick och gret.

3. Gret och tänkte: aldrig mer
Jag min faders boning ser;
Här i mörker, köld och nöd
Blir jag död.

4. Just då så förtvifladt var,
Molnet vek och solen klar
Glänste fram och i dess ljus
Faderns hus.

5. Allt var nu på stunden godt,
Allt stod nu, som förr det stått:
Samma hem och samma far,
Allt var qvar.

6. Så, Guds barn, går ofta du
Djupt i mörker— kanske nu—

Vet ej, hvart du kommen är,
Hvart det bär.

7. Men så visst, som Gud är qvar
Och en evigt trofast far,
Skall du än få ljus och tröst
Vid hans bröst.

98. Herre, gif oss alla nåd.

1. Herre, gif oss alla nåd
Till att följa dina råd,
Tänka på vår själ i tid
Och dess frid.

2. Hjelp oss nyttja denna dag,
Jesus, till ditt välbehag,
Icke leka tiden bort,
Dyr och kort.

3. Sabbatsdagen du oss gett,
Det vi ha i biblen sett,
Till att sörja för vår själ
Och dess väl.

4. Derför samlas vi att få
Höra, lära och förstå
Hvad du här oss säger till,
Hvad du vill.

5. Du vill hjertat skapa om;
Derför kom, o Jesus kom,
Drag oss du från syndens stig
Helt till dig.

99. Dyra förvissning.

1. Dyra förvissning, friköpt jag är!
O hvilken försmak af himlen re'n här!

Arfvinge genom nåden allen,
Född af Guds ande, tvagen och ren.

KÖR. Nu är min visa, nu är min sång,
Jesus att prisa lefnaden lång.
Nu är min visa, nu är min sång,
Jesus att prisa lefnaden lång.

2. Helt jag mig lemnar, helt han mig ger
Frälsningens fröjd, som jag njuter allt mer.
Englarne bringa helsning från Gud,
Hviska till hjertat himmelska bud.

3. Helt jag mig lemnat, hvila jag fått;
Nu med min Jesus jag har det så godt.
Helt i hans kärlek uppgått jag har,
Väntar blott ett: att hem han mig tar.

100. Jesus ber oss lysa.

1. Jesus ber oss lysa så rent och gladt
Likt små ljus, som brinna uti kolsvart natt.
Här i verldens mörker stråla, brinn—
Lyse du i din vrå och jag i min.

2. Jesus ber oss lysa för sitt namns skull.
Han förstår, om flamman ej är klar och full.
Han kan se i våra hjertan in—
Lyse du i din vrå och jag i min.

3. Jesus ber oss lysa omkring oss här.
Månget slag af mörker uti verlden är
Synd och nöd och jemmer öfvervinn—
Lyse du i din vrå och jag i min.

101. Hur få äro de, som gå in!

1. Ej långt, ej långt från Guds rike
Dock fjerran med hjerta och sinn',
Hur många vi se invid porten!

Hur få äro de, som gå in!
KÖR. Hur få äro de, som gå in!
Hur få äro de, som gå in!
Fast många vi se invid porten,
Hur få äro de, som gå in!

2. Ej långt, ej långt från Guds rike,
Der vänliga röster du hör
Men tvekar att gå genom porten
Och väljer att bli utanför.

3. Derute går du i mörker,
I faror och träldom och skam,
Fast frälsaren kärleksfullt väntar
Till frihet få leda dig fram.

4. Ej långt, ej långt från Guds rike,
Ett steg blott, och allt vore väl;
Men kanske du evigt skall saknas
I himmelska glädjen, o själ!

102. Det ges en källa fyld med blod.

1. Det ges en källa fyld med blod
Ifrån Immanuels sår,
Och syndarn, sänkt i denna flod.
Fullkomlig rening får.
Fullkomlig rening får,
Fullkomlig rening får.
Och syndarn, sänkt i denna flod,
Fullkomlig rening får.

2. Se röfvaren på korset fann
Den källan, fastän sent.
Der kan ock jag, fast ond som han,
Mitt samvete få rent.
Mitt samvete få rent,
Mitt samvete få rent.

Der kan ock jag, fast ond som han,
Mitt samvete få rent.

3. Du dyra lam, ditt blod hos Gud
Det samma städs förmår,
Tills frälsta skaran, Kristi brud,
I bröllopssal'n ingår.
I bröllopssal'n ingår,
I bröllopssal'n ingår.
Tills frälsta skaran, Kristi brud,
I bröllopssal'n ingår.

4. Sen jag i tron fick skåda ner
I denna blodström röd,
På Jesus kärlek blott jag ser
Och skall det till min död.
Och skall det till min död,
Och skall det till min död.
På Jesus Kärlek blott jag ser
Och skall det till min död.

5. Sen sjunger jag med högre sång
Hans rika kärleks pris.
Min stumma tunga skall en gång
Bli löst i Paradis.
Bli löst i Paradis,
Bli löst i Paradis.
Min stumma tunga skall en gång
Bli löst i Paradis.

103. Hvad är det väl, som pryder?

1. Hvad är det väl, som pryder dagligt lif
Och så förskönar dem,
Som vandra fram sin glada pilgrimsfärd
Emot Guds Jerusalem?

KÖR. De hos Jesus varit och af honom lärt;
I hans blod de rening få.

Och de vandra dagligt på den smala stig—
I hans fotspår jemt de gå.

2. Hvad är det, som så kröner med behag
Likt kungligt diadem
Guds vänners hufvud— der de stilla gå
Emot Guds Jerusalem?

3. Hvad är det, som i hvarje deras sång
Oss ljufligt klingar mot?
Allt skönt och ädelt hafva de undfått
Vid den käre frälsarns fot.

104. Hvilken vän vi ha i Jesus!

1. Hvilken vän vi ha i Jesus!
All vår synd och sorg han bär.
Såsom barn vi allt få bära
Till vår Gud och fader kär.
Tänk, hur mycket vi förlora,
O hvad lidande och nöd,
Blott för det, att vi ej bära
Allt till Gud som han oss böd!

2. När vi frestas och bedröfvas
Uppå mångahanda sätt,
Månne dermed oss beröfvas
Vår oss skänkta barnarätt?
Nej, vår trogne vän i nöden
Säger mildt: "Lägg allt på mig."
All vår svaghet väl han känner
Och tar bördan uppå sig.

3. Är du arm och skuldbelastad,
Af bekymrens börda trött?
Jesus beder dig att kasta
All din synd på sig, som dött.
Om dig menniskor förskjuta,
Bär det till din Gud i bön.

Mot hans bröst du får dig luta,
Han är ditt beskärm, din lön.

105. Varen starka uti Gud.

1. Varen starka uti Gud och uti hans starkhets makt.
Fasta stån uti hans sannings vapenskrud.
Uti stridens hetta han dig bevarar, som han sagt,
Du skall härligt öfvervinna med din Gud.

KÖR. Fasta stån, Gud är med.
Fram till seger på vår konungs bud.
För vår Jesu äras skull och hans evange-
Fasta stån uti Guds vapenskrud. [lium

2. Varen starka uti Gud och uti hans starkhets magt,
Aldrig flyn för fienden, fast grym och vred.
Herren är dig trofast när och på kampen gifver akt,
I hans magt du skall din ovän lägga ned.

3. Varen starka uti Gud och uti hans starkhets magt.
Se hans löfte aldrig, aldrig svika skall.
Med sin högra hand han har mörkrets välde nederlagt,
Ingen fiende skall bringa dig på fall.

106. En tillflykt uti stormens tid.

1. Vår starka klippa Herren är,
En tillflykt uti stormens tid;
Trots faror mång' fins trygghet der,
En tillflykt uti stormens tid.

KÖR. Ja, Jesus är vår klippa här i främlings-
I främlingsland, i främlingsland; [land,

Ja, Jesus är vår klippa här i främlings-
En tillflykt uti stormens tid. [land,

2. Ett dagligt skygd, ett nattligt värn,
En tillflykt uti stormens tid;
Mot fiendernas trug och jern,
En tillflykt uti stormens tid.

3. Fast vädren häftigt stöta på,
En tillflykt uti stormens tid;
Vår fristad säkert skall bestå,
En tillflykt uti stormens tid.

4. O fasta klippa, trygga borg;
En tillflykt uti stormens tid;
Var städs vår tröst i nöd och sorg,
En tillflykt uti stormens tid.

107. Han kommer snart, vår Jesus.

1. Han kommer snart, vår Jesus,
Vår konung och vår Gud.
Lyft blicken upp mot höjden,
Du Jesu Kristi brud.

2. Han kommer snart, vår Jesus:
Hvi skulle vi då här
Oss låta nedertryckas
Af jordens små besvär.

3. Han kommer snart, vår Jesus;
O syskon, må vi då
Ej kifvas under vägen
Om det, vi ej förstå.

4. Han kommer snart, vår Jesus;
Vår pröfvotid är kort.
Snart skola jordens dimmor
För evigt dunsta bort.

108. Hvart går du?

1. Hvart går du? Hvart går du?
O menska, hvart drager din väg?
Hvar har du, hvar har du
Din skatt, hvar ditt hjerta? O säg.
Ack stanna för frågan, min vän,
Den tränger sig på dig igen:
Hvart går du? Hvart går du?
O menska, hvart drager din väg?

2. Kanhända, kanhända
Du vandrar en främling för Gud
Och ännu, och ännu
Föraktar hans rätter och bud.
Undkommer du menniskors dom,
Ja räknas för redbar och from,
Kanhända, kanhända
Du vandrar en främling för Gud.

3. Är jorden, är jorden
Ditt allt, o hur arm du då är!
Dess skatter, dess skatter
Förmå ej förnöja dig här.
Hur kan du för dessa väl då
Den himmelska skatten försmå?
Är jorden, är jorden
Ditt allt, o hur arm du då är!

4. O stanna, o stanna
För Herren, som söker din själ.
Han tänker, han tänker
Alltjemt på ditt eviga väl.
Ja han, som för dig gaf sitt lif,
Än ropar: "ditt hjerta mig gif."
O stanna, o stanna
För Herren, han söker din själ.

109. Barnen för Jesus.

1. Vi, en liten skara utaf Herrens små,
Uti sabbatsskolan glada samlas få.
Der med bön och sång alltjemt vi sträfva må
Vinna de små barnen för Jesus,

KÖR. "Barnen för Jesus," är vår lösens ord,
"Barnen för Jesus," sprid det kring vår jord.
Kalla dem tillsammans kring Guds nådesbord:
Sök att vinna barnen för Jesus!

2. Jesus är den vän, som älskar barnen mest,
Är den ledare, som passar barnen bäst;
O må derför alla sig vid honom fäst
Söka vinna flera för Jesus!

3. Verlden lockar barnen jemt till undergång,
Deras ovän lägger för dem snaror mång',
Frestelser anfäkta, synden gör dem tvång,
Räddning fins för barnen hos Jesus.

4. Snart i himlens glädje träder skaran in,
O hvem skulle vilja tomhändt gå derin?
Hvarje barn kan frälsas: brinn, hvart hjerta [brinn,
Sök att vinna barnen för Jesus!

110. Segern är vunnen.

1. Segern är vunnen, pris, halleluja! [ha.
Kristus är uppstånden, och visst bör han äran
Segern är vunnen— hela satans hop
Ligger nu till marken slagen, höjen segerrop.
Kristus hafver vunnit— sjung hvar själ.
Kristus hafver vunnit— allt är väl.
Glädjens, Guds folk och sen hvar menniska;
Kristus hafver vunnit— halleluja.

2. Segern är vunnen, Kristus lefver än; [igen.
Tomma grafven vittne bär, att han uppstod
Segern är vunnen— glada tidningen [gen.
Spriden ut till alla folk, ja, ock till hednin-
Nu behöfver ingen borta bli,
Nu kan hvarje fånge blifva fri.
"Det är fullkomnadt," allt nu redo är:
Kristus är uppstånden— o jublen här.

111. Högtid för handen är.

1. Högtid för handen är— brist ut och sjung.
Gud har blifvit menniska, o sjung båd' gammal,
Högtid för handen är— gör porten vid, [ung.
Jesus kommen är och helsar dig med nåd och frid.
Herren hafver lemnat himlarne,
Kommit hit att frälsa syndare.
Högtid för handen är— brist ut och sjung:
"Ära, halleluja till Gud i höjd!"

2. Högtid för handen är— brist ut i fröjd.
Oss är födder frälsaren, Guds son af himlens höjd.
Högtid för handen är— stäm in i kor,
Allt hvad lif och anda har, ty Gud ibland oss bor.
Oss är födder Jesus, frälsaren,
Nu är ingen nöd för syndaren.
Högtid för handen är— brist ut i fröjd:
"Ära, halleluja till Gud i höjd!"

112. Vak upp.

1. Vak upp, vak upp, hör mästaren nu kallar dig;
Stå upp, stå upp och fatta andens svärd.
Framåt, framåt! predika jubelårets fröjd,
Och vittna om din Jesus för en fallen verld.
KÖR. Framåt! sjung i korus;
Framåt! se morgonstjernan strålar för oss.

Framåt! Herren Jesus den mägtige och
starke för oss an.
"Ära, ära!" sjunger skaran som drar fram,
"Hosianna till det heliga Guds lam!"
Såsom stridsmän helt vi må
Uppå Jesu sida stå,
Prisande hans stora nåd, hvarhelst vi gå.

2. Ett nödens rop nu kommer öfver hafvets våg
Från arma döende i hednaland.
O skynda dig att bära till dem sanningen,
Men glöm ej bort de döende på egen strand.

3. O Guds församling, öppna modersfamnen din
Mot de förlorade, som irra än.
Räck ut din hand så vänligt för att rädda dem
Och föra dem i kärlek fram till frälsaren.

4. Se upp, se upp, se löftets dag sig närmar fort,
Då konungen sig ter för verlden all.
Då frid och fröjd skall hvila öfver jordens rund,
Och "ära, halleluja" evigt klinga skall.

113. Tåga framåt.

1. Från Atlantens intill Stilla hafvets stränder
Ljuder ropet: ungdom, vakna upp.
Ifrån landligt tjäll, från stadens trånga gränder
Se de komma trupp på trupp.
KÖR. Tåga framåt, tåga framåt,
Tåga fram, du ljusets unga kämpahär.
Tåga framåt, tåga framåt,
Segerfursten med dig är.

2. Alltför länge vi ha legat uti dvala,
Och i lek vår ungdomstid förgått.
Bort med leken! alvarsamma röster tala.
Vi ett lefnadsmål ju fått.

3. Frälsta äro vi, och glada må vi bära
Nådens budskap till en fallen verld,
Högt förkunna det till Herrens Jesu ära.
Endast han är äran värd.

4. Kom, du unge man, och kom, du unga qvinna.
Kom, förena dig med våra led.
Kom med oss, ty se, en verld vi gå att vinna,
Lägga den vid korset ned.

114. "Ser opp."

1. Gläd dig nu, du Herrens lilla barnaskara,
Ty se fikonträdet står i knopp
Och bebådar, sommaren snart här skall vara—
"Lyfter eder hufvud opp."

KÖR. "Ser opp, ser opp;
Lyfter eder hufvud opp, då detta sker."
"Ser opp, ser opp"—
Er förlossning snart är här.

2. Ganska många säga nu, att Gud fördröjer
Att fullborda det, som skrifvet står,
Och liksom i Noe tid man sig förnöjer
Uti synden år från år.

3. Många trotsande med Farao utbrista:
"Ho är Herren, den jag höra skall?"
Låt dem smäda, låt dem sina hufvud rista;
Herren bringar dem på fall.

4. Snart skall Herren skilja getterna och fåren—
Upp till lifvets källor bär vårt lopp;
"Se på fikonträdet," säg är det ej våren?
"Lyfter eder hufvud opp."

115. Upp! för Jesus stå.

1. Upp, Guds folk! hans namn bekänn;
Höj ditt glada fältrop än,
Sjung det i församlingen:
Upp! för Jesus stå.
Det på tempelspiran skrif,
Säg det ut med eld, med lif,
Det åt barn och åldring gif:
Upp! för Jesus stå.
Det åt barn och åldring gif.
Upp! för Herren Jesus stå.

KÖR. Upp! för Jesus stå.
Upp! för Jesus stå.
Höj ditt glada fältrop än,
Och upp för Jesus stå.

2. På din dörrpost skrif det in
Och i bönesalen din,
Bär det ständigt för ditt sinn':
Upp! för Jesus stå.
Måla det i prydlig sal
Och i fångens cell så smal.
Vare pligten städs ditt val!
Upp! för Jesus stå.
Vare pligten städs ditt val!
Upp! för Herren Jesus stå.

3. Rista det på stenen hård
Uppå enslig kyrkogård
Och på furstlig minnesvård:
Upp! för Jesus stå.
Låt vår press, hvars hjul så lätt
Gå sitt lopp för sanning, rätt,
Mana folken på sitt sätt:
Upp! för Jesus stå.
Mana folken på sitt sätt:
Upp! för Herren Jesus stå.

116. Jesus, jag har hört.

1. Jesus, jag har hört— det mitt hjerta rört—
Hur du steg till vår jord för mig,
Och i Betlehem ej i något hem
Ett välkommen mötte dig:

KÖR. O Jesus, kom in i mitt hjerta;
Der är rum, der är rum för dig.
O kom in; der är rum;
I mitt hjerta är rum för dig.

2. Fogeln har sitt bo, der han finner ro,
Markens djur sina kulor ha;
Men för mig du då måste husvill gå,
Du min Herre Jehova.

3. Som ett menlöst lam uppå korsets stam
Du för mig lät upphänga dig.
Enda rum man gaf var en lånad graf,
Der du seger vann för mig.

4. Jag har hört, hur du står och klappar nu
På mitt hjerta så mildelig.
Du så huldt begär få ha nattvard der,
Du med mig och jag med dig.

117. Tag mitt hjerta.

1. Tag mitt hjerta, Herre Jesus,
Och fyll sedan upp det så,
Att för verlden och dess kärlek
Intet rum må återstå,
Intet rum må återstå.

2. Tag min vilja, tag min vilja,
Gör den helt till ett med din;
Och ehvad mig sedan möter,
Låt din vilja vara min,
Låt din vilja vara min.

3. Tag de gåfvor du mig gifvit,
Gåfvor af hvad slag som helst;
Lär mig tjena dig af hjertat,
Sen af nåd jag sjelf är frälst,
Sen af nåd jag sjelf är frälst.

4. Tag de flyende minuter,
Som du än i nåd beskär;
Låt ock dem få bära vittne,
Att för dig jag afskild är,
Att för dig jag afskild är.

5. Tag mig helt, och låt din ande
Vittna med min ande än,
Att jag går här för din räkning,
Tills du hemtar mig igen,
Tills du hemtar mig igen.

118. Kom, kom, irrande barn.

1. O själ, som nu vandrar i fjerran
I träldom och hunger och nöd,
I hemmet det rika hos fadern
Fins hvila och glädje och bröd.
KÖR. Kom, kom, irrande barn,
Som vandrar långt borta ifrån ditt hem.
Kom, kom, irrande barn;
Välkommen du är i din faders hem.

2. Stå upp, och kom hem till din fader;
Med fröjd han emot dig skall gå.
Du vet ju, hur varmt han dig älskar—
O hvarföre dröjer du då?

3. Fast du emot himlen har syndat,
Fast svag och ovärdig du är,
Din fader alltsammans förlåter
Och barnaskapsrätt dig beskär.

119. Jesus dog för mig.

1. Jag ser dit upp på korsets stam,
Der Jesus hafver blödt.
Jag honom ser, Guds dyra lam;
För mig han lidit, dödt.

KÖR. Jesus dog för mig,
Jesus dog för mig.
Ja Jesus verldens synder bar,
Han dog för dig och mig.

2. Tänk, stort är menskans värde, då
Sin egen son Gud skänkt,
När han har älskat verlden så—
En verld i synder sänkt.

3. Visst har jag själ att taga mot
Guds nåd och vara fri.
I Jesus finnes säker bot
Mot syndens tyranni.

4. Visst har jag själ att vara glad
Och prisa Herrens nåd
Och dag från dag förtälja hvad
Jag sett af faderns råd.

120. Vår själ väntar efter Herren.

1. Hvad helst oss möter, se vi opp
Till Gud, vår fader kär.
Han är vårt skydd, vårt fasta hopp
I lifvets skiften här.

KÖR. Vår själ väntar efter Herren;
Vår hjelp och vår sköld är han.
I honom sig gläder vårt hjerta,
Ty vi hoppas uppå hans namn.

2. **Sitt dyra ord han gifvit har,**
Att det oss vara må
Uppå vår väg en lykta klar,
Att vi ej vilse gå.

3. Hvar dag vi till hans bord få gå,
Det fritt för alla är;
Den rike, fattige också,
Kan blifva mättad här.

4. Han ger oss kraft på vandringen
Att hålla troget ut,
Till dess i sköna himmelen
Vi evigt bo till slut.

121. Tag upp ditt kors.

1. Tag upp ditt kors, som Jesus bjöd,
Om du vill vinna himlens frid,
Och bär det uti lust och nöd:
Ej seger vinnes utan strid.

KÖR. Tag upp ditt kors, fast du är svag,
Igenom tron du allt förmår.
Din kraft skall vara som din dag,
Om du blott följer Jesu spår.

2. Tag upp ditt kors, fast tungt det är
Var ej förfärad, ty du har
En vän, som ständigt är dig när;
Han sjelf det tyngsta korset bar.

3. Tag upp ditt kors, i Herrens kraft.
Det vare din berömmelse!
Det är ett träd, hvars friska saft
Kan helsa åt den kranke ge.

4. Tag upp ditt kors, lägg det ej ner,
Förr'n du bland segerskaran står
Vid tronen, der du Jesus ser
Och af hans hand din krona får.

122. I molnet kommer Herren än.

1. I molnet kommer Herren än
Till sina barn som förr,
Ja kommer som en trofast vän
Och klappar på vår dörr.
Hans röst, hur ljufligt klingar den,
Hur full af himmelsk hopp!
Må vi blott känna den igen
Och glade låta opp!

2. Så hvarje moln, hur tungt i sig,
Har ock en gyllne rand,
En liten strimma, som för mig
Betecknar löftets land.
Förbundets båge kunde ju
Ej stråla för vår syn,
Om ljuset icke bröts ännu
Mot dropparne i skyn.

3. Vårt hjerta, förr vid jorden fäst,
Vill der ej ha sin ro.
Nej, här en främling och en gäst,
Det högre upp vill bo.
Hvad nåd af Herren, att han då
Med stark och väldig hand
I trofast kärlek lossar på
Hvart litet jordiskt band.

4. Sjelf är han den han evigt var,
I dag liksom i går.
När allt på jorden vingar tar,
Han fast som klippan står.
Som Aron inför Herren ju
Bar löftesfolkets brist,
Han som vår Aron bär ännu
Vår skröplighet förvisst.

5. O Herre, gör mig villig då
Trots all min skröplighet
Att gerna taga korset på,
När du mig sänder det.
Gif ödmjukhet, gif tålamod,
Gif på hvad sätt du vill,
Blott jag i kraft af Jesu blod
För evigt hör dig till.

123. Vid gryende dag.

1. Vid gryende dag Maria begaf
Sig bort till sin frälsares graf;
Men häpen hon hör af engelen der:
"Din Herre, din Herre, han är icke här.'

2. Af talet förskräckt, bedröfvad och stum
Hon står på det ensliga rum,
Och utan all tröst på jorden hon är,
Ty Jesus, ty Jesus hon finner ej der.

3. Med suckan och gråt i tankar hon står,
Och jemmer från hjertgrunden går;
Ty stenen togs bort, men den hon höll kär,
Försvunnen, försvunnen ur grafven han är.

4. Maria, väl dig, att döden ej fick
Sitt rof, att hur grafven han gick!
Han ropade dig, du vände dig om;
Med seger, med seger emot dig han kom.

5. Sjung halleluja, du himmel, du jord.
Ej suckan, ej sorg vare spord!
Förgängelsen ej Guds helige tär;
Uppstånden,uppstånden ur grafven han är.

124. O pris ske Gud!

1. På denna stund vi samlats här
Att prisa Gud, vår far—
O pris ske Gud, o pris ske Gud!
Hans stora nåd vårt ämne är,
Hans kärlek underbar—
O pris ske Gud, o pris ske Gud!

KÖR. Nu klinge högt vårt hosianna,
Tills genklang väckes af dess ljud!
O lof och pris ske Gud!
O lof och pris ske Gud!
Stäm upp, hvart hjerta, hvarje mun:
O pris ske Gud!

2. Allt godt vi få utaf hans hand;
Vi tacka må derför—
O pris ske Gud, o pris ske Gud!
Den fred, som råder i vårt land,
Till lof oss mana bör—
O pris ske Gud, o pris ske Gud!

3. Men störst bland gåfvors stora mängd
Är dock hans käre son—
O pris ske Gud, o pris ske Gud!
Som kom och blef på korset hängd
Och vann oss full pardon—
O pris ske Gud, o pris ske Gud!

125. Helge Ande.

1. Helge Ande, du som är
Kristi vänner troget när,
Led oss vid din milda hand
Här i öde pilgrimsland;
Trötta själen evig tröst
Skänk du med din ljufva röst.
Hviska sakta: Kom, min vän,
Jag dig bär till himmelen.

2. Trogne vän, som följer städs
Dina barn med hjelp till reds,
Låt oss ej i mörka qval
Släpa våra dagars tal;
Och när stormen allt har bräckt,
Hoppet syns för själen släckt,
Hviska sakta: Kom, min vän,
Jag dig bär till himmelen.

3. När vi efter mödans slut
Vänta att få hvila ut,
När vi börja klädas af
Äfven allt hvad förr du gaf,
Och när floden från oss tar
Allt, blott Jesu blod är qvar,
Hviska sakta: Kom, min vän,
Jag dig bär till himmelen.

126. Ljufva ro!

1. Jag är så nöjd, jag är så glad,
När jag på Jesus tror;
Ty Gud åt mig beredt en stad,
Ett hem, der sjelf han bor.

KÖR. Ljufva ro, när jag får bo
I det land på himlens strand!
Lycklig är jag redan här,
Men det bästa väntar der.

2. Dess murar äro salighet,
Dess gator utaf gull.
Der får jag bo i evighet,
Jag, arma stoft och mull.

3. På jorden har jag ej mitt hem,
Jag är en främling här.
Deruppe i Jerusalem,
Se der jag hemma är.

4. I detta land blir aldrig natt,
Dess sol går aldrig ner.
Der blir ej sången svag och matt,
Der gråter ingen mer.

5. O bröder, systrar, fröjden er
I hoppet redan här.
En skymt jag ren af hemmet ser,
Och snart vi äro der.

127. Jesus, du som har mig kär.

1. Jesus, du som har mig kär,
Till ditt hjerta vill jag fly.
Högt gå hafvets böljor här,
Hotande är stormens gny.
Göm mig i din frälsarfamn,
Till dess stormen rasat ut;
För mig in i himlens hamn,
O tag mot min själ till slut.

2. Annan tillflykt jag ej har,
Hvilar hjelplös blott på dig.
Lemna mig ej ensam qvar,
Uppehåll och trösta mig.
Blott i dig min tröst jag har,
Ack mig arme handen räck.
Var min sköld och mitt försvar,
Med din vinge mig betäck.

3. Allt i alla är du mig,
Allt, ja allt i dig jag har;
Led den blinde på din stig,
Och den svages starkhet var.
Sant och heligt är ditt namn,
Fullt af idel salighet.
Jag är full af synd och skam,
Du är min rättfärdighet.

128. Himmelska Kanaan.

1. Hvad har min Jesus gjort för mig?
Jo, han steg ned från Kanaan
Och dog på korsets träd för mig,
Att jag skall vinna Kanaan.
Der blir en krona nådelön
I ljusa landet Kanaan,
Och segerpalmen vinkar skön;
Kom, låt oss gå till Kanaan.

KÖR. Himmelska Kanaan,
O underfulla Kanaan!
Vårt Kanaan är ett saligt land,
Kom, låt oss gå till Kanaan.

2. Då jag bland Sions folk en gång
Går in i sälla Kanaan,
Då, min förlossare, din sång
Jag sjunga skall i Kanaan.
Der strålar du, o Jesus min,
På ärans tron i Kanaan,
Och bjuder dina barn gå in
Att bo med dig i Kanaan.

3. O syndare, vänd om, och gå
Till Jesus i hans Kanaan.
Dig englarne välkomna då
Till evig fröjd i Kanaan.
O kom— der frälsningsfloden har
Sitt friska svall i Kanaan,
Och härligheten strålar klar
Kring Jesu tron i Kanaan.

129. När juldagsmorgon glimmar.

1. När juldagsmorgon glimmar,
Jag vill till stallet gå,

Der Gud i nattens timmar
Ren hvilar uppå strå.
Der Gud i nattens timmar
Ren hvilar uppå strå.

2. Hur god du var, som ville
Till jorden komma ner!
Nu ej i synd jag spille
Min barndoms dagar mer!
Nu ej i synd jag spille
Min barndoms dagar mer!

3. Dig, Jesus, vi behöfva,
Du käre barnavän.
Jag vill ej mer bedröfva
Med synder dig igen.
Jag vill ej mer bedröfva
Med synder dig igen.

130. Under korsets fana.

1. Vill du skåda Jesus i de sällas land,
Broder, gör dig redo, tag din staf uti din hand.
Utur lägret hasta med Guds lilla här,
Kämpa, tills du vinner segerkronan der.

KÖR. Under korsets fana med fröjd framåt vi gå
Från kraft till kraft, tills vi på Sion stå.
Under korsets fana med fröjd framåt vi gå
Från kraft till kraft, tills vi på Sion stå.

2. Här är du ej hemma, här skall du ej bo;
Först vid Jesu sida väntar dig en evig ro.
Hur din lott på jorden än må falla, si
Endast uti Jesus kan du lycklig bli.

3. Blir du trött af vägen, syns dig dagen lång,
Tänk på sabbatshvilan, och stäm upp en seger-
Drick ur nådens källa— rikt hon flödar än, [sång.
Ljuft hon vederqvicker Sions vandringsmän.

4. Renade från synden uti lammets blod,
Med vår Gud framåt vi tåga öfver haf och flod.
Berg och kullar springa lätta såsom lam,
Der Guds barnaskara segrande går fram.

5. När på himlastranden färden lyktad är,
Ingen pilgrim ångra skall hvad han har lidit här.
Högt vår Gud vi prisa ock för korset då,
Fast vi här ej alltid denna konst förstå.

131. Nu är julen inne.

1. Nu är julen inne— glada högtidsdag!
Manget hjerta klappar nu af lust och välbehag.
Öfver sina gåfvor mången är så glad;
Jag ock fått en gåfva, vill du veta hvad?
KÖR. Utaf alla gåfvor den bästa är min lott:
Jag är så nöjd, ty Jesus har jag fått.
Utaf alla gåfvor den bästa är min lott:
Jag är så nöjd, ty Jesus har jag fått.

2. Väl kan vännens gåfva göra hjertat gladt,
Väl kan fadern gifva barnet mången dyrbar skatt;
Dock för mig Guds gåfva större värde bär—
Kommen, sen och smaken, huru ljuf den är.

3. Menskors sköna gåfvor vara endast kort;
Denna gåfvan varar, fastän himmel, jord fly bort,
Allt i den jag eger: helsa, lif och frid,
Glädje, tröst och mod— ja, seger uti strid.

4. Derför gladt jag sjunger: Lycklig är min lott;
Jag är nöjd, ja evigt nöjd, ty Jesus har jag fått.
Gudagåfvan Jesus städs min sång skall bli,
Tills jag sjunga får med himmelsk melodi.

132. Ära ske Gud!

1. "Ära ske Gud, frid uppå jord,
Menskan god vilja!" var englarnes sång.
"Ära ske Gud, frid uppå jord,
Menskan god vilja!" o sjung än en gång.
Ljuft vi förnimma, att himlen är när;
Skönt klinge sången, ty Jesus är här!
Sjung om hans nåd, deltag med fröjd;
Stige vårt jubel till himmelens höjd!

2. Pris vare Gud! upphöj hans namn,
Sjung halleluja med glädjefull röst.
Skalle vår sång: Ära ske Gud!
Ära ske honom, som oss återlöst!
Sjung med de frälsta, som höja sin ton,
Kastande kronorna inför hans tron:
"Lammet ske pris, lammet som dog
Och med sitt blod oss ur verlden uttog!"

3. O du Guds Krist, frälsare stor,
Låt oss förnimma din närvaro här.
Fyll oss med nåd, lifva vår tro,
Gif oss din ande, som sanning oss lär.
För oss du hängt på förbannelsens träd,
Offrat dig helt för att vinna en säd:
Mottag vårt tack, Jesus, för det;
Gör oss till dina för all evighet.

133. Tack för denna nådastund.

1. Tack för denna nådestunden,
Som du gifvit oss i dag.
Herren Jesus, oss välsigna,
Hjelp oss efter ditt behag.

2. Hjelp oss att i hjertat gömma
Ordet, som af dig vi fått.
Lär oss aldrig, aldrig glömma:
God du är och gör oss godt.

3. Låt din gode engel skydda
Oss på lifvets smala stig.
Och när lifvets afton skymmer,
Tag oss, Jesus, upp till dig.

134. Guds löftesord.

1. O rika löften af vår Gud!
Hur mången perla skär!
De bästa skatter jorden har
Mot dem ej något är.
De stråla skönt med frid och hopp
På lifvets dunkla grus
Och leda menskoanden fram
Till himlens klara ljus.

KÖR. Guds löftesord, Guds löftesord!
Hur dyra för min själ!
I dem så rik, så trygg jag är
Och eger evigt väl.

2. Guds löften äro hälleberg,
Dem vi få hvila på.
Den oföränderliges ord
För evigt skall bestå.
Fly jord och himmel än sin kos,
Och tystnar vänners röst,
Guds rika löften stå dock qvar
Och bjuda oss sin tröst.

3. När dem vi tro, Guds ande oss
Förnyar med sin kraft
Och renar hjertat ifrån synd
I blodets helsosaft.

O dyra, helga himlaskänk,
Som ordet till mig bär!
Uti Guds löften eger jag
Allt, allt hvad jag begär.

135. Jag är främling.

1. Jag är främling, jag är en pilgrim;
Blott en afton, blott en afton bor jag här.
Gör mig ej hinder, ty jag vill följa
Dit floden ilar med rastlös bölja.

KÖR. Jag är främling, jag är en pilgrim;
Blott en afton, blott en afton bor jag här.

2. Till det landet mitt öga blickar;
Evigt strålar, evigt strålar solen der.
I främlingslandet är mörkt och farligt,
Der går jag vilse och tröttnar snarligt.

3. Till det landet min kosa sträckes,
Der min Jesus, der min Jesus solen är.
Der gråter ingen, der slutar nöden,
Der bor ej synden, dit når ej döden

136. Det växte en blomma.

1. Det växte en blomma vid granarnes fot
I skogen bland mossa och ljung.
Den lilla knapt syntes för jättarnes rot,
Hon stod der så älsklig och lugn.

2. Säg, fruktar du ej att i skogen stå gömd,
Omgifven af skuggornas vakt?—
O nej, ty jag aldrig af Herren blir gömd,
Han äfven på blomman ger akt.

3. Men önskar du ej att i trädgården stå
Och dofta till menskors behag?—
O nej, jag trifs bäst bland de ringa och små;
Jag föddes till skogsblomma jag.

4. Men snart skall för vintriga stormen du dö,
Du blomma som blommade nyss.—
Då hvilar jag ljuft under täcket af snö
Och vaknar vid vårsolens kyss.

5. För lexan haf tack, lilla blomma så skön.
Om enslig och bortglömd min stig,
Den Gud, som mig skapat, min fader ju är,
Han vårdar sig äfven om mig.

6. Fast ringa och liten, mig Herren är när;
Jag vandrar så lycklig och säll.
Hvar morgon mig bönen till himmelen bär,
Jag slumrar hos Jesus hvar qväll.

7. Likt blomman jag också skall vissna och dö,
Men frälsarens löften stå qvar.
Om stoftet är gömdt under täcket af snö,
Är anden hos Gud i förvar.

137. Hör hur himlens sånger skalla.

1. Hör hur himlens sånger skalla,
Tiotusen harpors ljud:
Jesus uti himlar alla
Konung är— pris vare Gud!
Ensam han regerar der
Och i alla verldars här.

KÖR. Halleluja, halleluja!
Halleluja, amen!

2. Hell dig, Jesus, du hvars ära
Öfver allt blir spord och hörd!
Lifvets Gud, din kärlek bära
Alla väsen vitnesbörd.
När jag på din kärlek ser,
Sjunker jag i stoftet ner.

3. Ärans konung alla tider,
Alla evigheters tid!
Från dig rycka inga strider
Dem du hemtat hem i frid.
De hos dig i härlighet
Sjunga uti evighet.

4. Skynda, Jesus, uppenbara
Dig oss synlig innan kort.
Ack inför din eldsblick klara
Smälta jord och himlar bort.
O mitt hjerta, upp och sjung:
Ära, ära, till vår kung.

138. En stjerna gick på himlen fram.

1. En stjerna gick på himlen fram,
Halleluja, halleluja!
För österns vise undersam.
Halleluja vår Gud!
Då märkte de, att konungen
Var kommen ned af himmelen.

KÖR. Halleluja, halleluja, halleluja!
Halleluja vår Gud!

2. De kommo fram till Betlehem,
Halleluja, halleluja!
Dit stjerneglansen lyste dem.
Halleluja vår Gud!
Guld, rökverk, myrra buro de
Och gladdes att få Kristus se.

3. Vi kristna må på samma vis,
Halleluja, halleluja!
Åt Herren offra evigt pris.
Halleluja vår Gud!
Lof ske Gud fader och hans son
Samt helga and' på himlens tron!

139. Uppfaren är vår Herre Krist.

1. Uppfaren är vår Herre Krist,
Halleluja, halleluja!
Fullbordadt är hans verk förvisst.
Halleluja vår Gud!
För oss han blef på korset död,
Och frälste oss från syndens nöd.

KÖR. Halleluja, halleluja, halleluja!
Halleluja vår Gud!

2. Han är nu vorden fadern lik,
Halleluja, halleluja!
Regerande i himmelrik.
Halleluja vår Gud!
Han är för de utkorade
Hos Gud en förebedjare.

3. Han kärleksfull från himmelen,
Halleluja, halleluja!
Ner till de sina skådar än.
Halleluja vår Gud!
Och såsom han ifrån oss for,
Han komma skall med glädje stor,

140. Ett vänligt ord.

1. Ett vänligt ord, hvad det ändock förmår
På menskohjertat! I dess minsta vrår
Det tränger in och stannar evigt qvar
Likt blicken af ett trofast ögonpar.

2. Ett vänligt ord, hvad det ändock förmår,
Då det ur djupet af ett hjerta går!
Det gifver åt den arme glädje, tröst,
Det finner gensvar uti alla bröst.

3. Ett vänligt ord, hvad det ändock förmår!
Om blott ej dödens köld der inne rår,
Det gör den hårdes sinne mjukt och vekt
Likt dalens ros af aftonvinden smekt.

4. Ett vänligt ord, hvad det ändock förmårl
Hur hvarje hjerta det så väl förstår!
Med vänlighet igenom lifvet gå,
Och du skall många budsförvandter få.

141. Krön honom kungars kung.

1. Hell, Jesus utaf Betlehem!
Hans dyra namn besjung.
Bär fram ett kungligt diadem,
Krön honom kungars kung.
Bär fram ett kungligt diadem,
Krön honom kungars kung.

2. Träd fram, du folk af Juda stam,
Lägg ned din börda tung.
Se här din kung, ditt offerlam,
Krön honom kungars kung.
Se här din kung, ditt offerlam,
Krön honom kungars kung.

3. Kom, hvarje folk på jordens klot,
Hans pris och ära sjung.
Din hyllning lägg vid Jesu fot,
Krön honom kungars kung.
Din hyllning lägg vid Jesu fot,
Krön honom kungars kung.

4. Vi stämma in med himlars här,
Med gammal och med ung.
De sjunga der, vi sjunga här:
Krön honom kungars kung.
De sjunga der, vi sjunga här:
Krön honom kungars kung.

142. O att med tusen tungors ljud!

1. O att med tusen tungors ljud
Jag prisa kunde här
Min store frälsare och Gud,
Hvars nåd så mägtig är!

2. Det namnet Jesus mod oss ger
Och tröst i sorgens tid;
Musik för syndare det är
Samt helsa, lif och frid.

3. Han bryter syndens magt och men,
Han gör den fångne fri.
Hans blod kan två den sämste ren,
Jag frälsning fick deri.

4. Min gode mästare och Gud,
O hjelp mig bära fram
På jordens rund med gladligt ljud
Ditt segersälla namn.

143. Hur ljufligt klingar Jesu namn!

1. Hur ljufligt klingar Jesu namn,
Hur skön dess melodi!
I qval och nöd det är min hamn,
Der är all sorg förbi.

2. Till sargad själ det balsam bär
Och lugnar ängsligt bröst.
Den hungrige får manna der,
Den trötte ro och tröst.

3. Det är mitt berg, min ankargrund,
Min sköld och mitt försvar,
Min fatabur, der hvarje stund
Jag nåd oändlig har.

4. Min herde, frälsare, min vän,
Min konung och min Gud,
Mitt ljus, mitt lif i döden än,
Tag mot min lofsångs ljud.

5. Jag prisa vill din kärlek rik
Med hvarje andedrag
Och somna vid ditt namns musik,
När så är ditt behag.

144. Kom, sjung med dem som Herren se.

1. Kom, sjung med dem som Herren se,
Som stå i tronens sken.
Mång tusen tusen äro de,
Men glädjen är blott en.

2. De sjunga: "Lammet äran har,
Och Herrens välbehag."
Vi svara: "All vår synd det bar
På Golgata en dag."

3. Vår Jesus, han som sjelf är Gud,
Är magt och ära värd.
Men fattigt är vårt böneljud
Och arm vår hyllningsgärd.

4. Må allt, som qväljes ofvan sky,
I luft, i haf, på jord,
Hans ära sjunga, alltid ny
Fast evigt, evigt spord!

5. Må jordens krets från pol til pol
Hans ära bära fram!
I magt och ära på Guds stol
Regerar nu Guds lam.

145. Kom, stäm nu in.

1. Kom, stäm nu in med himlens här
Uti din barndoms da'r,
Och prisa Gud, vår fader kär,
Som så oss älskat har.

2. Fast hög och mägtig Herren är,
Han likväl ej försmår
Det lof vi bringa honom här,
När det ur hjertat går.

3. Ty han af oss vill prisas för
Den gåfva han oss gett,
Och utaf barnens mun, ack hör,
Ett lof han sig beredt.

4. O, må vi prisa honom då
Och lyda gladt hans bud!
Må våra lofsångstoner gå
Till alla verldars Gud!

146. Skall du? skall jag?

1. Någon skall gå genom himlens port
Snart, en dag, snart, en dag,
Dela den ära ej dödlig sport.
Skall du? skall jag?
Skall du? skall jag?
Någon på gator af guld skall gå,
Skönaste syner ock skåda få,
Njuta af festen som der skall stå.
Skall du? skall jag?
Skall du? skall jag?

2. Någon skall korset nedlägga nöjd
Snart, en dag, snart, en dag,
Mottaga kronan i himlens fröjd.

Skall du? skall jag?
Skall du? skall jag?
Någon skall skåda sin konung blid
Långt bortom jordlifvets nöd och strid,
Dväljas hos honom i evig tid.
Skall du? skall jag?
Skall du? skall jag?

3. Någon skall ropa: "Låt upp för mig,"
Snart, en dag, snart, en dag,
Höra en röst: "Jag ej känner dig."
Skall du? skall jag?
Skall du? skall jag?
Någon skall klappa men utan hopp;
Dörren är stängd, låtes mer ej opp.
Någon skall sluta med ve sitt lopp.
Skall du? skall jag?
Skall du? skall jag?

4. Någon skall sjunga en segersång
Snart, en dag, snart, en dag,
Med alla frälsta hos Gud en gång.
Skall du? skall jag?
Skall du? skall jag?
Någon skall möta på himlens strand
Vänner och kära från jordens land,
Evigt med dem vandra hand i hand.
Skall du? skall jag?
Skall du? skall jag?

147. Luta dig till Jesu hjerta.

1. Luta dig till Jesu hjerta;
Endast han förstår din nöd.
O han känner all din smärta,
Och han är ditt bästa stöd.
Är du också ensam vorden,

Jesus är din brudgum än;
Synes mörk och dyster jorden,
Ljusare blir himmelen.

2. Hvad är tidens vedermöda
Mot den stora härlighet,
Som på oss skall öfverflöda
I en salig evighet.
Fröjdas derför nu i hoppet.
Herren kommer snart, och då
Skall du ändtligt sluta loppet
Och din Jesus möta få.

3. Tänk hur stort att slippa lida
Mer af denna dödens kropp
Men i hoppet glad förbida
Att få stå förklarad opp!
Herren samlar snart oss alla,
Vi få mötas hos vår Gud.
Inga tårar mer då falla,
Allt är bytt i segerljud.

148. När Jesus inred i stora staden.

1. När Jesus inred i stora staden,
Då fingo barnen gå med i raden,
Och der de lärde en härlig sång,
Som sen de sjungit— ja, mången gång.

2. Ej barnen skämdes i tempelgången,
Sen stora skaran afslutat sången,
Att åter höja en lofvets ton,
Ett "hosianna till Davids son."

3. För prest och skriftlärd det ljöd väl illa,
De ville barnens små läppar stilla;
Men Jesus svarade en och hvar
Och tog små barnen uti försvar.

4. Och än i dag många hjertan finnas
Ibland små barnen, som sången minnas:
Ännu de höja så gladt i tron
Sitt "hosianna till Davids son."

5. Ja, sjungen, barn— det är aldrig farligt
Att prisa Jesus, nej det är saligt.
Snart få vi sjunga i himmelen
Vårt hosianna till barnens vän.

149. Fräls mig, Herre Jesus.

1. Ifrån högmod, gäckeri,
Från att vred och häftig bli,
Ifrån lögn, bedrägeri
Fräls mig, Herre Jesus.

2. Från att här overksam gå,
Från ej hjelpa, när jag må,
Från ej oren lust bortslå
Fräls mig, Herre Jesus.

3. Från att icke lyda dig,
Från att gå min egen stig,
Från med bönen glömma mig
Fräls mig, Herre Jesus.

150. Det är så godt att om Jesus sjunga.

1. Det är så godt att om Jesus sjunga,
Hans godhet prisa, hans nåd förkunna,
I sången säga, hvad han är god,
Som oss har köpt med sitt dyra blod.

2. När jag nu skådar hans död och smärta,
Strax kännes glädje uti mitt hjerta.
Då blir det godt att i sångens ord
Få tala om, hvad vår Gud är god.

3. Jag har förlossning igenom blodet,
Ty Herren säger bestämdt i ordet,
Att Jesus köpt mig sådan jag är
Samt evig kärlek ock till mig bär.

4. Mig verlden aktar visst ganska ringa,
Och af dess skatter jag har just inga,
Men jag ej byter med hvem det var:
I himlen har jag en riker far.

5. Han ger härnere hvad jag behöfver,
Och himlaarfvet blir ändå öfver.
Då jemmerdalen jag lemna får.
Helt salig jag inför lammet står.

6. Fast ögat tåras, fast blicken skymmes,
Fast Jesus ofta för mig bortgömmes,
Jag sjunga vill på min sång ändå,
Ty Herrens löften de fast bestå.

151. Möt mig der.

1. Skönt en strand emot oss ler,
Der Guds barn ej skiljas mer,
Och ej storm dem oro ger;
Möt mig der.
Der, hvar natten vika får
För en sol, som ej nedgår,
Snart jag evigt hemma står;
Möt mig der.

KÖR. Möt mig der, möt mig der, [der.
Hvarest lifvets palmer blomma, möt mig
På den strand, som mot oss ler,
Der ej stormen oro ger,
Och Guds barn ej skiljas mer,
Möt mig der.

2. Mång' förhoppning krossas här,
Döden hvarje band afskär,
Men ej sorg i himlen är;
Möt mig der.
Tänk! vid lifvets elf få bo
I den stad af frid och ro
Och få se hvad här vi tro;
Möt mig der.

3. Der vid englars harpoton
Helgon prisa högt Guds son,
Samlade omkring hans tron;
Möt mig der.
O hur ljuf umgängelsen
Blir, när vän får möta vän
I den sköna himmelen!
Möt mig der.

152. En timme i Getsemane.

1. En timme i Getsemane
Jag aldrig glömma kan;
Ty der din ångest jag fick se,
Och hur din blodsvett rann.

KÖR. Jag glömmer ej, o Jesus god,
Din blodsvett och ditt ve,
De qval, som du för mig utstod
Uti Getsemane.

2. En timme i Getsemane
Ej Petrus ens förmår
Att vaka med sin mästare;
Ej egen kraft förslår.

3. En timme i Getsemane
Du ensam striden stred.
Dig alla syntes öfverge—
Ja Gud, din fader, med.

4. En timme i Getsemane,
Och så en engel kom
Med styrka för den helige
Från himlens helgedom.

5. En timme i Getsemane,
Och Jesus villigt går
Att frälsa arma syndare,
Att dö för sina får.

153. Glöm aldrig bort de kära.

1. Glöm aldrig bort de kära
Vid hemmets lugna härd,
Der du din barndoms böner
Framsagt vid hufvudgärd.
Hvem är mer värd att minnas
Än fader, moder— hvem?
Glöm aldrig bort de kära
Uti ditt barndomshem.

2. Ständigt, när dig de sakna,
De tänka uppå dig
Och deras varma kärlek
Dig följer på din stig.
Om pligten än dig kallar
Att fara bort från dem,
Glöm aldrig bort de kära
Uti ditt barndomshem.

3. Glöm ej din hulde fader,
Som för dig sträfvat har;
Bär bilden af din moder
Städs i ditt hjerta qvar.
Och syskon som dig älska,
O glöm ej heller dem.
Glöm aldrig bort de kära
Uti ditt barndomshem.

154. Skall ock jag en gång?

1. Nu vi vandra till Jerusalem,
Till vårt hem, der Herren bor.
Der vi skola åter se vår vän.
Och få möta slägten stor.

KÖR. Skall ock jag en gång
Sjunga lammets nya sång?
Skall ock jag en gång
Sjunga lammets nya sång?

2. Tänk när alla barnen komma hem,
Som här tryckts af tidens tvång.
Här de, trötte utaf vandringen,
Hafva frågat mången gång:

3. O hvi fruktar du dig, lilla hjord,
När din faders vilja är,
Att du ärfva skall den nya jord
Och få evigt sjunga der!

KÖR. Der skall jag en gång
Sjunga lammets nya sång.
Der skall jag en gång
Sjunga lammets nya sång.

155. Lammen, små lammen.

1. Jesus, vår herde, han älskar små lammen,
Ljufligt han kallar dem alla vid namn.
Väl han dem skyddar och kärleksfullt vårdar,
Tager dem upp i sin trofasta famn. [bär;

KÖR. Lammen, små lammen vår herde i skötet
Lammen, små lammen de äro så trygga der.

2. Jesu små lam de behöfva ej hungra;
Sjelf han dem betar på ängen så grön,
Aldrig, nej aldrig behöfva de törsta,
Dricka de få ur hans källa så skön.

3. Jesu små lam de ej heller behöfva
Rädas för ulfven, ty han ej förmår
Rycka ett enda ur frälsarens armar,
Hur än derefter han ondskefullt trår.

4. Jesu små lam ej för döden må fasa,
Om han än synes dem bister och svår.
Hur än han hotar, sin udd han dock mistar,
Han dem från Jesus ej skilja förmår.

156. När solen lyktat dagens gång.

1. När solen lyktat dagens gång,
Och ljuset vingar tar,
Då sjunger jag min aftonsång,
Och tanken fjerran far.

2. Hän öfver berg och dal och höjd,
Upp öfver stjernors ljus,
Till himlahofvets sälla fröjd,
Min faders rika hus.

3. Der solen aldrig nedergår,
Ej skugga blifver der.
Till detta land min längtan står
Och till min Jesus kär.

4. Der brusar lifvets klara elf,
Der klingar harpors ljud.
Der får jag möta Herren sjelf
Och vara Kristi brud.

5. När lifvets skymningstund är när,
Och solen sänker sig,
O tag mig då, min Jesus kär,
Och var du ljus för mig,

157. Gud ske lof! min själ är frälst.

1. Gud ske lof! min själ är frälst,
Och jag sjunger allra helst
Om den nåd, som är i Jesus uppenbar.
Ingen sorg och ingen nöd,
Hvarken trångmål eller död
Kan fråntaga mig hvad jag i Jesus har.
Lof och pris och tack ske Herren,
Som min själ af nåd gjort fri—
Jag som hafver vandrat fjerran
Uti syndens slafveri!
Ingen sorg och ingen nöd,
Hvarken trångmål eller död
Kan fråntaga mig hvad jag i Jesus har.

2. O min själ, var glad och sjung;
Du skall stå inför din kung
Och på himlens gyllne harpor spela få.
Då all sorg och nöd är slut,
Evigt får jag hvila ut—
O hvad sällhet det skall blifva då, ja då!
O hvad gör det då, om tiden
Är oss svår och trång ibland?
Snart, ja snart den är förliden,
Och jag bor i fridens land.
Då all sorg och nöd är slut,
Evigt får jag hvila ut—
O hvad sällhet det skall blifva då, ja då!

3. Snart vår ande svingar glad
Genom porten till den stad,
Der Guds folk i evig sällhet skola bo.
Der vi syskon ha förut,
Der vi kronan få till slut,
Der ja der oss väntar evig sabbatsro
Tänk när en gång sälla anden

Genom perleporten går,
Evigt löst från jordebanden
Inför Gud och lammet står.
Der vi syskon ha förut,
Der vi kronan få till slut,
Der ja der oss väntar evig sabbatsro.

158. Led mig, led mig.

1. Jesus, led mig hvarje dag,
Annars vilse irrar jag.
Vid din sida trygg jag är;
Låt din kärlek bli mig när.

KÖR. Led mig, led mig,
Jesus, led mig på min stig.
Genom tidens villor här
Hela vägen led du mig.

2. Du är tillflykt för min själ,
Som i stormen skyddar väl.
Blott till dig min själ ser opp,
Och till dig står allt mitt hopp.

3. Jesus, då jag kämpat ut,
Och den sista storm är slut,
Led mig till det land af ljus,
Der du redt åt mig ett hus.

159. Jesus, gör mig stilla.

1. Jesus, gör mig stilla, stilla,
Slut mig närmare ditt bröst.
Då mig satan vill förvilla,
Låt mig höra blott din röst.

2. Tala till mitt trötta sinne,
Sänk i hjertat ljuflig ro.
Städse bofast bli derinne,
Upptänd kärlek, hopp och tro.

3. Varna mig vid hvarje fara,
Då jag tanklöst ilar fram
Mot en hemlig, dödlig snara,
Ryck mig undan, o Guds lam.

4. Tjusar mig fåfängligheten,
Visa då din korsgestalt.
Lär mig fatta hemligheten
Att med dig dö bort från allt.

5. Jesus, tag min egen vilja,
Låt den så gå upp i din,
Att ej något oss må skilja.
Helt jag trängtar att bli din.

160. O kom, broder, kom.

1. Vårt saliga hem är hos Herren i höjd,
Der väntar oss evig ro.
Och der skola vi i evinnerlig fröjd
Hos Jesus, vår frälsare, bo.

KÖR. O kom, broder, kom,
O kom, syster, kom;
Följ med till vårt saliga hem.
O kom, broder, kom,
O kom, syster, kom;
Följ med till vårt saliga hem.

2. I hemmet derofvan der blir aldrig natt,
Dess middagssol går ej ner;
Der ögat ej tåras, ej blicken blir matt,
Der frälsaren evigt man ser.

3. Hvad menniskotunga ej utsäga kan,
Hvad ej något öga sett,
Det hafver vår Jesus, som stridde och vann,
Åt barnen derhemma beredt.

4. Vår Jesus har lofvat att komma igen
Och taga oss hem till sig,
Och sedan vi få i vårt saliga hem
Förblifva evinnerlig.

161. Arma barn, som vilse går.

1. Arma barn, som vilse går
Och Guds kärlek ej förstår,
Kom igen, o kom igen
Till den milde frälsaren.

2. Hör han ropar efter dig:
"Kom, mitt barn, o kom till mig."
Vill du icke lyssna än
Till den milde frälsaren?

3. Skynda, då du än har tid,
Sök hos Jesus nåd och frid.
Kom igen, o kom igen
Till den milde frälsaren.

4. Kommer du en gång försent,
Blifver himlen dig förment.
O, kom nu, kom nu igen
Till den milde frälsaren.

5. Se hur öm, hur mild han är.
Han af hjertat har dig kär.
Kom igen, o kom igen
Till den milde frälsaren.

162. Tack, o Gud, för denna stund!

1. Tack, o Gud, för denna stund,
Att vi uppå ordets grund
Fått uppbyggas, fröjdas, be,
Prisa dig, vår Frälsare!

2. Tack, att du till barnen såg
Och dem i din nåd upptog
Till att vara dina barn,
Frälsta ifrån satans garn!

3. Vi få sitta vid ditt bord
Och få njuta af ditt ord,
Detta dyra lifvets bröd,
Som du gaf oss i vår nöd.

4. Derför pris, halleluja
Vare dig i himlarna!
Fader, son och helge and',
Dig ske pris i alla land!

163. Låt barnen komma till mig.

1. Då Jesus vandrade på vår jord,
Hvarhelst han än gick fram,
Han sökte efter bortlupna får
Och späda lam.

KÖR. "Låt barnen komma till mig,
Låt barnen komma till mig."
Hör, Jesus kallar så ömt de små
Till frid hos sig.

2. En vänlig bjudning städs hade han
För hvarje syndare;
Ett vänligt ord han ock barnen gaf,
Vår frälsare.

3. Och än i dag som i fordom tid
Han ropar: "Kom till mig."
Ännu han bjuder de späda små
Att tro på sig.

4. Må derför intet förhindra oss!
Guds rike hör oss till.
O må vi lyda vår Jesus blott!
Ty så han vill.

164. O den käre Jesus!

1. O, den käre Jesus, barnens bäste vän!
Han steg ned ibland oss ifrån himmelen,
Blef ett barn bland barnen, liten bland de små;
Allt, hvad oss bekymrar, har han reda på.

2. Ringa han framträdde denne frälsaren;
I ett stall han föddes uti Betlehem.
Låg han i en vagga? Nej, en krubba blott.
Lille Herren Jesus fick en tarflig lott.

3. Ned till några herdar sändes först ett bud—
Englaskaror sjöngo: Ära vare Gud,
Och stor frid på jorden! Glädjens, ty i dag
Föddes Herren Kristus uti Davis stad.

4. Full med nåd och sanning Jesus växte till—
Frälsare för alla— komme, hvem som vill!
Ingen han utkastar, alla han mottar,
Barnen han välsignar, så hans sed ju var.

5. Må vi derför sjunga hjertats lof och pris,
Tackande vår Jesus uppå barnavis!
Jesus vi tillhöra— Jesus, han är vår—
Lycklig blir då julen, gladt det nya år.

165. O hur stort att tro på Jesus!

1. O hur stort att tro på Jesus uti unga år,
Under barnaålderns glada tid,
Innan otrosmasken hjertats ömma kärna når,
Lära smaka Jesu ljufva frid!

KÖR. O hur stort att tro på Jesus uti unga år
Och få tala om vår själavän!
Då allt annat jemte barnaåren från oss går,
Denna fröjdekälla flödar än.

2. O hur stort att lyda Jesus uti unga år,
Innan ålderdomen smyger på,
Då vårt samvete för ungdomssynder förebrår,
Och vårt hjerta ingen frid kan få!

3. O hur stort att tjena Jesus uti unga år
Och få blifva hans små vingårdsmän! [smår,
Herren Jesus ej den allra minsta tjenst för-
Men han hundrafalt belönar den.

4. O hur stort att vänta Jesus uti unga år!
Snart han kommer, hemtar hem sin brud.
Från vårt öga skall han då borttorka hvarje tår
Och ikläda oss sin silkesskrud.

166. Vi ha en barnavän så kär.

1. Vi ha en barnavän så kär,
Han ljufva Jesusnamnet bär.
Kan moder glömma sina små,
Kan icke Jesus det ändå.

2. Nej han bevarar sina små,
Att icke ett förloras må.
Han tar dem upp i famnen sin
Och säger mildt: "Si du är min."

3. Ja Jesus är vår vän så huld,
Och han utstryker all vår skuld;
Ty Jesu blod för oss ock flöt.
Gud vare lof ock tack för det!

4. Så få vi höra Jesus till,
Och stackars den oss hindra vill!
Han göra får med barnens vän,
Som för oss ber i himmelen.

167. Dyre Jesus, låt oss hvila.

1. Dyre Jesus, låt oss hvila
Våra hjertan vid ditt ord.
Mätta våra tomma själar
Utaf nådens rika bord.
Låt oss nu i stillhet höra
Hvad vår själ kan saliggöra,
Låt ej satan oss förstöra
Under lifvets pröfvotid.

2. Sjelf, o Herre, du oss sade:
"Bedjen, och I skolen få."
Derför komma vi nu åter
Att af dig mer kraft undfå.
Må du med din nåd oss lifva,
Mer utaf din ande gifva,
Hjelp oss att i tron förblifva
Under lifvets pröfvotid.

3. O du vet, hvad vi behöfva,
Evigt gode frälsare.
Lys oss då på denna stunden
Med ditt hulda anlete.
Låt oss dig få se och smaka,
Öfver våra själar vaka,
Låt ej någon bli tillbaka
Under lifvets pröfvotid.

4. Under dina vingars skugga
Äro vi i godt förvar.
Jord och himmel skola vika,
Dina löften stå dock qvar.
Du vill oss i famnen bära,
Mer utaf ditt ord oss lära,
Flytta oss till evig ära
Efter lifvets pröfvotid.

168. O herde god, som vårdar.

1. O herde god, som vårdar
Din återlösta hjord,
I dina helga gårdar
Vi samlats kring ditt ord.
Till dig vår bön vi höja:
O Herre, var oss när.
Här är oss ljuft att dröja,
Då du ibland oss är.

2. Vi prisa dig för ordet,
Som du oss rikligt skänkt.
Haf tack för nådesbordet,
Hvarmed du på oss tänkt.
Ack öppna du vårt sinne,
Att vi må lyssna till
Och gömma väl i minne
Hvad du oss säga vill.

3. O Herre, oss begåfva
Med andens dyra skatt;
Och de, som ännu sofva
I syndens mörka natt,
Må deras slutna öra
I dag i Herrens hus
Upplåtas vid att höra
Din stämmas: "Varde ljus."

4. Och när för sista gången
Vi samlats kring ditt ord
Och sjungit sista sången
På denna låga jord,
Oss samla i ditt sköte
Att i ditt hem få bo.
Der blir ett härligt möte,
En evig sabbatsro.

169. Snart randas en dag.

1. Snart randas en dag så härlig och stor
För alla, som älska Gud.
Dess sol aldrig skyms af skuggornas flor.
Och aldrig hörs klagans ljud.

KÖR. O härliga dag, som randas för mig!
O härliga mål på pilgrimens stig! [drag
Min längtan och blick allt mer till mig
Du härliga Jesu Kristi dag.

2. I ära och magt vår konung sig ter
Och kallar de sina hem.
Ej afstånd, ej död då skilja dem mer,
Ej synden mer plågar dem.

3. För korset vi få en krona till lön,
För ringhet konungslig glans,
För törnbeströdd stig en boning så skön
För svärdet en segerkrans.

4. Vi veta ej tid, vi veta ej stund,
Då gryningen inne är;
Vi veta likväl på sanningens grund,
Att frälsningens dag är när.

170. Hjertans Jesus.

1. Hjertans Jesus, i ditt hjerta
Är så godt att gömma sig.
Utom dig är idel smärta,
Ingenting förnöjer mig.
Men derinne vill jag vara,
Gömma mig för allt alarm,
Dig, min Jesus, älska bara,
Af din kärlek jemt gå varm.

2. I din kärlek, Jesus söte,
Är så godt att vara till,
Ligga i ditt kärleksssköte,
Bättre må jag aldrig vill.
I din kärlek vaka, sofva
I din kärlek gå och stå,
I din kärlek be och lofva,
Vandra, lefva, dö också.

3. Utom dig kan jag ej trifvas,
Utom dig jag mår ej väl,
Utom dig kan aldrig gifvas
Ständig ro för kropp och själ;
Men i dina kärleksarmar
Är ett fast och säkert slott;
Fast det ofta kring mig larmar
Jag hos dig dock sofver godt.

171. Jesus kommer.

1. Jesus kommer, Jesus kommer!
Snart basunen höras skall.
Han i majestät och ära
Då skall ses af verlden all.

KÖR. Må vi alla hafva olja
Uti våra lampor då,
Att vi må när Jesus kommer
In uti hans rike gå!

2. Är du redo, själ, jag frågar,
Är du redo möta Gud?
Lefver du för Herren Jesus,
Älskar du hans kära bud?

3. Må ej verlden oss bedåra,
Må ej synden ta oss fatt,
Att vår lön ej må bli döden
Och vår framtid evig natt!

4. Säll är den, som väntar Herren,
Säll är den, som redo är;
Den skall Herren rikt belöna
Med en evig krona der.

5. Led mig så, o Herre Jesu,
Att jag efter lifvets slut
Lyckligt når den sälla hamnen
Och hos dig får hvila ut.

172. Sälla dag, när äfven jag.

1. O hur saligt att tillhöra
Herren Jesus redan här!
Men hvad skall det icke blifva
Uti himlaglädjen der!

KÖR. Sälla dag, när äfven jag
I Guds hus får bo en gång!
I dess fröjd jag evigt nöjd
Sjunger Guds och lammets sång

2. Jesus, som min synd förlåtit,
Är och blir min bäste vän;
Endast honom vill jag prisa
Här och uti himmelen.

3. I Guds stad vi skola blifva
Evigt fria från all nöd.
Ingen gråt skall der mer vara,
Ingen synd och ingen död.

4. Må vi troget följa Jesus
Under lifvets kamp och strid!
Snart han kommer för att hemta
Oss till evig fröjd och frid.

173. Till örtagårdens lunder.

1. Till örtagårdens lunder
Du går din stig.
Der vill i qvällens stunder
Jag möta dig.
Af qval du dignar neder,
Din nöd är svår;
Men i din nöd du beder,
Och tröst du får.

2. Din blodsvett och din smärta,
Din kamp och bön
Predika för mitt hjerta
Om syndens lön.
Men ännu högre lyser
Din kärlek fram,
Den du till slägtet hyser,
Guds helga lam.

3. Den kalk, som i sig gömde
Vår dom och död,
Du tåligt för oss tömde
I qval och nöd.
Du dig i döden gifver
För dina får
Och deras fribref skrifver
Med blod och sår.

4. O att jag kunde prisa
Din nåd mot mig
Och med min lydnad visa
Mitt tack till dig!
Men i den mörka stunden
Jag tyst vill gå
Till dig i oljelunden
Att styrka få.

174. Halleluja! stäm upp och sjung.

1. Halleluja! stäm upp och sjung
Din frälsare, din Gud och kung.
Må ämnet för den sången bli
Hans stora nåd, som är så fri.

KÖR. Stäm upp och sjung en segersång
Till Herren Gud ännu en gång.
Allena han skall äran ha
På jorden och i himlarna.

2. Jag är så glad, ty Gud är god,
Han renat mig i Jesu blod
Samt tagit mig till barn åt sig.
Ja, pris ske Gud evinnerlig!

3. Må för hvar själ på denna jord
Hans rika nåd snart blifva spord,
Att skaran må till slut bli stor,
Som sjunga skall i himlens kor.

4. Snart kommer han, vår store Gud,
Att hemta hem sin köpta brud.
Då ämnet för vår sång skall bli:
Hans stora nåd, som var så fri.

175. Vi marschera framåt.

1. Vi marschera framåt under jubel och sång
I en härnad för sanning och rätt. [lång,
Blir än drabbningen het, blir än härnaden
Vi behöfva ej göra reträtt. [Gud,

KÖR. Vi marschera framåt, med vår konung och
Herren Sebaot, mägtig i strid.
Om blott troget vi följa hans vilja och bud,
Han oss leder till seger och frid.

2. Vi marschera framåt trots en frestande verld,
Trots mång' fiendes ränker och hot;
Ty vi bära som vapen ett segrande svärd:
Med Guds ord gå vi tryggt dem emot.

3. Vi marschera framåt, och vi bjuda en hvar:
Kom gå med i vårt jublande tåg, [drar,
Tills vår skara må te sig, hvarhelst den fram-
Som en stor öfversvämmande våg.

4. Vi marschera framåt, som vår konung befalt,
Och från seger till seger vi gå.
Snart hans ljufliga röst kommenderar ett halt!
Och i himmelska glädjen vi stå.

176. Jesus lefver.

1. Jesus lefver, grafven brast.
Han stod upp i glans och ära.
Nu det står som klippan fast,
Att hans död skall seger bära.
Blixten ljungar, jorden bäfvar,
Grafven brast, och Jesus lefver.

2. Jag har vunnit— Jesus vann
Öfver döden härlig seger;
Ty ur grafven uppstod han.
Frid och tröst jag derför eger.
Öppnad har jag himlen funnit;
Jesus vann, och jag har vunnit.

3. Jesus lefver, o hvad mer;
Grafvens fasor jag vill glömma.
Trött men gladt mitt öga ser
Kullen, som mitt stoft skall gömma.
Hoppets ankargrund förblifver:
Grafven brast, och Jesus lefver.

177. Solens strålar sakta sjunka.

1. Solens strålar sakta sjunka,
Aftonen nu byts i qväll;
Jorden kläds i stilla skymning,
Dagen bjuder sitt farväl.
Evigt borta! Dystra skuggor
Samla sig så småningom,
Men hur ljuf är denna tanke:
En dag närmare vårt hem!

2. När på hafvet ljuset slocknar,
Och sig mörkret börjar te,
Mången sjöman gladt hörs sjunga,
"Åter en dag närmare!"
Så Guds barn på verldens bölja—
Arken skall nog bära dem—
Också får hvar qväll instämma:
"En dag närmare vårt hem!"

3. Trötte vandrar'n ofta fröjdas
Öfver solens nedergång:
En dag närmare till målet—
En dag mindre resan lång!
Äfven på vår genomresa
Till vårt mål, Jerusalem,
Få en skymningssång vi sjunga:
"En dag närmare vårt hem!"

4. En dag närmare till hemmet,
Der dess sol går aldrig ner,
Men Guds härlighet upplyser—
Natt och mörker blir ej mer.
Snart skall lifvets afton stunda;
Gladt den helsas utaf dem,
Som i Jesus hafva lifvet:
Det blir sista steget hem.

178. I blodet jag är nu rentvagen.

1. O nu vill jag sjunga en fröjdefull sång
Om blodet, som renar min själ,
Om honom, som frälst mig ur synder och tvång,
Om honom, som allting gjort väl.
KÖR. I blodet jag är nu rentvagen
Och klädd i rättfärdighetsskrud.
Jag aldrig förgäter den dagen,
Då Herren mig upptog till brud.

2. O tänk hvilken sällhet det är här på jord
Att ega sitt allt uti Gud,
Att vandra helt trygg uti tron på hans ord
Och hvila med tröst vid hans bud!

3. I ljuset vi vandra mot himmelen fram
I sällskap mång' tusen Guds barn
Och prisa vår Jesus, det milda Guds lam,
Som löst oss ur träldomens garn.

4. Ack blodet, det blodet, det dyrbara blod,
Hvari all min sak blifvit god!
Ack att hela verlden den kraften förstod,
Som är uti frälsarens blod!

179. Afskild för min Herres räkning.

1. Afskild för min Herres räkning
Och i blodets purpurelf
Tvagen ren från alla synder
För att lefva ej mig sjelf,
Vare det min högsta ära
Att på korsets helga stig
Följa mästar'n alla dagar:
Afskild, Herre, helt för dig.
KÖR. Dyre mästare, bevara
Mig så varm, så varm i dig,

Att jag öfver allt må sprida
Kristi vällukt omkring mig.

2. Afskild för min Herres räkning
Till att fatta mer och mer
Höjden, djupet i den kärlek,
Som han sina barn beter!
Må ej jordens korta lycka,
Jordens skatter dåra mig!
Nej mitt mål står mycket högre:
Afskild, Herre, helt för dig.

3. Afskild för min Herres räkning,
Mer och mer jag känna får
Höjden, djupet i den kärlek,
Som all kunskap öfvergår.
Och dess mera jag utgifver
Af hans kärlek innerlig,
Desto mera kan jag älska:
Afskild, Herre, helt för dig.

180. Ande, kom och blås.

1. O du kärleksrike
Ande, kom och blås.
Gör oss Kristus like,
Ande, kom och blås.
Lifva upp de matta,
Lär oss nåden fatta,
Jesus mer uppskatta,
Ande, kom och blås.

2. Läk de brustna hjertan,
Ande, kom och blås.
Lindra syndasmärtan,
Ande, kom och blås.

Låt oss himlen smaka,
Aldrig se tillbaka,
Ständigt bedja, vaka,
Ande, kom och blås.

3. Väck de döda benen,
Ande, kom och blås.
Vattna späda grenen,
Ande, kom och blås.
För att syndar'n böja
Och Guds son upphöja,
Borttag otrons slöja,
Ande, kom och blås.

4. Låt bland de förströdda—
Ande, kom och blås.
Barn likt dagg bli födda,
Ande, kom och blås.
Elden Herren tände
Sprid till verldens ände;
Borttag allt elände,
Ande, kom och blås.

181. Går du med?

1. Går du med; går du med
Hem till fridens land?
Vägen dit är trång och smal,
Räds dock ej, gör nu ditt val.
Kom gå med, kom gå med,
Följ oss dit, räck oss din hand.

2. Går du med, går du med
Till vår faders hus,
Bort från synd och sorg och nöd,
Bort från värk och qval och död?
Kom gå med, kom gå med
Till ett land af ljus och frid.

3. Går du med, går du med?
Nu all tvekan bort!
Ja just nu, i denna dag
Handen, som dig räckes, tag.
Kom gå med, kom gå med;
Tiden dyrbar är och kort.

4. Ja gå med, ja gå med:
Känn din sökningstid.
I den strid dig förestår
Hjelten stark sjelf med dig går.
Kom gå med, kom gå med:
Slutet blifver evig frid.

182. Snart kommer Jesus.

1. Som en ljungeld, den af öster
Utgår, synes intill vester,
Skall vår Jesus komma i sin härlighet.
Bruden då på örnavingar
Mot sin brudgum upp sig svingar
Att hos honom evigt bo i salighet. [brud;
KÖR. Si snart kommer Jesus att hemtaga sin
Han kommer snart och ger oss bud.
O låtom oss stå klädda i vår bröllopsskrud
Och bida tåligt, ty vår brudgum kommer snart.

2. Vi upplyftas snart i arken,
Slippa att bli qvar på marken,
Slippa äfven lön med skrymtare att få.
Jesus kommer som en snara,
Må vi derför redo vara,
Att den dagen ej för hastigt kommer på!

3. Jesus kommer— hvilket möte,
När vi ila i hans sköte,
Och hans ansigte vi verkligt skåda få!

Salig den sig håller vaken,
Att han ej befinnes naken, [på!
Då likt tjufven Herrens ankomst smyger

4. Jesus kommer— si han kommer,
Ja och snarligen han kommer.
Sägen, syskon, hafva vi ej orsak stor
Att en fröjdesång uppstämma
Redan här, tills vi derhemma
Då få jubilera med Guds englakor?

183. Mitt hem är ej på jorden.

1. Mitt hem är ej på jorden
Bland sorger och besvär;
Jag är som mina fäder
En gäst och främling här,
Men i min faders rike
En boning väntar mig,
Den aldrig sett på jorden sin like.

KÖR. Sälla hem, sköna stad,
Der englaskaran sjunger så glad!
O, hvad frid, o, hvad fröjd,
Inom de perleportarne klara!

2. Som seglarn uti stormen
Med längtan ser mot land,
Så längtar jag till hemmet
På himlens gyllne strand,
Dit stormens brus ej hinner
Och vågens svall ej når,
Och intet hjerta lider och saknar.

3. En vinning skön det blifver
Att lemna jordens mull
Och med de frälsta vandra
På gatorna af guld
Och i den nya sången

Med jubel stämma in
Och locka harpotoner så klara.

184. Sittande vid Jesu fötter.

1. Sittande vid Jesu fötter,
Hvilka ljufva ord jag hör!
Lycklig plats— så när min Jesus!
Der jag alltid vistas bör.
Sittande vid Jesu fötter,
Ser jag hän mot flydda da'r,
Ty hans kärlek stor mig följde,
Den mitt hjerta vunnit har.

2. Sittande vid Jesu fötter,
Hvilken fristad för min tro!
Mina synder, sorg och smärta
Der jag lägger och får ro.
Sittande vid Jesu fötter,
Gråter jag och längtar, ber,
Och till svar Guds fullhet skänkes
Hvarje dag jag vistas der.

3. Frälsare, mig nu välsigna,
Då jag sitter vid din fot.
Se i nåd och kärlek till mig,
Tag ifrån mig klagan, knot.
Gif mig af ditt milda sinne,
Gör mig helig, from och skär,
Att det syns, hos dig jag varit,
Som mitt allt i alla är.

185. Verka, ty natten kommer.

1. Verka, ty natten kommer,
Verka, då morgon gryr,
Verka, då dagen glänser,
Verka— tiden flyr.

Verka, när solen bränner,
Verka, till qväll'n håll ut.
Verka, ty natten kommer,
Då är verket slut.

2. Verka, ty natten kommer,
Verka, då Gud ger tid.
Gif honom helsans perla,
Gör din bästa id.
Hvarje minut, som flyger,
Fyll på ett nyttigt sätt.
Bördan på Herren kasta,
Han gör värfvet lätt.

3. Verka, ty natten kommer,
Snart sjunker sol i haf.
Gör något du för honom,
Som för dig sig gaf.
Lef till hans pris, som köpt dig;
Tiden du än har qvar.
Du är ju hans; så verka,
Tills han hem dig tar.

186. Väktare, hvad lider tiden?

1. Väktare, hvad lider tiden?
Tager natten snart ej slut?
Huru länge varar striden?
Snart vi önska hvila ut.
Natten är re'n långt framskriden;
Trötte pilgrim, gif ej opp,
Väntans tid är snart förliden,
Snart fullbordadt är ditt lopp.

2. Väktare, hvad lider tiden?
Randas icke dagen snart?
Kommer icke öfverherden,
Så att allt blir uppenbart?

Jo han kommer snart— **var vaken.**
Salig den han finner så!
Han skall ej befinnas naken—
Saligt, saligt blir det då.

3. Väktare, hvad lider tiden?
Sömnen blir oss allt för svår.
Mången tröttnar under färden.
Herre, hjelp. Du om oss rår.
Kort är tiden, kort är tiden;
Se på målet blott, o själ.
Inom kort så slutar striden,
Och si då blir allting väl.

187. Lef för Jesus.

1. Lef för Jesus. Allting annat
Är ej värdt att kallas lif.
Åt den vännen framför andra
Hjertats första kärlek gif.
Lef för Jesus. Verldens äflan,
Rykte, rikedom och glans
Gifva aldrig åt din ande
Blott en timmes frid som hans.

2. Lef för Jesus. Samla själar
Kring hans dyra korsbaner.
Skynda, innan natten kommer,
Då du ej kan verka mer.
Tusen, tusen qvalda hjertan
Sucka efter lif och frid.
Säg dem något ord om Jesus,
Medan du ännu har tid.

3. Säg dem blott hvad sjelf du funnit,
Vittna om hvad sjelf du sett,
Om den kärlek utan like,
Om den nåd han dig betett.

Lef för Jesus. Gif åt honom
Lifvets sköna vårdag, men
Gif ock mannaåldrens styrka
Och den sena hösten än.

4. Gif dig helt, ty det begär han,
Sjelf han gaf sig helt åt dig,
När han fattig och föraktad
Gick här nere korsets stig.
Gif dig helt, och vet att ingen
Än förlorat deruppå.
Lef för Jesus, tills du salig
In uti hans ro får gå.

188. Jesus, om dig vill jag sjunga.

1. Jesus, om dig vill jag sjunga.
Du som med blod löste fången,
Stäm nu mitt hjerta för sången,
Lär mig att sjunga om dig.

2. Glad vid min harpa jag sitter
Under den eviges skugga.
Kärlekens regnskurar dugga
Mildt i min frigjorda själ.

3. O att min Jesus jag kunde
Högt för all verlden beprisa!
O att båd' dårar och visa
Kände, hur ljuflig han är!

4. Ängsliga hjerta, som lider,
Tänk på din Jesus och bida
Tätt vid hans huldrika sida,
Snart han dig gläder igen!

5. När mina dagar försvunnit
Här på den ödsliga stranden,
Far jag till himmelska landen.
Bättre då klingar min sång.

189. O små pilgrimer.

1. O små pilgrimer, mig sägen,
Der I gån i främlingsland—
Mörk och farlig synes vägen—
Sviker modet ej ibland?
Visst vi pilgrimer må heta;
Dock för faror och besvär
Vi ej frukta, ty vi veta,
Segerhjelten med oss är.

2. Segerhjelten— o jag frågar,
Hvem är det I kallen så?
Ingen synlig med er tågar—
Är beskyddar'n med ändå?
Han är med, fast han sig döljer,
Jesus är hans ljufva namn.
Genom allt han med oss följer,
Ömt oss vårdar i sin famn.

3. Men hvart gäller denna färden,
Och hvad vinnen I derpå?
Mycken glädje fins i verlden—
Skolen I väl mera få?
Ja förvisst, ty fram vi draga
Mot den stad, som evig är.
Der vårt arf vi få intaga,
Evig glädje få vi der.

4. Men när I som alla andra
Hinnen fram till dödens flod
Och deröfver måsten vandra—
O då sviker väl ert mod?
Öfver döden Jesus vunnit,
Han oss ömt deröfver bär;
När vi till dess strand blott hunnit,
Då vår vandring slutad är.

5. Eder väg min väg skall vara,
Eder frälsare ock min,
Tills uti den staden klara
Jag med er får träda in.
Vårt "välkommen" högt må skalla;
Gladt vi räcka dig vår hand,
Och vi bjuda alla, alla:
Följen med till himlens land.

190. Klippa, du som brast för mig.

1. Klippa, du som brast för mig,
Låt mig gömma mig i dig.
Vattnet, blodet, hvilket går
Från din stungna sidas sår,
Tvage i sin himlasaft
Mig från syndens skuld och kraft!

2. Med min svett och möda jag
Aldrig fyller upp din lag;
Om mitt nit blef aldrig matt,
Om jag grät båd' dag och natt,
Syndens fläckar stå dock qvar,
Du, blott du min frälsning har.

3. Intet kan jag gifva dig,
Till ditt kors jag sluter mig,
Naken, dig om kläder ber,
Hjelplös, upp till nåden ser.
I din lifsvåg låt mig tvås,
Herre, annars jag förgås.

4. Vid hvart flyktigt andedrag,
Och när jag skall dö en dag,
När till okändt land jag går,
När inför din tron jag står;
Klippa, du som brast för mig,
Låt mig gömma mig i dig.

191. Tala alltid sant.

1. Om du än är späd och vek,
Tala alltid sant.
Är det allvar, är det lek,
Tala alltid sant.
I din ungdoms gyllne vår
Tala sanning, hur det går.
Om du lefver hundra år,
Tala alltid sant.

2. Sanning för till målet fram,
Tala alltid sant.
Lögnen sluta får med skam,
Tala alltid sant.
Den med lögn sig nu bespar
Obehag, har värre qvar.
Den, som mod i bröstet har,
Talar alltid sant.

3. Lögnen sköfla vill ditt väl,
Tala alltid sant.
Lögnen mörda vill din själ,
Tala alltid sant.
Hvarje last i lögnens spår
Smyger fram och ingång får,
Sanning segra dock förmår;
Tala alltid sant.

4. Har du orätt, det bekänn,
Tala alltid sant.
Sanning aldrig skadat än.
Tala alltid sant.
Den med lögn vill skydda sig
Fortgår på förderfvets stig.
Derför mod! bemanna dig:
Tala alltid sant.

192. När i grafvens tysta, mörka gömma.

1. När i grafvens tysta, mörka gömma
Sänkas måste hvad kärast är,
Tungt är sorgens bittra bägar tömma;
Ordlös smärta i hjertat tär.
Men i sorgens tjocka dimma
Lyser vänligt en hoppets strimma,
Sorgset bröst får Jesu röst förnimma:
Han skall uppstå, ty jag uppstod,
Han skall uppstå, ty jag uppstod.

2. Sälla äro de i Herren döda.
Ljuft som barnet i moderns famn
De nu hvila från all vedermöda,
Seglen bergats, de hunnit hamn.
Brustna äro alla banden,
Och den frigjorda, sälla anden
Hyddan lemnat qvar på andra stranden
För att uppstå i härlighet,
För att uppstå i härlighet.

193. Hvar helst jag än vandrar.

1. Hvar helst jag än vandrar på jordlifvets stig,
Guds englar omkring mig gå.
Han hafver dem sändt i sin kärlek till mig,
Att de mig ledsaga må.
På händerna sina de bära mig opp,
Bevara min fot från fall;
Mot hotande faror de skydda min kropp,
Att intet mig skada skall.

2. För nattliga fasor jag är icke rädd:
När jag mig till hvila lagt,
Då sväfva Guds englar så tyst kring min bädd
Och hålla sin trogna vakt.

Till sist, när jag hunnit min yttersta qväll,
Och stilla jag slumrar in,
Då föra de själen så lycklig och säll
Till himmelska glädjen sin.

3. Haf tack, käre fader, som har mig så kär
Och englar mig skickat har!
Och tack, kära englar, som vårdat mig här,
Allt sedan jag liten var!
Si snart är jag hemma och blir eder lik
Och klädd i min himlaskrud;
Då skola vi sjunga med lika musik
Vårt "Halleluja vår Gud!"

194. Min själ, var på din vakt.

1. Min själ, var på din vakt,
Din ovän passar på
Och brukar all sin afgrundsmagt
Att dig på lifvet gå.

2. O vaka, kämpa, bed;
Gif aldrig striden opp,
Men hvarje dag till strids dig red,
Och sätt till Gud ditt hopp.

3. Tänk ej på hvila här,
Lägg aldrig vapen ner.
Trons kamp den ej fullbordad är,
Förr'n Gud dig kronan ger.

4. Min själ, så kämpa då,
Tills döden hemtar dig.
Då skall du ostörd hvila få
Hos Gud evinnerlig.

195. Mitt hem.

1. Från jordens hvimmel min tanke flyr
Till Guds Jerusalem,
Der jag, när fröjdernas morgon gryr,
Skall vakna och få mitt hem.

KÖR. Mitt hem, mitt hem!
O sköna, härliga hem!
Der råder evig sabbatsfrid,
Hos Jesus i himlens hem.

2. Min broder, Jesus, har gått förut,
Att rum bereda dem,
Som skola taga i arf till slut
Det lyckliga fridens hem.

3. Visst skall det blifva en salig stund
För hvarje Jesu lem,
När vi få höra från Jesu mun:
"Välkomna, välkomna hem!"

4. Mitt hjerta, höj nu en fröjdesång,
Min tunga, glad instäm,
Och sjung om hemmet ännu en gång—
Mitt härliga himlahem.

196. Åren komma, och åren gå.

1. Åren komma, och åren gå,
Flyta fram som en rastlös å.
Tidens pendel hur jemt den slår!
Hvarje knäpp är ett år.

KÖR. Åren komma, och åren gå,
Men Guds nåd blir oss qvar ändå;
Herrens sanning och trofasthet
Vara i evighet.

2. Åren komma, jemt komma de,
Fulla utaf välsignelse.
Må vi prisa vår Gud derför!
Honom äran tillhör.

3. Tiden ilar framåt, framåt,
Bär oss med på sin dunkla stråt.
Bäst vi fröjdas, vi hasta bort—
O vårt lif är så kort.

4. Snart skall evighetstimmen slå,
Snart min själ skall vid målet stå.
Ett år närmare nu jag är—
Eja vore jag der!

197. Ära vare Gud i höjdene!

1. Härlig den natten, då neder sig sänkte
Himmelens strålande sångarehär!
Härliga sång den åt men'skorna skänkte.
Älskad af gamla, för barnen så kär!

KÖR. "Ära vare Gud i höjdene,
Ära vare Gud i höjdene,
Och frid, frid, frid på jordene,
Men'skomen en vilje god!"
Härliga sång, som oss englarne bringat!
Härligt den hörts under seklernas gång.
När andra sånger i glömska förklingat,
Klangfull och ny ljuder Betlehems sång.

2. Härliga upphof till sången den sköna!
Härliga kärlek, som Gud oss bevist!
Budskapet genljöd kring nejden den gröna:
"Födder är frälsaren, Herren och Krist."

3. Jublen och fröjdens, vår själ och vår ande;
Gud oss har gifvit sin enfödde son.
Barnen sin röst med de gamles nu blande
Uti den heliga lofsångens ton!

198. Kom till oss, o himmelska dufva.

1. Kom till oss, o himmelska dufva,
Kom, milde Guds ande, kom ned.
I ordet, det härliga, ljufva,
I ordet om Jesus oss led.
I ordet, det härliga, ljufva,
I ordet om Jesus oss led.

2. Kom, säg oss hur fadern oss älskar,
Förklara oss gåfvan han gaf.
Predika, att Jesus han frälsar,
Och synden han dränker i haf.
Predika att Jesus han frälsar,
Och synden han dränker i haf.

3. På Golgata blodet har runnit,
Det utgöts på korset för oss.
Förlossning i blodet vi funnit,
För blodet vi slippa förgås.
Förlossning i blodet vi funnit,
För blodet vi slippa förgås.

4. Ja inskrif i hjertat de orden,
Och säg till min fattiga själ,
Att Jesus har kommit till jorden
Och lagat, att allt är nu väl.
Att Jesus har kommit till jorden
Och lagat, att allt är nu väl.

199. Har du sett, hur träden fälla?

1. Har du sett, hur träden fälla
Sina löf för höstens vind?
Har du sett, hur färgen vissnar
På den fagra rosens kind?

Mera djup den sorg dock kännes,
Som sig borrar i vår själ,
Då de kära här vi älskat
Säga till vårt hem farväl.

2. Då inunder djupa locket
Matta ögat gömt sig har,
Då de kära läppar kallnat
Och vår röst får intet svar,
Då den älskade gestalten
För oss ligger blek och stum,
Och vi måste bära ut den
Ned i grafvens mörka rum.

3. De ha endast gått i förväg
Till ett mycket bättre hem,
Till ett land, der ros ej vissnar
Och der Gud hugsvalar dem.
Seger, seger der de njuta.
Seger, seger! sjunga de,
Då de med den helga skaran
Samlas kring sin frälsare.

200. Jag står på stormig Jordans strand.

1. Jag står på stormig Jordans strand
Och ser med längtans blick
Upp till det sköna Kanaans land,
Der jag mitt hemman fick.
Der jag mitt hemman fick,
Der jag mitt hemman fick,
Upp till det sköna Kanaans land,
Der jag mitt hemman fick.

2. O hvilken syn, all sällhets höjd
Går öfver all vår tro!
Der flyta strömmar utaf fröjd
I gröna dalars ro.

I gröna dalars ro,
I gröna dalars ro,
Der flyta strömmar utaf fröjd
I gröna dalars ro.

3. Och öfver himlens rymd så vid
En evig morgon gryr.
Guds son regerar der i frid,
För honom natten flyr.
För honom natten flyr,
För honom natten flyr,
Guds son regerar der i frid,
För honom natten flyr.

4. Ej kylig vind, ej giftig fläkt
Kan hinna helsans strand.
Nöd, sjukdom, hela dödens slägt
Ej fins i fridens land.
Ej fins i fridens land,
Ej fins i fridens land,
Nöd, sjukdom, hela dödens slägt
Ej fins i fridens land.

201. Kom, låtom oss förenas.

1. Kom, låtom oss förenas här
Med englarne i höjd
Samt tusen, tusen helgon der,
Och sjunga med stor fröjd:

KÖR. Halleluja, pris Guds lam,
Som blef dödadt på Golgata!
Halleluja, halleluja,
Halleluja! Amen.

2. Vårt lam är värdigt äran ha
Och magt och härlighet
På jorden och i himlarna
I tid och evighet.

3. Si det lät döda sig för oss
Och gjuta ut sitt blod,
Att den som tror, ej skall förgås—
O tänk, hvad Gud var god!

4. Ack själar! hören alla I,
Som kännen syndens skuld:
Nu kan enhvar bli bördan fri;
Gud är oss alla huld.

5. Må jord och haf och himlarna
Förenas på en gång
Att prisa Herren Jehova
Och sjunga lammets sång.

202. Det stundat för barnen en högtid glad.

1. Det stundat för barnen en högtid glad.
Den ljufliga, fröjdfulla julen.
Hon ringer dem samman i by och stad,
Ej någon vill saknas om julen.
Hon kommer, hon kommer ännu en gång,
Hon kommer, hon kommer med minnen mång'
Hon kommer, hon kommer med ljus och sång
Den heliga, fröjdfulla julen.

2. Likt Gabriel fordom, en fridens tolk,
Oss helsar den vänliga julen
Och bådar stor glädje för alla folk,
Den härliga, strålande julen.
Vi sjunga, vi sjunga med glada ljud,
Vi sjunga, vi sjunga dess stora bud,
Vi sjunga, vi sjunga och prisa Gud
För julen, den heliga julen.

3. En spira har höjts utur Israel—
O bör man ej fröjdas i julen?—
En konung, som heter ImmanuEl,
Har blifvit vårt ämne för julen.

Han kommit, han kommit från himlens höjd,
Han kommit, han kommit, i ringhet böjd,
Han kommit, han kommit— o sjung med fröjd
Och tänk på hans kärlek om julen.

4. Ja tack, käre Jesus, vår himlaprins,
Som fröjdar oss unga om julen!
Hur svaga vi äro, du nogsamt mins,
Som sjelf blef ett barn under julen.
Vår konung, vår konung, till dig vi se,
Vår konung, vår konung vi hyllning ge,
Vår konung, vår konung och frälsare,
O blif nu vår gäst under julen.

203. Jag är ej för liten.

1. Jag är ej för liten vara barn hos Gud,
Jag är ej för liten vandra i hans bud.
Jag är ej för liten vandra i hans bud.

2. Jag är ej för liten skåda på Guds lam,
Jag är ej för liten bo vid korsets stam.
Jag är ej för liten bo vid korsets stam.

3. Jag är ej för liten låta anden få
Hjertat till sitt tempel, lycklig är jag då.
Hjertat till sitt tempel, lycklig är jag då.

4. Jag är ej för liten att hvar sabbatsdag
Uti söndagsskolan höra Herrens lag.
Uti söndagsskolan höra Herrens lag.

5. Jag är ej för liten lyda mor och far.
Gud till fjerde budet löfte fogat har.
Gud till fjerde budet löfte fogat har.

6. Jag är ej för liten vara litet ljus,
Som om Jesus vittnar uti hem och hus.
Som om Jesus vittnar uti hem och hus.

7. Jag är ej för liten att vid himlens tron
Höja nya sångens klara hemlandston.
Höja nya sångens klara hemlandston.

204. Låtom oss nu alla skynda.

1. Låtom oss nu alla skynda
Att den ädla säden så,
Att ock vi en gång med jubel
Våra kärfvar bära få.
Och om vi med hjertetårar
Fukta säden mången gång,
Skola vi dess mera skörda
Under englars jubelsång.

KÖR. Låten icke modet sjunka,
Hållen ut i tro och bön.
Snart på skyar Herren kommer
Med de trognas nådelön.

2. O hvad fröjd i skördeanden,
Då Guds folk från hvarje ort
Skola bära sina kärfvar
Genom stadens perleport!
Mången, för hvars skull här nere
Du så ofta gråt och bad,
Skall på stadens gyllne gata
Helsa dig så hjertligt glad.

3. De med tårar så, de skola
Under jubel skörda få,
När som under Edens palmer
Högtidsklädda skaror gå.
Och när vi på stranden möta
Barnen uti snöhvit skrud,
Mer för dig än hela verlden
Är den själen du vann för Gud.

205. Jag har en fader.

1. Jag har en fader i det fadersland,
Jag har en fader i det fadersland,
Dit all min håg och längtan står;
Vid honom fäst med trones band.

KÖR. Jag vill gå, jag vill gå, när jag hembud får,
Jag vill gå, jag vill gå, när jag hembud får;
När Herren kallar mig, jag går
Med fröjd till fridens sälla land.

2. Jag har en frälsare uti det land,
Jag har en frälsare uti det land,
Der ingen smärta mer mig når,
Der lifvets träd i blomning står.

3. Jag har mitt allt uti det rika land,
Jag har mitt allt uti det rika land,
Der krönt den frälsta skaran står,
Med segerns palm uti sin hand.

206. Älsken hvarandra.

1. Onda ord— o låt dem aldrig
Öfver dina läppar gå.
Låt en helig känsla hindra,
Att de aldrig skada må.

KÖR. "Älsken hvarandra," så sade Jesus;
Lyden som barn det fadern har befalt
"Älsken hvarandra," så sade Jesus;
Lyden som barn hvad han befalt.

2. Kärlek är för ren och himmelsk,
Vänskap allt för helig är
För att såra och förstöra
På så syndigt sätt som sker.

3. Snart ett ord är sagt i vrede
Och en sak i ondska gjord;
Snart kan kärleksbandet slitas
Af ett enda vredens ord.

207. Närmare, Gud, till dig.

1. Närmare, Gud, till dig,
Närmare dig!
Om ock ett kors det är,
Som lyfter mig,
Är blott min själs begär
Ständigt att komma här
Närmare, Gud, till dig,
Närmare dig.

2. Skild ifrån dig, o Gud,
Fridlös jag gått.
Aldrig i verldens tjenst
Hvila jag fått;
Men se'n till dig jag flytt,
Suckar jag städs på nytt:
Närmare, Gud, till dig,
Närmare dig.

3. Om du med blomster strör
Lefnadens stig,
Eller om sorgens moln
Hopas kring mig
Är det mig lika godt,
Om det mig förer blott
Närmare, Gud, till dig,
Närmare dig.

4. Och när mitt vandringslopp
Slutas en gång,
Och uti frihet byts
Jordlifvets tvång.

Föres jag vid din hand,
Fri ifrån stoftets band,
Närmare, Gud, till dig,
Närmare dig.

208. Jag frågar ej.

1. Jag frågar ej, om du är en
Af verldens vise— nej,
Jag frågar ej, om du är känd
Af menskor eller ej;
Jag frågar ej, om ryktet bär
Ditt lof kring jordens rund,
Jag frågar ej om du fått *ett*,
Om du fått *tio* pund.

2. Jag frågar ej, om du är en
Af verldens ädle— nej,
Jag frågar ej, om du är hög
Och mägtig eller ej.
Jag frågar ej, om du är rik
På gods och gårdar här,
Jag frågar ej, hvad plats du har,
Och ej, hvad namn du bär.

3. Jag frågar ej, om du är skön,
Om du är ung och glad,
Om du på jorden har ett hem,
En ljuflig lägerstad;
Jag frågar ej, om Herren Gud
Har blomsterstrött din stig,
Och ej om lifvets kamp och nöd
Och allvar hunnit dig.

4. Jag frågar ej, om du är ren,
Om du är from och god;
Jag frågar ej, om du är stark
I hopp och tålamod;

Jag frågar ej, om du är varm
I bön och kärlek— märk,
Jag frågar ej, om du är rik
På dygd och goda verk.

5. Nej, detta allt det hjelper ej,
Det har ej lif i sig.
Det är en annan sak, hvarom
Jag ville fråga dig.
Guds gåfvor— må vi akta dem,
Som dyra, kära lån!
Men hufvudsaken blir dock den:
Säg, tror du på Guds son?

6. Jag frågar dig i Jesu namn,
Det namnet ger mig mod:
Har du fått frid med Herren Gud
Igenom Jesu blod?
Är han ditt hopp, din salighet,
Din himmel och ditt allt,
Då först har lifvet fått sin färg,
Ditt verk sin äkta halt.

7. Gods hjelper ej din arma själ
En gång på vredens dag,
Och till fåfänglig kunskap har
Ej Herren Gud behag.
Så bygg ej något näste då
Af usla rör och strån,
Men svara på min fråga: Säg,
Säg tror du på Guds son?

209. O Jesus Krist, Guds dyra lam!

1. O Jesus Krist, Guds dyra lam!
Mitt hjerta lofvar dig.
Tack, att du dog på korsets stam
Att återlösa mig!

2. Hvad nåd uti ditt hjerta bor,
Hvad kärlek utan mått!
Min syndaskuld nog var hon stor,
Men större nåd jag fått.

3. De djupa sår för mig du bar,
Ditt blod ur såren rann.
Deri jag lif och helsa har,
Deri min frid jag fann.

4. Här är för mig ett härligt bord
Med himlarätter på.
En äng så grön för hungrig hjord,
En källa skön också.

5. O Jesus, för ditt dyra namn
Tag helt mitt hjerta in,
Och göm mig i din kärleksfamn
Som lön för mödan din.

210. Jag har en vän.

1. Jag har en vän, som älskar mig
Så högt, att han lät offra sig
I korsets död på Golgata.
Mitt hjerta sjung: halleluja!

KÖR. Halleluja! jag har en vän,
Som förer mig till himmelen.
Han hela vägen med mig går,
Och af hans hand jag kronan får.

2. Min Jesu kärlek innerlig
Är ljuset på min vandringsstig,
Den skatt, som gör mig rik och säll
Och drifver sorgen från mitt tjäll.

3. Jag har en vän, en mägtig vän
Som tronar uti himmelen

Och råder öfver alla land,
På höjd, i dal, på sjö och strand.

4. O broder, stäm i sången in,
Ty denne vän är också din.
Om du ej är så from du vill,
Hans nåd för dig dock räcker till.

211. O min själ, var nu glad.

1. O min själ, var nu glad, du en frälsare har.
Se hans krubba, hans graf och det kors, som han bar.

KÖR. Sjung om honom, som i döden var din trognaste vän.
Sjung hans seger och förkunna: han lefver igen.

2. O min själ, var nu glad, ty det slagtade lam
Ur sin graf till evinnerligt lif har gått fram.

3. O min själ, var nu glad, ty en konung du har,
Som på himmelens tron tar dig sjelf i försvar.

4. O min själ, var nu glad, ty han kommer igen,
Han som gaf för dig lifvet, din Gud och din vän.

KÖR. Sjung om honom, som i döden var din trognaste vän.
Sjung hans seger och förkunna: han kommer igen.

212. Det fins ett land.

1. Det fins ett land så underdart,
Der helgonen få bo.
Der lyser ljuset evigt klart,
Der herskar evig ro.

Det landet har en evig vår;
Ej blomman der förgås,
Men dödens flod sin bölja slår
Emellan det och oss.

2 Ty bortom denna strida våg,
Der ligger himlens land.
SåKanaan ock i fägring låg
På Jordans andra strand.
Låt oss få stå, der Moses stod,
Och se i Kanaan in,
Då skall ej dödens Jordansflod
Förskräcka mer vårt sinn'.

213. Jag älskar söndagsskolan.

1. Jag älskar söndagsskolan
Och villigt skyndar dit,
Att der bland barnen sjunga
Och lära med all flit.
Jag vill ej dagen spilla
I lättja, synd och lek,
Jag skyr den onda verlden
Och falska vänners svek.

2. Jag älskar söndagsskolan,
Ty jag får lära der,
Hur Jesus har mig älskat,
Hur god och mild han är;
Och ordet om hans kärlek,
Som är min bäste vän,
Det leder mig att älska
Min frälsare igen.

3. Jag älskar söndagsskolan,
Ty Jesus finnes der
Och många Jesu vänner,
Som hålla honom kär.

Bland dem jag här får lära,
Att sjunga lammets sång,
Den jag ock väntar sjunga
Vid lammets tron en gång.

4. Jag älskar söndagsskolan,
Och derför, Jesus, ber
Jag dig att mig välsigna
Med nåd allt mer och mer.
Ja lär oss alla älska
Dig helt af all vår själ,
Och bär oss till din himmel,
Der allt blir evigt väl.

214. En dyrbar skatt.

1. En dyrbar skatt jag funnit har,
Till hjelp och kraft i nöd och strid;
Och denna skatten underbar
Den är min Jesu dyra frid.

KÖR. Jag prisa vill min Jesu namn;
Han är min frid, min vän så blid.
Han slutit mig uti sin famn
Och gifvit mig sin ljufva frid.

2. Och denna dyra himlaskatt
Jag eger under skiften all;
Den räcker till så dag som natt,
Och hjertat den bevara skall.

3. När orons stormar häfva sig,
Och fruktans dimmor slå sig ned,
Då hviskar friden tröst till mig,
Och strax jag ljus i mörkret ser.

4. Snart skall jag fram till floden nå,
Till dödens flod så mörk och strid.
Tryggt kan jag öfver djupet gå,
När hjertat eger Jesu frid.

215. Ringa vattendroppar.

1. Ringa vattendroppar,
Ringa korn af sand
Bilda stora hafvet
Och det torra land,
Och det torra land.

2. Så de små minuter,
Fast så ringa, dock
Bilda verldens åldrar,
Evigheter ock,
Evigheter ock.

3. Så ock ringa felsteg
Leda menskan af
Från rättfärdigheten
Ned i syndens graf,
Ned i syndens graf.

4. Ringa verk af kärlek,
Ringa kärleksord.
Till ett himmelrike
Skapa om vår jord,
Skapa om vår jord.

216. Nu glädjens timme inne är.

1. Nu glädjens timme inne är
Och manar oss till sång.
Vi stämma upp den lofsång kär
Oss englar lärt en gång.
KÖR. Ära vare Gud i höjd!
Frid på jorden, frid och fröjd!
Menniskor ett godt behag
På denna glädjens dag!

2. Ja sjungen, stora, sjungen, små;
Ej större glädje fins
Än den, att uppå krubbans strå
Har hvilat himlens prins.

3. I mörkret, som på jorden var,
Ett ljus har blifvit tändt:
Guds kärlek är oss uppenbar
I gåfvan som han sändt.

4. O tänk att han, Guds ende son,
Sig i förnedring böjt!
Han störtat höghet från dess tron,
Och ringhet han upphöjt.

217. Jag älskar våren.

1. Jag älskar våren och dess ljus,
Dess glada fogelsång;
Jag älskar skogen med dess sus
Och bäckens muntra språng.

KÖR. Tack, o Gud i himlens höjd!
Tack för vår, för lif och fröjd!
Allt omkring mig vittne bär,
Hur rik din kärlek är.

2. Jag älskar ängens blomsterkrans
Och tufvans mjuka famn;
Jag älskar qvällssol'ns milda glans
Och stjernor utan namn.

3. Jag älskar skyn så hög och klar,
Ja ock den friska vind,
Som, då den genom rymden far,
Strör rosor på min kind.

4. Men högst af allt jag älskar Gud
Min fader god och vis.

Han jorden klädt i högtidsskrud
Lik Edens paradis.

5. När denna jord han utstyrt har
Med så frikostig hand,
Hvad måste han ej ega qvar
Hos sig i himlens land!

218. Se, nu är salighetens dag.

1. Se, nu är salighetens dag
För arme syndaren,
Ty Gud till oss har godt behag:
Han gaf oss frälsaren.

KÖR. Pris ske Gud för sådan nåd!
Sådant var hans frälsningsråd.
Pris ske Gud i evighet
För denna salighet!

2. Se, nu är salighetens dag,
En ljus, behaglig tid,
Då syndare af alla slag,
Tillbjudas nåd och frid.

3. Nu är blott taga nåden mot
Till frälsning full och fri,
I stoftet göra bättring bot
Och se'n instämma i:

219. Pris Gud.

Pris Gud i magt och kärlek stor;
Pris Gud bland alla himlars kor;
Pris vare Gud i alla land;
Pris fader, son och helge and'!

220. Min sak är i frälsarens hand.

1. Hur är ej vårt lif liksom hafvet,
Oroligt och nyckfullt och djupt!
I dag är det upprördt af stormen,
I morgon så stilla och ljuft.
Ej ofta vårt lif är ett solsken,
Då molnen ej skugga vårt land.
Hur godt är dock ej att få säga:
Min sak är i frälsarens hand!

KÖR. Min sak är i frälsarens hand,
Min sak är i frälsarens hand.
Hur godt att hvar dag kunna säga:
Min sak är i frälsarens hand!

2. Hvarhelst vi än gå, vi förnimma,
Att frestaren illslug och djerf
Så omärkt och listigt försöker
Att bringa oss uti förderf.
Hur ryslig är synden, som tågar
Så mägtig framåt i vårt land!
Må vi dock uthärda i striden!
Vår sak är i frälsarens hand.

3. Vår tid är så kort och så vigtig.
O må vi på fältet nu gå
Och ropa till syndare alla,
Att nåd fins hos Jesus att få,
Att mången må uppstå från sömnen
Och frälsas ur träldomens band
Och säga: Min Jesus, jag kommer
Och lemnar min sak i din hand.

221. Pris vare Gud!

1. Han tände lyktor i den mörka dimman,
Der han på himlens stjernegata for,

Och på hans allmagtsord i morgontimman
Steg solen fram på fästets höga kor;
KÖR. Och sången ljöd i tusen stämmors ljud:
Pris vare Gud, pris vare Gud!

2. Han vatten göt från himlens höga salar,
Och hvalar lekte uti böljan blå,
Och bäckar sorlade i gröna dalar
Emellan blomsterhöljda stränder då;

3. Och vid en fläkt från himlens andeländer
På söderns kullar cedrar sprungo opp,
Och hjordar betade på gröna stränder,
Och trastar drillade i furans topp;

4. Han gjorde menskobarn med sina händer
Af jordens stoft i lifvets morgonstund,
Och barnets engel log på sköna stränder
Vid lifvets vårfläkt uti Edens lund;

5. Igenom allt hans allmagtsstämma brusar,
Hans blick igenom alla höljen når,
Hans andedrägt i hvarje vindfläkt susar,
Hans lif igenom hvarje åder går;
KÖR. Och alla verldar gifva återljud:
Pris vare Gud, pris vare Gud!

222. O store Gud!

1. O store Gud! när jag den verld beskådar,
Som du har skapat med ditt allmagtsord,
Hur der din vishet leder lifvets trådar,
Och alla väsen mättas vid ditt bord—
KÖR. Då brister själen ut i lofsångsljud:
O store Gud, o store Gud!

2. När jag betraktar himlens höga under,
Der gyllne verldsskepp plöja etern blå,
Och sol och måne mäta tidens stunder
Och vexla om, som tvenne klockor gå—

3. När jag hör åskans röst bland stormen brusa,
Ser blixtens klingor springa fram ur skyn,
När regnets kalla, friska vindar susa,
Och löftets båge glänser för min syn—

4. När vestanvindar susa öfver fälten,
När blommor dofta omkring källans strand,
När trastar drilla i de gröna tälten,
Ur furuskogens tysta, dunkla rand—

223. I vårt söndagshem.

1. Här med fröjd ännu en gång
I vårt söndagshem
Samlas vi till bön och sång,
I vårt söndagshem.
Herren är oss alltid när,
Hör vår bön och barnen lär;
Hvar och en är lycklig här
I vårt söndagshem.

KÖR. Här med fröjd ännu en gång
I vårt söndagshem
Samlas vi till bön och sång,
I vårt söndagshem.

2. Gud är midt ibland oss här
I vårt söndagshem,
Känner hvarje själs begär
I vårt söndagshem.
Nalkas vi hans nådatron,
Ger han oss, som gaf sin son,
Nåd och sällhet genom tron
I vårt söndagshem.

3. Jesus, barnens bäste vän—
I vårt söndagshem,
Tala du till hvar och en
I vårt söndagshem.
Blir vår vandring mödosam,
Led oss genom lifvet fram,
Vårda dina dyra lam
I vårt söndagshem.

224. O hvilken Gud!

1. Herren skapat himmel, jord—
O hvilken Gud!
Med sitt stora allmagtsord.
O hvilken Gud!
Han har skapat stjernors här,
Allt som jordens yta bär,
Allt som uti vattnet är.
O hvilken Gud!

2. Han har äfven skapat mig—
O hvilken Gud!
Till en afbild utaf sig.
O hvilken Gud!
Han är min och allas far,
Han ock räknat mina da'r,
Trogen omsorg om mig har.
O hvilken Gud!

3. Allting uppehåller han—
O hvilken Gud!
Ej en sparf han glömma kan.
O hvilken Gud!
Från sitt säte ned han ser,
Daglig godhet oss beter,
Mat och kläder han oss ger.
O hvilken Gud!

4. **Han har öppnat himlens port—**
O hvilken Gud!
Störst är det af allt han gjort—
O hvilken Gud!
Ende sonen sände han,
Som en evig frälsning vann;
Alla han nu hjelpa kan.
O hvilken Gud!

225. Väl är våra fienders skara stor.

1. Väl är våra fienders skara stor,
Som omkring oss lägrad är,
Men segern på Jesus vår kung beror
Och ej på en väldig här.
I fiendens läger fins icke ro,
De drömma om undergång,
Midt under det vi, som på Jesus tro,
Få öfva vår segersång.

2. Vår rustning ser nog ganska tarflig ut
Vid sidan af Midians prakt;
Men, broder, var trogen ändå till slut
Att strida i Herrens magt.
För sanningens fackla i kärl af ler
Och frälsningens stridstrumpet
Ses menskorna falla till marken ner—
Ja Herren ske pris för det!

3. Vår Gideon sjelf främst i spetsen går,
De starke han tar till rof.
Snart kampen är slutad och segern vår
Och kronan— ja Gud ske lof!
Vår skara förökas ju dagligen,
Ej någon kan motstå den.
Snart få vi intåga i himmelen
I segertriumf. **Amen.**

226. Kom, huldaste förbarmare.

1. Kom, huldaste förbarmare,
Som herde ibland fåren.
Led alla arma syndare
Till källorna och såren,
Till Sions berg och Sarons bet,
Der i en salig enighet
Hvar trogen själ har trefnad.

2. O kärlekshaf, utgjut din flod
Utöfver allas hjertan.
Låt kraften af ditt helga blod
Fördrifva otronssmärtan.
Du hela verldens nådastol,
Förvandla med din ljufva sol
Vår köld i evig värma.

227. Stäm in i englars kor.

1. Stäm in i englars kor,
Och sjung hans kärlek stor,
Hans ära sjung.
Han, som regerar der,
Englars beundran är,
Och nåd han till oss bär,
Vår frälsar'kung.

2. En smälek grym han bar,
Den kalken bitter var
För oss han tog.
Guds englar sågo ned
Med häpnad, hur han led.
Min själ, fall ned och bed:
För dig han dog.

3. Hans nåd är rik och varm;
Vår sång är svag och arm
I stoftet här.
Men ack i ljus en gång
I evigheten lång
Vi sjunga bättre sång
Åt sonen kär.

4. Dock om än svagt ändå
Hans pris vi sjunga må
På barnavis.
Hans magten, äran är,
Han kungaspiran bär;
I helgon, sjungen der
Och här hans pris.

228. Mitt fosterland, för dig.

1. Mitt fosterland, för dig
Min lyra stränge sig,
Du frihetsland!
Här pilgrimsfädren mött,
Här stora hjeltar dött
Och äreminnen strött
Från strand till strand.

2. Min dyra fosterbygd,
De fries hem och skygd
Du var och är.
Med skog, och berg och fjell,
Med kullar, bäck och häll,
Med fält och himlapell
Du är mig kär.

3. Mitt land, din ära skall
I milda toners svall
Med vinden gå,

Tills lofvet bryter löst
Med sång ur sälla bröst,
Och sjelfva klippan röst
Och sång skall få.

4. Frihetens skapare,
O Gud, till dig vi se.
Vårt lof är ditt.
Än länge må din hand
Från träldoms hårda band
Vårt dyra fosterland
Behålla fritt!

229. Så älskade Gud verlden all.

1. Så älskade Gud verlden all,
Att han utgaf sin ende son,
Att hvar och en, som på honom tror,
Skall få ett evigt lif.

2. Ty deruti står kärleken,
Ej det vi hafva älskat Gud,
Men deruti, att han älskat oss
Och gifvit oss sin son.

3. Ja derpå är Guds kärlek stor
Vorden uppenbar till oss,
Att till försoning för all vår synd
Han hafver sändt sin son.

4. Han hafver oss sändt Jesus Krist,
Att på honom vi skola tro,
Att genom honom vi lefva må
Och älska för hans skull.

230. Vår bibel!

1. Vår bibel, vår bibel, mer dyrbar än gull!
Hvar sida af härliga löften är full.
Den talar om frälsarens kärlek så rik,
Den visar oss vägen att bli honom lik,
Den visar oss vägen att bli honom lik.

2. Vår bibel, vår bibel, välsignade ord,
Är ljuset på ungdomens stig här på jord.
Du bjuder oss söka i tidiga år
Den kostliga perlan, som aldrig förgår,
Den kostliga perlan, som aldrig förgår.

3. Vår bibel, vår bibel! vi sjunga igen;
Vår tunga beprisar dess sanningar än.
Din seger, ditt värde, vi gladt stämma opp
Och sända ditt budskap kring verlden med hopp,
Och sända ditt budskap kring verlden med hopp.

231. Herre, samla oss nu alla.

1. Herre, samla oss nu alla
Kring ditt dyra nådesord.
Likt ett vårregn låt det falla
På vårt hjertas torra jord.
Värdes oss din ande sända
Och din eld ibland oss tända,
Mätta ljufligt de elända,
Herre, vid ditt rika bord.

2. Lär oss troget taga vara
På det ord oss gifvet är.
Led oss i ditt ljus det klara
På den väg, som till dig bär.
Håll vårt hjerta för dig stilla,
Låt ej otron oss förvilla;

Herre, låt oss ej förspilla
Nådestunden du beskär.

3. Må vi akta på den tiden,
Då du söker oss, o Gud.
Snart är nådens dag förliden,
Och vi få ej flera bud.
O så hjelp oss nu att höra
Hvad vår själ kan saliggöra,
Upplåt du vårt hjertas öra,
Och förnim vårt böneljud.

232. Om mitt hem jag sjunga vill.

1. Om mitt hem jag sjunga vill, ty ingen plats
är mig så kär.
Hvart jag än i verlden kommer, det ej ändå
hemma är.
O jag mins så väl, när jag i barnaårens gla-
da tid
Hemma var med mina syskon uti hemmets
lugn och frid.

KÖR. O mitt sköna, kära hem! Aldrig kan jag
glömma dig.
Fastän du är ringa, fins ej någon plats
som du för mig.

2. O jag mins så väl, hur efter dagens lek och
glada rön
Mamma samlade oss kring sig för att hålla
aftonbön.
Och de helga böner, som hon bad till Herren
för oss då,
Kan jag aldrig glömma, hvart jag än i verl-
den komma må.

3. Och den dagen, då jag måste lemna hemmets lugna härd
För att långt i fjerran fara ut i denna onda verld!
Ack mitt hjerta ville brista, då jag sista skymten såg
Af den lilla, kära stugan, der i skogens lugn hon låg.

4. O min Gud, mitt hem välsigna. Om jag aldrig åter får
Se det här på denna jorden, det i dina händer står.
Led oss alla med din ande upp till sköna himmelen.
Må vi alla der få mötas, fader, moder, syskonen!

KÖR. O mitt sköna hem i höjd, nu jag blickar upp till dig;
Mera kärt än något hem på jorden är dock du för mig.

233. Vänner, då nu vi skiljas här.

1. Vänner, då nu vi skiljas här,
Ack låtom oss vår Herre kär
Lofsjunga med en enig röst,
Som utgår af ett tacksamt bröst.

2. Kanske vi ej här mötas mer,
Men se ett bättre land sig ter,
Der vi få mötas en gång sist,
Om vi här älskat Jesus Krist.

3. Ack må vi der med fröjdeljud
Få prisa dig, treenig Gud,
Och må med amen stämma in
I lofvet englaskaran din!

234. Vill du möta mig derhemma?

1. Vill du möta mig derhemma,
Hemma i det sälla land?
Vill du möta mig derhemma,
Skall jag trycka der din hand?
Många vänner der mig helsa,
Många som jag älskat här;
Men jag frågar, dyre broder:
Vill ock du mig möta der?

KÖR. Jag vill möta dig derhemma,
Ja i himlen ljus och skär.
Jag vill möta dig derhemma,
Ja jag vill dig möta der.

2. Vill du möta mig derhemma?
O jag vet, att jag skall der
Njuta mer af Jesu kärlek,
Än jag nå'nsin kunnat här.
Och när sången väldigt brusar,
Skönare den blir för mig,
Om i den sig ljufligt blandar
Rösten, broder, ock af dig.

3. Vill du möta mig derhemma?
Efter dig jag der vill se
Ibland Jesu många vänner,
Och der englar mot mig le.
Han vill möta mig derhemma,
Han, som allt i alla är.
Dyre broder! Säg, o vill du,
Vill du ock mig möta der?

235. Se Jesus är ett tröstrikt namn.

1. Se Jesus är ett tröstrikt namn
Och i all nöd vår säkra hamn.

Igenom Jesus få vi nåd
Och finna på det bästa råd.

2. Guds ende son, o Jesus huld,
Förlåt oss all vår synd och skuld.
Vår nöd du ser och hjelpa kan,
Du som är både Gud och man.

3. Af dig är all rättfärdighet,
Af dig all frid och salighet.
Den varder af allt ondt förlöst,
Som sätter till ditt namn sin tröst.

4. Dig vare pris för lifvets ord,
För dopets bad och nådens bord!
Din frid oss här i tiden gif
Och efter döden evigt lif.

236. Ack hur lycklig är barndomstiden!

1. Barnaåren hur sälla, glada,
Förr'n syndens frostnatt hunnit brodden skada—
Barnahjertat, som sig fått bada
I nådens skurar uti lifvets vår!
Kör. Ack hur lycklig är barndomstiden,
Men ack så snart, så snart den är förliden!
Ack hur lycklig är barndomstiden,
Men ack, så snart, så snart den hastar bort!

2. O hur' sällt att i späda åren
Som lam få beta med de äldre fåren
Uppå ängen— i Jesusåren,
Hvari vi lif och helsa hafva fått!

3. Jesus var ock ett barn i tiden
Som vi och kom med nåden, glädjen, friden;
Han går för oss och förer striden
Mot våra fiender, halleluja!

4. Som en moder sitt barn hugsvalar,
I ordet Jesus oss så ömt tilltalar:
Frukta icke, ty jag bevarar—
Si, jag skall bära lammen i min famn.

5. Herre hjelp, att vi städs må höra,
Det som kan våra själar saliggöra,
Och upplåt du vårt hjertas öra,
Då vi i söndagsskolan samlas få.

237. Se hur fogeln gladt sig svingar.

1. Se hur fogeln gladt sig svingar
Upp mot himlen, klar och blå.
Hör hans sång, hur skönt den klingar,
Lust det är att höra på.
Han af morgonsolen väckes
Till att lofva Gud med fröjd,
Och när aftonsolen släckes,
Hvilar han så trygg och nöjd.

2. Skulle jag då icke sjunga
Herrens lof på barnavis?
Skulle ej min lösta tunga
Stämma upp min Jesu pris?
Han som usla syndaträlen
Ryckt ur elden som en brand,
Löst ur snaran arma själen,
Som nu hvilar i hans hand.

3. Derför jag med fröjd uppstämmer
Gladt som fogelns qvitt, qvitt, qvitt:
Det är slut på all min jemmer,
Hela bördan är jag qvitt.
Uti lammets blod rentvagen
Nu min själ sig svingar fritt,

Och som fogeln hela dagen
Gladt jag sjunger: qvitt, qvitt, qvitt

238. Jag vill ej synda mer.

1. Om någon att synda mig locka vill,
Då svarar jag: Nej, o nej!
Ty Jesus, min frälsare hör jag till,
Och synden han älskar ej.

KÖR. Jag vill ej synda mer,
Jag vill ej synda mer;
Ty Herrens öga mig alltid ser—
O jag vill icke synda mer.

2. Om någon då säger att synd blott är
Ett nöje på denna jord,
Jag svarar: Den sargat min Jesus kär,
Så lärer mig bibelns ord.

3, Om någon mig frågar, hvad synden är,
Jag svarar: Min fiende,
Som städse vill hindra mig på min färd,
Att målet jag ej må se.

4. Om någon då frågar: Hvart ämnar du?
Jag svarar: Till himlens land,
Och Jesus jag hafver i sällskap nu;
Han leder mig med sin hand.

239. O Jesus Krist, dig till oss vänd.

1. O Jesus Krist, dig till oss vänd,
Din helge ande till oss sänd.
Vår andakt höj, vår suckan hör,
Och oss på lifsens väg sjelf för.

2. Upplåt vår mun till ditt namns pris,
På oss din andes kraft bevis.

Förök vår tro, upplys vår själ
Ditt helga ord att lära väl.

3\. Till dess vi sjunga med Guds här:
Gud helig, helig, helig är,
Och saligt skåda ljusens far
Bland englaskaror uppenbar.

240. Stå upp för Jesus.

2\. Stå upp, stå upp för Jesus,
Du korsets kämpatrupp.
Låt konungabaneret
Ej skadas, lyft det upp.
Från seger och till seger
Framrycka skall hans här,
Tills hvarje ovän krossats,
Och han blott Herre är.

2\. Stå upp, stå upp för Jesus.
Trumpeten kallar: gå
Att Herrens lof förkunna
Och mörkrets härar slå.
Om fienderna rasa,
Räds ej, du trogna själ,
Nej fatta mod, du har ju
Med dig ImmanuEl.

3\. Stå upp, stå upp för Jesus,
Men i hans kraft allen.
Ej köttslig arm här hjelper,
Ej dödlig hjeltes ben.
Tag nådeordets rustning,
Och vaka, bed med flit,
Och hvarest faran, pligten
Dig kallar, skynda dit.

4. **Stå upp, stå upp för Jesus.**
Ej striden blifver lång.
I dag du hör basunen,
I morgon segersång.
Och den, som öfvervinner,
Skall ej bli utan lön.
Nej Gud skall honom pryda
Med ärekrona skön.

241. Gör mig stilla.

1. Jesus, låt din rädda dufva
Snart få hvila ut hos dig.
Denna jord har ingen tufva,
Der hon trygg kan hvila sig,
Och hon längtar, och hon längtar
Hem från öknens mörka stig.

2. Färden är så full af faror,
Vägen— ack den är så smal,
Och på satans många snaror
Är det aldrig något tal,
Och så bär det, och så bär det
Slutligt genom dödens dal.

3. Uppehåll och stärk då modet,
Såsom du det ensam kan.
Lär mig ständigt se på blodet,
Som för mina synder rann.
Ack det blodet, ack det blodet,
Hvari lif och frid jag fann!

4. Låt din ande städse leda
Alla mina företag.
Ack jag kan ej sjelf mig freda
För mitt kött en enda dag.
Kom, o Jesus, kom, o Jesus,
Var min kraft, ty jag är svag.

5. **Låt ej synden, låt ej flärden**
Söfva och bedåra mig.
Ack för hela, vida verlden
Vill jag icke mista dig.
Du allena, du allena
Förer mig den rätta stig.

6. Gör mig stilla, gör mig stilla,
Göm mig djupt i dina sår.
Der kan det ej gå mig illa,
Hur det än i verlden går.
I det nästet, i det nästet
Ack hur väl din dufva mår!

242. O hur saligt att få vandra!

1. O hur saligt att få vandra
Hemåt vid vår faders hand!
Snart vi slutat ökenfärden
Och gå in i Kanaans land.

KÖR. Härligt sången der skall brusa
Starkt som dånet af en vattuflod:
Äran tillhör Gud och lammet,
Som oss vunnit med sitt blod!

2. Här vid elfvarna i Babel
Tystnar ofta nog vår sång,
Men vi vänta bättre dagar
I Jerusalem en gång.

3. Här vi skiljas från hvarandra,
Här är möda, sorg och strid,
Men uti den gyllne staden
Snart vi mötas få i frid.

4. O må ingen bli tillbaka
Här i denna mörka verld!
Må vi alla der få mötas
Efter slutad pilgrimsfärd!

243. Vak upp, min själ.

1. Vak upp, min själ, vak upp och sjung
Din återlösare, din kung.
Må ämnet för den sången bli
Hans ömma kärlek, ack hur fri!

2. Han såg mitt affall, såg min nöd
Och frälste mig från evig död,
Och än i nåd hos mig han bor.
Hans ömma kärlek, ack hur stor!

3. Snart skall jag gå den mörka stig,
Der menskomagt ej hjelper mig.
Må jag i döden kallna men
Hans ömma kärlek prisa än!

4. O må jag sen i fulla drag
Den långa evighetens dag
Blott sjunga på ett högre vis
Hans ömma kärleks lof och pris!

244. O Jesus, blif när oss.

O Jesus, blif när oss, blif när oss alltfort,
Och sköt oss och bär oss, som alltid du gjort.
Ja amen, din trohet skall bringa oss fram.
Lof, pris, tack och ära, Lof, pris, tack och ära,
Lof, pris, tack och ära vår Gud och vårt lam!

245. Amen sjunge hvarje tunga!

1. Amen sjunge hvarje tunga!
Amen är vår himlasång.
Amen få vi evigt sjunga,
Amen för Guds tron en gång.
Amen, der är lifvets elf;
Amen kallar han sig sjelf.

2. Amen, Herrens Krist skall råda
Amen är hans löftesord.
Amen, vi hans under skåda;
Amen, Herrens kraft är spord.
Amen, botad är all nöd,
Amen, bytt i lif vår död.

3. Amen, lof och pris och ära,
Amen, lammet och vår Gud!
Amen klinge fjerran, nära!
Amen är vår lofsångs ljud.
Amen, snart vi kronan få.
Amen, amen, ske alltså!

Bibelläsning för söndagsskolan.*)

Bibelläsning n:o 1.—*Davids 103:e psalm.*

Lofva Herren, min själ, och allt det uti mig är lofve hans heliga namn!

2. Lofva Herren, min själ, och förgät icke hvad godt han har gjort dig,

3. han, som förlåter dig alla dina synder och helar alla dina brister,

4. som löser ditt lif ifrån grafven och kröner dig med nåd och barmhertighet,

5. som mättar din mun med sitt goda, att du blifver ung på nytt såsom en örn!

6. Herren skaffar rätt och rättvisa åt alla förtryckta.

7. Han har låtit Mose veta sina vägar, Israels barn sina verk.

8. Barmhertig och nådig är Herren, långmodig och af stor mildhet.

9. Han går icke beständigt till rätta, och han vredgas icke evinnerligen.

10. Han handlar icke med oss efter våra synder och vedergäller oss icke efter våra missgerningar;

11. ty så hög himmelen är öfver jorden, så mägtig är hans nåd öfver dem som frukta honom.

12. Så långt som öster är ifrån vester, så långt låter han våra synder vara ifrån oss.

13. Såsom en fader förbarmar sig öfver sina barn, så förbarmar sig Herren öfver dem som frukta honom.

14. Ty han vet hvad för ett verk vi äro; han kommer ihåg, att vi äro stoft.

15. En menniskas dagar äro såsom gräset; hon blomstrar såsom blomstret på marken.

16. När vinden går deröfver, så är det icke mer, och det känner icke mer sitt rum.

17. Men Herrens nåd varar ifrån evighet till evighet öfver dem som frukta honom, och hans rättfärdighet intill barnabarnen,

---

*) Se musikboken.

18. öfver dem som hålla hans förbund och öfver dem
som ihågkomma hans befallningar, så att de uträtta dem.
19. Herren har i himmelen stält sin tron och hans rike
herskar öfver all ting.
20. Lofven Herren, I hans englar, I starke hjeltar, som
uträtten hans befallning när I hören hans ords röst!
21. Lofven Herren, alla hans härskaror, I hans tjenare,
som uträtten hans vilja!
22. Lofven Herren, alla hans verk, i alla hans herradö-
mes rum! Min själ, lofva Herren!

Bibelläsning n:o 2.—*Davids 23:e psalm.*

Herren är min herde, mig skall intet fattas.
2. Han låter mig hvila på gröna ängar, han förer mig
till lugna vatten.
3. Han vederqvicker min själ, han förer mig in på den
rätta vägen för sitt namns skull.
4. Och om jag än vandrade i en mörk dal, fruktade jag
intet ondt, ty du är när mig; din käpp och staf, de trösta
mig.
5. Du bereder för mig ett bord inför mina fiender, du
smörjer mitt hufvud med olja, min bägare flödar öfver.
6. Idel godhet och barmhertighet skola följa mig i alla
mina lifsdagar, och jag skall bo i Herrens hus evinnerli-
gen.

Bibelläsning n:o 3.—*Es. 55: 1—12.*

Nu väl, alle I, som törsten, kommen efter vatten, och
I, som icke hafven penningar, kommen, köpen säd och
äten, kommen, köpen säd utan penningar och för intet både
vin och mjölk!
2. Hvi läggen I ut edra penningar för det som ej är bröd
och eder arbetsvinst för det som icke mättar? Hören, hö-
ren mig! då skolen I äta det godt är, och eder själ skall rik-
ligen förnöjas.
3. Vänden edert öra till och kommen till mig! Hören,
att eder själ må lefva och jag må göra med eder ett evigt
förbund efter de trofasta nådelöftena till David!
4. Si, jag satte honom till ett vittne för folken, till en
furste och herskare öfver folken.
5. Si, folk, hvilka du icke känner, skall du kalla, och
folk, som icke känna dig; skola löpa till dig, för Herrens,
din Guds, skull och för Israels Heliges skull; ty han skall
förhärliga dig.
6. Söken Herren medan man kan finna honom, åkallen
honom medan han är när.

7. Den ogudaktige öfvergifve sin väg och syndaren sina tankar och omvände sig till Herren, så förbarmar han sig öfver honom, och till vår Gud, ty när honom är mycken förlåtelse!
8. Ty mina tankar äro icke edra tankar och edra vägar äro icke mina vägar, säger Herren,
9. utan såsom himmelen är högre än jorden, så äro ock mina vägar högre än edra vägar, och mina tankar än edra tankar.
10. Ty likasom regnet och snön faller ifrån himmelen och vänder icke tillbaka dit, utan fuktar jorden, och gör henne fruktbar och bärande och gifver säd till att så och bröd till att äta,
11 så skall ock mitt ord vara, som utgår ifrån min mun. Det skall icke vända tillbaka till mig fåfängt, utan göra hvad mig täckes och hafva framgång i det, hvartill jag utsänder det.
12. Ty med glädje skolen I utgå och med frid skolen I varda ledsagade. Bergen och högarne skola för eder utbrista i jubelsång, och alla markens träd skola klappa händerna.

Bibelläsning n:o 4.—*Matt. 5: 3—16.*

3. Saliga äro de i anden fattiga, ty dem hörer himmelriket till.
4. Saliga äro de bedröfvade, ty de skola blifva hugsvalade.
5. Saliga äro de saktmodiga, ty de skola ärfva jorden.
6. Saliga äro de som hungra och törsta efter rättfärdigheten, ty de skola blifva mättade.
7. Saliga äro de barmhertiga, ty dem skall ske barmhertighet.
8. Saliga äro de renhjertade, ty de skola se Gud.
9. Saliga äro de fridstiftande, ty de skola kallas Guds barn.
10. Saliga äro de som lida förföljelse för rättfärdighetens skull, ty dem hörer himmelriket till.
11. Saliga ären I, när de försmäda och förfölja eder och, ljugande, säga allt ondt mot eder för min skull.
12. Glädjens och fröjden eder, ty eder lön är stor i himmelen; ty sammalunda hafva de förföljt profeterna, som voro före eder.
13. I ären jordens salt; men om saltet mister sin sälta, hvarmed skall man salta det? Till intet duger det mer, om icke till att utkastas och nedtrampas af menniskorna.

14. I ären verldens ljus. Icke kan en stad döljas, som ligger på ett berg;
15. icke heller tänder man ett ljus och sätter det under skäppan, utan på ljusstaken, så att det lyser för alla dem som äro i huset.
16. Så lyse edert ljus inför menniskorna, att de må se edra goda gerningar och prisa eder Fader, som är i himmelen.

Bibelläsning n:o 5.—*Ur 2 Mos. 20 (De tio budorden).*

3. Du skall inga andra gudar hafva för mig.
7. Du skall icke missbruka Herrens, din Guds, namn, ty Herren skall icke låta honom blifva ostraffad, som hans namn missbrukar.
8. Tänk på sabbatsdagen, att du helgar honom!
12. Hedra din fader och din moder, på det du må länge lefva i det land, som Herren, din Gud, vill gifva dig!
13. Du skall icke dräpa.
14. Du skall icke göra hor.
15. Du skall icke stjäla.
16. Du skall icke bära falskt vittnesbörd emot din nästa.
17. Du skall icke hafva lust till din nästas hus. Du skall icke hafva lust till din nästas hustru, eller till hans tjenare, eller till hans tjenarinna, eller till hans oxe, eller till hans åsna, eller till något som din nästa tillhörer.

Register,

upptagande sångernas begynnelseord och nummer.